விவேக போதினி.

VIVEKA BODHINI

பொருளடக்கம்.

	பக்கம்
ஜீவன் முக்தர் பாகுபாடு	47
விக்கிரஹ ரஹஸ்யம்.—9. ஸ்ரீராமர்	48
ஸ்தல சரித்திரக் கதைகள்.—விக்ரம சோழன் ...	53
ஆத்திசூடி விளக்கம்.—20. தந்தைதாய்ப் பேண்—21. நன்றி மறவேல்	55
இராஜாங்க முறை.—பிரதமக்கொள்கைகள்	59
வஸ்து தத்துவம்.—தண்ணீர் அல்லது ஜலம் ...	62
தேவாரம்—சிற்றுராய்ச்சி	64
உபநிஷத் ரத்தினமாலை	67
உல்லாஸன் சரித்திரம்	72
ராகங்களின் உற்பத்தி	75
கல்யாணி	77
நாகாநந்தம்	79
பெரும் புயல்	81
மாணவர் பக்கங்கள்—வியாஸ விதானம்	84
சிறுவர்களுக்கான பக்கங்கள்	88
ஸ்திரீகளுக்கான பக்கங்கள்	39
விசேஷக் குறிப்புகள்	90

சித்திரப்படங்கள்

ராமபஞ்சாயதனம்—ஸீதை, ராமர், லக்ஷ்மணர், ஹனுமார்.

(All Rights Reserved;

இப்பத்திரிகைக்குரிய விஷயங்களை அனுமதியன்றி ஒருவரும் பிரசுரிக்கக்கூடாது.

சாலிசகம் 1835 கோல்லம் 1087	கலியப்தம் 5014 பசலி 1321-22	46-பரீதாபிஹூ ஆடிமீ—ஆவணிமீ	இங்கிலீஷ் 1912ஹூ ஆகஸ்டுமீ

யோக.	லக்ன.	அகஸ.	தஹுக்.	இங்கி.	தமிழ்.	வாரம்.	
ம-சி	32	27	17	1	18	வியா	திரு 27-48, சத 15-40, சோப 17-59, பத்தி 27-28, ராத்ரி 2-2, திரிதியாதிதி, சங்கட சதுர்த்தி.
சி	21	26	18	2	19	வெ	சதுர் 32-22, பூரட் 22-11, அதிகண் 19-36, பவ 0-1, ராத்ரி 17-8.
சி-பி	11	25	19	3	20	சனி	பஞ் 36-16, உத்திரட் 27-28, சுகர் 20-31, கௌல 4-28, கரிநாள்.
அ-சி	1	23	20	4	21	ஞாயி	ஷஷ்டி 38-51, ரேவ 32-8, திருதி 20-26, கரஜ 7-44, திவா 0-8.
சி	1-50	22	21	5	22	திங்	ஸப்த 39-48, அசு 34-56, சூல 19-10, பத்தி 9-33, திவா 24-35, ராத்ரி 28-10.
சி	40	20	22	6	23	செ	அஷ் 38-52, பரணி 35-54, கண்ட 16-27, பால 9-34, சேஷம் 3-32, காலாஷ்டமி.
அ-சி	30	19	23	7	24	புத	நவ 36-0, * கிருத்தி 34-58, விருத்தி 12-12, தைது 7-30, திவா 5-40, கிருத்திகை. [திதி.
உ-ம	19	18	24	8	25	வியா	தச 31-14, ரோகி 32-8, துரு 6-24, உப வியா 52-40, வணி 3-50, பவ 58-11, திவா 13-17, ராத் 13-54, தசமி
சி	9	16	25	9	26	வெ	ஏகா 24-45, மிருக 27-35, ஹர் 50-29, கௌல 50-57, ராத் 15-23, திதிதுவயம், ஸர்வத்திரயேகாதசி, அபரான்
சி	0-59	15	26	10	27	சனி	துவா 16-51, திருவா 21-39, வஜ் 40-52, கரஜ 42-30, ராத்ரி 17-0, திரயோதசிதிதி, சனி பிரதோஷம். [ஞந்தம்.
சி	48	13	27	11	28	ஞாயி	திரயோ 7-56, உப 50-27, புனர்பூ 14-40, சித்தி 30-30, பத்தி 33-12, ராத் 0-59, மாஸசிவராத்ரி அவம. [ணம்.
சி-சி-ம	38	12	28	12	29	திங்	● அமா 48-42, பூச 7-9, உப ஆயி 52-25, விய 19-40, சது 23-32, ராத் 3-53, சர்வத்திர அமாவாசை, பிரதக்ஷ
சி	28	10	29	13	30	செவ்	பிர 39-20, மக 52-22, வரீ 9-10, உப பரீ 49-44, கிம்ஸ் 13-57, திவா 25-54, கடகபிரதமாதிதி, சிராவணசுத்தம்.
சி-அ	17	9	30	14	31	புத	துவி 30-40, பூர 46-3, சிவ 49-25, பால 4-52, தைது 56-46, திவா 10-23, யிடகதுவிதியாதிதி சந்திரதர்சனம்,
ம-சி	0-7	3-7	ஸிம் 1	15	32	வியா	திரி 23-12, உத்தி 41-1, சித் 41-1, வணி 50-1, திவா 2-23, விம்மரவி 41-2, கடகசூன்யதிதி, [திருவாடிபூரம்.
							[சாந்திரதிதிதுவயம், விஷ்ணுபதி புண்யகாலம், மதுசிரவா, ஆடிபண்டிகை.
அ-சி	5-5	31-6	2	16	1	வெ	சது 17-14, ஹஸ் 37-36, சாத்தி 33-57, பவ 45-54, திவா 0-37, ராத்ரி 25-45, சிம்மபஞ்சமிதிதி, ஸமோபாகர்மம்
							[நாகசதுர்த்தி, சதுர்த்திவிருதம், தூர்வாகணபதிவிருதம் சமார்க்கம்.
ம-அ	4-55	4	3	17	2	சனி	பஞ்ச 13-12, சித்தி 36-1, சுப 28-22, கௌல 41-40, சேஷம் 0-51, ராத்ரி 18-52, ஷஷ்டியுபவாசம், நாகபஞ்சமி
சி-உ	45	3	4	18	3	ஞாயி	ஷஷ்டி 10-48, சுவா 36-23, சப்பி 24-23, கரஜ 40-26, ராத்ரி 12-41, மித்ரசப்தமி, சீதளாவிருதம். [கரிநாள்.
ம-சி	35	31-1	5	19	4	திங்	ஸப்த 10-32, விசா 38-39, பிராமி, 21-56, பத்திரை 41-7, ராத்ரி 18-11.
சி-உ	25	30-59	6	20	5	செவ்	அஷ்ட 12-8, அனு 42-39, மகேந்திரம் 20-56, பாலவம் 43-34, ராத்ரி, 27-3, வைசிரா.
சி-ம	15	58	7	21	6	புத	நவமி 15-21, கேட்டை 48-3, வைதிரி 21-8, தைதுலம் 47-27, சேஷப் 2-2, தசமிதிதி.
சி	5	56	8	22	7	வியா	தசமி 19-49, மூல 54-29, விஷ்டம் 22-18, வணி 52-25 திவா 10-6, ராத்ரி 19-6, அதிதி, ஆவணிமூலம்[மிவிருதம்.
பி	3-55	54	9	23	8	வெ	ஏகா 25-12, பூரா 60-0, பிரீ 24-7, பவ 58-5, திவா 21-16, கன்யா 30-55, ஏகாதசிதிதி, ஸர்வத்திரயேகாதசி, வரலக்ஷ
சி	45	53	10	24	9	சனி	துவா 31-41, பூரா 1-35, ஆயு 26-20, பால 31-4, திவா 24-2, விஷ்ணு பவித்ராரோபம், ததிவிருதம், கரிநாள்.
அ	36	51	11	25	10	ஞாயி	திரயோ 37 7, உத்திரா 8-58, சௌபாக் 28-41, கௌல 4-5, திவா 20-12, பிரதோஷம், சிரவண உபவாசம். [தம்
அ-சி	26	50	12	26	11	திங்	சதுர் 43-4, சிரவ 16-21, சோப 30-59, கரஜ 10-7, திவா 27-34, ருக்உபாகர்மம், சிவபவித்திராரோபம், ரக்ஷாபந்
சி-ம	16	48	13	27	12	செவ்	○ பூர்ணிமா 48-41, அவிட் 23-30, அதிகண் 32-2, பத்தி 15-55, ராத்திரி 12-46, யஜுருஉபாகர்மம், பவித்ரா
சி-அ	6	46	14	28	13	புத	பிர 53-48, சத 30-14, சுகர் 34-46, பால 21-19, ராத்திரி 17-10, சிராவணபகுளம், இஷ்டி, காயத்ரீஜபம் [ரோபம்
சி	2-56	45	15	29	14	வியா	துவி 58-14, பூரட் 36-23, திருதி 35-59, கைதது 26-7, அசூன்ய சயனவிருதம்.
சி-அ	46	43	16	30	15	வெ	திரு 60-0, உத்திரட் 41-45, சூல 36-36, வணி 30-8, திவா 2-38, திரிதினஸ்பிரிக்.
பி-சி	36	41	17	31	16	சனி	திரு 1-47, ரேவ 46-8, கண் 36-23, பவ 33-11, திவா 14-5, மகாசங்கடஹரசதுர்த்தி, பகுளா.

THE "VIVEKA BODHINI"

An Illustrated High Class Popular Tamil Monthly

Published on the 1st week of every month

Started in July 1908] **[Appreciated by one and all**

Patronised by almost all Educational Institutions, Local Boards and Municipalities &c.

(Annual Subscription including Postage Rs. 3)

Has a large list of able and eminent contributors

MAINLY DEVOTED TO

Education, Science, Philosophy, Morality, Literature and Art

History, Biography and Fiction, Agriculture, Industry, Commerce & Economics

THE ONLY JOURNAL OF ITS KIND IN INDIA

Accuracy and originality form its speciality : Articles penned by the best of intellects

Vol. V **AUGUST, 1912** **No. 2**

CONTENTS

PAGE

Varieties of Living Deadmen... 47

The Inner meaning of Images—9.—Sri Rama 48

Stories from Local History—Vikrama Cholan : by M. R. Ry. G. Ratnam Pillay Avl., B. A., L.T.... 53

Moral Sayings Explained 55

Morals and Civics : Elementary Principles : by M. R. Ry. C. S. Sundaram Aiyar Avl., B. A., L. T.... 59

Chemistry—Water : by M. R. Ry. M. R. Subramania Aiyar Avl., B. A., L. T.. ... 62

Saivite Hymns—A Critical Note : by M. R. Ry. V. S. Chengalvaroya Pillay Avl., M. A. 64

The Summary of the Minor Upanishads 67

Adventures of Ulysses : by M. R. Ry. K. Venkatarama Aiyar Avl., B. A. 72

Origin of Tunes : by M. R. Ry. P. S. Sundaram Aiyar Avl., B. A. L. T. 75

Kalyani—An adaptation of Sir Walter Scott's Bride of Lammermore : by M. R. Ry. S. V. Kallapiran Pillay Avl., B. A. 77

Naganandam—A Classical Drama : by M. R. Ry. V. Seshagiri Sastriar Avl., B. A. ... 79

The Tempest : by M. R. Ry. T. B. Krishnasawmy, M.A., B.L., ... 81

Students' Pages—Essay Writing—IV Reflective Essays—Literary Subjects—Kambar ... 84

Children's Pages 88

Ladies' Pages 89

News and Notes 90

ILLUSTRATIONS

Rama Panchayathanam—Sitha, Rama, Lakshmana, and Hanumar.

All literary contributions, books, &c., for review, should be addressed to the Editor, and all other communications and remittances to the Manager, the "Viveka Bodhini," Mylapore, Madras.

(For select opinions please turn over)

54

SOME SELECT OPINIONS

Hon'ble Mr. P.S. Sivaswami Aiyar, C.S.I., Member of the Executive Council, Madras, writes :—* * The articls are written in an easy, readable style and deal with a variety of interesting subjects. Its usefulness and cheapness will, I hope, commend it to the Tamil public and secure popularity.

***

Rao Bahadur Mr. C. Nagoji Rao, B.A., Retired Inspector of Schools.—I have glanced through several numbers of the *Viveka Bodhini* and found them *interesting* and *instructive*.

***

T. Ramakrishna Pillay, B. A., F. M. U. Chief Examiner in Tamil to the University I have gone through some of the issuees of *that excellent Magazine* the "Viveka Bodhini." I have much pleasure in adding my word of praise for the services rendered by the conductors. The articles are *well written*. I sincerely, hope that this journal will become more popular.

***

M. S. H. Thompson, Esq., B. A., Assistant Inspector of Schools :— * * * * * I have looked through this *interesting* magazine. The articles I sampled—and they represented a good many of the varied topics dealt with by the Magazine-made most of them very good reading. There are special "Ladies' Pages" in each number, which in the case of those I looked through were mainly of a literary character, but *interesting and instructive*. The Magazine is written in *simple*, but *good Tamil*

***

M. R. Ry. B. C. Ramaswami Aiyar Avergal, B.A., Assistant Inspector of Schools. * * *is best suited for the requirements of the teachers of Elementary Schools and the advanced students in them. The style is simple and easy and the matter interesting and varied and useful.*

***

Hon'ble Dewan Bahadur R. Ragoonatha Row Avergal, C. S. I., writes :— * * * It is written in good easy Tamil and deals with subjects of importance and usefulness to the general public. Its annual subscription is Rs. 3 so that even the poor can have valuable and useful reading in good Tamil for a small sum.

***

M. R. Ry. B. V. Ramaswami Sastri, Avl Headmaster, Mahajana High School, Erode writes :— * * * **The value of the journal to the student population has, of late, been increased by the appearance of model essays and translations. I have strongly recommended the journal to the careful study of my boys.**

S. Subramania Aiyar, Headmaster, Native High School, Chingleput writes :—I have been getting your Tamil monthly "The Viveka Bodhini" for the past two years and must confess to having derived considerable pleasure and instruction from a perusal of its pages. The variety of topics so ably and interestingly dealt with, makes it useful to all. The Tamil essays and the hints on writing them which appear in every issue and are a feature of your journal, form a valuable guide to students of Tamil composition. The journal is carefully edited.

***

M. R. Ry. A. Rajaram Aiyar Avl., B. A., Principal, Zamorin's College, Calicut: — * * * I have been particularly pleased with what I have regarded as a specially commendable feature of your journal—**the popular treatment of scientific subjects. The style is simple, chaste and elegant.** Students of College and High School classes who have to "tackle" the subject of **Vernacular Composition, ought to find the Viveka Bodhini of material assistance to them.**

***

Rao Bahadur late Mr. L. C. Williams Pillai, B.A., Retired Inspector of Schools, writes :— The "Viveka Bondhini" is a *very readable Journal full of interesting matter written in chaste Tamil.* As a means of disseminating valuable information on various subjects among the masses, it deserves the liberal support of the educated public.

***

I. Srinivasa Aiyar, Esq., B. A., Principal The Hindu College, Tinnevelly.—***It is a very interesting Journal containing readable articles **on a variety of useful subjects.** The *easy style* in which the articles are written must commend itself to a wide circle of readers.

***

M. R. Ry. T. Rajam Aiyangar, B. A., L. T., Headmaster, Kalyanasundaram High School, Tanjore :— The articles bear upon various interesting subjects of study, sciences and general literature. I have been struck with the general chasteness and simplicity of the style they have been able to maintain throughout uniformly. The original compositions that appear now and then seem to me to be real additions to the classic prose literature of Southern India.

***

M. R. Ry. G. Seshaiyangar Avergal, Head Master, National High School, Trichinopoly, writes : * * * * It is a *very useful* and well conducted monthly. Its articles are *interesting and instructive* contributed either by specialists or those who are an authority on subjects they write on. All classes of people young and old, men and women lay and religious find in its issues matter suitted to their tastes.

***

S. Venkoba Chariar, Esq., B. A., F. M. U. Principal, Madura College, Madura, writes:— **A very useful and instructive journal.** It deals with a variety of subjects and is written in a **simple and clear style.** It can be profitably used by *our Secondary Schools*.

Only to subscribers :— **Back numbers of the previous Volumes, As. 4 each.**

ஸீதை. ராமர். லக்ஷ்மணர். ஹனுமார்.

ராமபஞ்சாயதனம்

விவேக போதினி

“எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.”——திருவள்ளுவர்

தொகுதி V } பரீதாபி௵ ஆடிமீ: 1912-௵ ஆகஸ்டுமீ { பகுதி 2

ஜீவன்முக்தர் பாகுபாடு

VARIETIES OF LIVING DEADMEN

ஜீவன்முக்தர்கள் வெளி வ்யவஹாரங்கள் உள் அனுபவங்களால் மாறுபடும் விதங்களை உத்தேசிக்கில் மூன்று விதமாக விருப்பர். அவர்களுக்கு முறையே பிரஹ்மவித், பிரஹ்மவரன், பிரஹ்மவரியான் என்று பெயர். இதில் முன்னர் எடுத்துக்கூறியுள்ள லக்ஷணங்கள் பிரஹ்மவித்தினதே. இவர் மூவர்களுக்கும் பொதுவாக இவைஇருப்பினும்,பின்னவர்இருவருக்கும் சிற்சிலசிறப்பு லக்ஷணங்கள்வெளிவ்யவஹாரங்களில் காணப்படும். பிரஹ்மவித் எல்லா வ்யவஹாரங்களுக்கு இடையிலும் இருந்து மோஹமடையாது ஒதுங்கியே நிற்பன். இதனால் அவனுக்கு உலகில் த்ரஷ்டதுக்கம் அதாவது துக்கத் தோற்றம் மாறவே மாறாது. இவனுக்கு உலகங்களும் அதனால் ஏற்படும் ஸுகதுக்கங்களும் ஸ்வப்நம் போலவாவது தோற்றிக்கொண்டே இருக்கும். உள்ளனுபவ விஷயத்தில் இவனைப்போலவே மற்றைய இருவரும் இருந்தபோதிலும், அனுபவத்தில் அழுந்தி நிற்கும் அப்யாஸ பலத்தால் இவர்களிடம் வ்யவஹாரம் அணுகவே மாட்டாது. இரண்டாமவன் தன் தேஹதாரணத்திற்கு வேண்டிய வ்யவஹாரம் மாத்திரமாக நின்று ஸமாதி ஸாதிப்பன். மூன்றாமவன் இவ்விஷயமாகப் பிறர் கூறத் தொழிற்படுவன். ஆகவே இவர்களுக்கு ஸமாதியில் மனம் அழுந்தியே நிற்கும். இந்த அவசிய வ்யவஹாரங்கள் நீங்கியதும் மனம் தானே ஸமாதியில் சென்றுவிடும். மற்றைய விரிவிற்கு இடமே இராது. முதலவனிடம் வ்யவஹாரங்கள் மேன் மேலும் தொடரும், ஆனால் அவைகளிலிருக்கும் பொழுதே தன் அனுபவச் சிறப்பு அவன் மனதில் ஊறிக்கொண்டும், ஓய்ந்தவேளையில் மற்றையவர்கள் போல் ஸமாதியில் மனம் அழுந்திக்கொண்டும் இருக்கும்.

பிரஹ்மவித் மூன்று விதமாக உலகில் காணப்படுவன். இவர்களுக்கு முறையே மஹாகர்த்தன், மஹாபோகி, மஹாத்யாகி என்று பெயர். அவசியமான வ்யவஹாரங்களுள் இருந்து நிர்வஹிக்குங்கால் காந்தச் சிலைமுன் இரும்புத்துண்டுகள் அசைவதுபோல எல்லாம் தன்முன்சேஷ்டிக்கத் தனக்குயாதொருவிகாரமும் இல்லை என்ற மன உறுதி மாறாது நின்று ஸமாதியில் இருக்கும் ஸாக்ஷிவிருத்தியே மனதில் ஊறிக்கொண்டிருக்கப் பெற்றவனே மஹாகர்த்தன். ஜனகர் இம்மாதிரியான மஹாகர்த்தர். உணவு, அனுபவவஸ்துக்கள் இவைகளின் ஏற்றத்தாழ்வுகளைப்பாராது ந்யாயப்படித் தன்னிடம் வந்துசேருபவைகளை பொறுமையுடன் காட்டுத்தீப்போல அனுபவித்து விகாரமற்றிருப்பவனே மஹாபோகி. கிருஷ்ணன் இத்தகைய மஹாபோகி. உலகவிசித்ரம், நன்மை தீமை முதலிய த்வந்த்வங்கள் எது எதிர்ப்படினும் ஸ்படிகத்தில் வர்ணம் தோன்றியும் அது உண்மையில் நிர்வர்ணமாகவே இருப்பதுபோல மனம் எப்பொழுதும் ஆச்சர்யம் முதலியவைகளால் கலங்காது தெளிந்திருப்பவனே மஹாத்யாகி. சுகர் தத்தாத்ரேயர் ஆகிய இவர்கள் மஹாத்யாகிகள்.

இவ்விஷயங்களைக் கூறிவிட்டு கைவல்ய நவநீதம், ‘விரத மூன்றுடையவரே வீடுளாரே’ என்று சொல்லி இந்த ஜீவன்முக்தர் பாகுபாட்டை முடிக்கின்றது. அதாவது ஜீவன்முக்தர்கள் இம்மூன்று விதமாக விருந்தபோதிலும் இதை அடைய முயலும் அப்யாஸி இம்மூன்று விரதத்தையும் கைக்கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால் அவன் முக்தி பெறுவது நிச்சயம் என்பதாயிற்று. அப்யாஸிக்கு வ்யவஹாரம் வந்து தாக்கிக்கொண்டிருக்கும். அவன் மனம் கலங்குவதும் தெளிவதுமாகவிருக்கும். அவன் தனக்குவரும் வ்யவஹாரங்களுக்கு ஏற்ப இம்மூவர் லக்ஷணங்களிலும் பழகி வரவேண்டும். பின்னர் ஜீவன்முக்த நிலை வருங்கால் ஏதாவது ஒரு லக்ஷணம் தானே ஓங்கிநிற்கும். முன்னரே இவைகளைப் பிரித்து அப்யாஸம் செய்யலாகாது என்பது சாஸ்திரங்களின் துணிபு.

விவேக போதினி

தொ 5.] பரீதாபி௵ ஆடி௴ [பகுதி 2

விக்கிரஹ ரஹஸ்யம்

THE INNER MEANING OF IMAGES

9. ஸ்ரீராமர்

இந்த விக்கிரஹம் பொதுவாக ஒரு வில்லைக் கையிலேந்திய புருஷன் ஸீதா லக்ஷ்மண ஹனுமாரோடு நிற்பதாக அமைந்துள்ளது. இதைத் தியானபரமாக வழிபடும்பொழுது, ஒரு ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு வலது காலைத் தொங்கவிட்டு இடது காலை வலது முழந்தாளின்மேல் போட்டுக்கொண்ட ஸ்ரீராமர்மடியில் தன்னைநோக்கி இருக்கும் ஸீதையை உட்காரவைத்துக்கொண்டு, கையில் உபதேசமுத்திரை தாங்கி லக்ஷ்மணர் பரதர் சத்ருக்னர் ராஜோபசாரங்கள் செய்ய எதிரில் ஹனுமார் கூப்பிய கையுடன் மஹா விநயத்துடன் நிற்க கற்பகவிருக்ஷ நிழலில் அமைந்திருப்பதாக ஆராதிக்கப்பட்டு வருகிறது. இவ்விருவித விஷயங்களையும் சித்திரங்களில் காணலாம். உட்கார்ந்திருக்கும் மாதிரி, கையில் பிடித்திருக்கும் உபதேசக்குறி ஆகிய இவைகளைப் பின்னர் தக்ஷிணாமூர்த்தி விக்கிரஹ விஷயமாக எடுத்து விவரிப்போம். கற்பக விருக்ஷத்திற்கு அடியில் இருப்பதாக எண்ணுவது இந்த மூர்த்தி ஆராதிப்பவன் விரும்பியதை எல்லாம் கற்பக விருக்ஷம்போலக் கொடுக்க வல்லது என்பதைக் குறிக்கும்.

ராமகதையை வால்மீகி மஹரிஷி வெகு விஸ்தாரமாக எழுதியிருக்கிறார். இதை அறியாதார் ஒருவருமில்லை. ஆதலால் அதை இங்கு எடுத்து விஸ்தரிக்காமல் விடுவோம். இந்தக் கதையின் ரஹஸ்யப்பொருள் இருவிதமாகக் காணப்படும். முதலாவது பக்திபரமானது. இதில் ராமரை வழிபடு கடவுளாகவும், இவரை பக்தி செய்து நல்லகதியடைந்த ஸுக்ரீவன், லக்ஷ்மணர், ஜடாயு, விபீஷணர், ஹநுமார், குஹன், ஸீதை, மஹரிஷிகள், சரபங்கர், சபரி, காகாஸுரன், பரதர் முதலியவர்களை விதம் விதமாய்க் கடவுளைப் பக்தி செய்தவர்களாகவும் கொள்ளலாம். இக்கருத்தை உள்ளடக்கியே பக்தி ஸூத்ரத்தில் நாரதர், 'மஹிமாஞானத்தால் வருவது, தர்மஞானத்தால் வருவது, உபாஸனாக்கிரமத்தால் வருவது, தாஸ்யபாவத்தால் வருவது, ஸக்யபாவத்தால் வருவது, ஸ்நேக (நாயகாநாயக) பாவத்தால் வருவது, தான் பகவானுடைய குழந்தை என்ற பாவத்தால் வருவது, ஆத்ம நிவேதனத்தால் வருவது, தாதாத்மிய பாவத்தால் வருவது, துக்கத்தால் வருவது, பிரிவாற்றாமையால் வருவது, ஆகிய இப்பதினொரு விதங்களால் ஒரே பக்தி பதினொரு விதமாகக் காணப்படும்' என்று எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறார். ஆகவே ராமாயணமானது இப்படி அநேக விதமாய் ஒரே ப்ரம்பொருளைப் பக்தி செய்து பரமபதமடைந்த மஹான்களது சரித்திரமூலமாய் நமக்குத் தகுந்த வழிபாட்டைப் பின்பற்றி நற்கதியடைய நம்மைத் தூண்டுகிறது.

இரண்டாவது விதம் ஞானபரமானது. இது அத்யாத்ம ராமாயணத்தில் காணப்படுகிறது. சிற்சில மாறுபாடுடன் ஆனந்த ராமாயணத்திலும் காணப்படுகிறது. பின்வருவது அத்யாத்ம ராமாயணத்தில் பாலகாண்டம் முதல் ஸர்க்கத்தில் காணப்படுவது.

மோக்ஷமென்ற அயோத்திமாநகரில் பிரம்மமென்ற தசரதர், ஞானசக்தி இச்சாசக்தி கிரியாசக்தியாகிய கௌஸல்யை ஸுமித்ரை கைகேயி என்ற மனைவிகளோடு அரசாண்டு வந்தார். அப்பொழுது ஞானசக்தியிடம் ஆத்மாவாகிய இராமர் தோன்றினார். அவ்யக்தமாகி குழந்தைப்பருவத்தில் தன் நிஜஸ்வரூபத்தை மறந்து சிரவணமென்னும் வஸிஷ்டரது உதவியால், வைராக்கியமாகிய லக்ஷ்மணரோடு மனனமென்ற விசுவாமித்திரரை அடுத்து, பின்பு அவரை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஆத்மாவாகிய இராமர் பாபங்கள் என்னும் கொடிய அரண்யங்கள் முதலியவைகளைத் தாண்டிச்சென்று, ஞானமாகிய அம்பால் ஆவரணமாகிய தாடகையைக் கொன்று, இச்சையாகிய மாரீசனைத் தன்னை அணுகாதபடி வெருட்டி ஓட்டிவிட்டார். அதன் பின்பு ஏகாந்தமென்னும்

மிதிலா நகரத்துட்சென்று,சாந்தமென்னும் ஜனக ராஜனது ஆனந்தமென்னும் ஸீதையாகிய பெண்ணை விவாஹம் செய்துகொண்டு ஆத்மாவாகிய இராமர் மதமாகிய பாசுராமரைத் தலை எடுக்க ஓட்டாது பங்கப்படுத்திவிட்டு 'நான் பிரும்மபின்னனான ஜீவனல்ல' என்று தெளிய மோக்ஷமென்னும் அயோத்தியை அடைந்தார்.

ஜீவப்ரம்ம ஐக்கியமாகிய பட்டாபிஷேகத்திற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் நடப்பதை, கிரியா சக்தியாகிய கைகேயி சஞ்சலமென்னும் கூனியால் அறிந்து, பிரம்மமாகிய தசரதருக்கும் ஆத்மாவாகிய இராமருக்கும் பேதம் உண்டாக்கினள். உடனே ஆத்மாவாகிய இராமர், ஆனந்தமாகிய ஸீதை, வைராக்கியமாகிய லக்ஷ்மணர், ஆகிய இவர்களோடு சித்தமென்னும்ஸரயூவைத் தாண்டி புத்தி என்ற குஹனேடு நேசித்தார். பின்பு விக்ஷேபம் என்ற காட்டின் வழியாகத் தபஸ் என்ற சித்திரக்கூடத்தை அடைந்து, மனஸ் என்ற காகாஸுரனுடைய ஸங்கல்பம் என்ற கண்ணைக் கெடுத்து, நிர்விகல்பம் என்ற கண்ணை இருந்தபடி விட்டு, அங்கு ஆத்மாவாகிய இராமர் ஸுகமாய் இருந்தார்.

இதன் பின்பு விக்ஷேப வனத்தின் வழியாய்ப் போகையில், எதிர்ப்பட்ட அகங்காரம் என்னும் விராதனைக் கொன்று, வீர்யம் என்ற அகஸ்தியரைத் தரிசித்து, தைரியம் என்ற அஸ்திரத்தை வாங்கிக்கொண்டு, காமம் என்ற சூர்ப்பனகையை அடக்கினர். அப்பொழுது அதனல் எழுந்த ஆகாமி கர்மமென்ற கரதூஷணதிகளை வென்றார். இப்படி இருக்கையில் முன்னமேயே ஒழிக்காது விட்டிருந்த இச்சை என்ற மாரீசன் மறுபடியும் வர, அதனல் ஆனந்தமென்ற ஸீதையைப் பிரிந்து ஆத்மா என்னும் இராமர் போக, இரஜோ குணம் என்ற இராவணன் வந்து, ஆனந்தமாகிய ஸீதையைக் கொள்ளைகொண்டுபோய், துக்கம் என்ற லங்கையில் விசாரம் என்ற அசோக வனத்தில் வைத்து, அசுத்த வாசனைகளாகிய இராக்ஷஸிகளைக் காவலாக ஏற்படுத்தினன். இப்படி இருக்க, இச்சை என்ற மாரீசனைத் தூரத்திச் சென்று ஆத்மாவாகிய இராமர் கொன்று, நிராசை என்ற பூமியில் அவனைப் புதைத்தார். அப்பொழுது ஆனந்தம் நஷ்டமாய்ப் போனதை ஆத்மாவாகிய இராமர் கண்டு, துக்கித்துக்கொண்டு வைராக்கியமாகிய லக்ஷ்மணரோடு விக்ஷேபம் என்ற காட்டில் மறுபடியும் திரிந்து, சிந்தை என்ற கபந்தனைக் கொன்று, ஸந்தோஷம் என்ற சபரியினிடம் வந்தார்.

ஸந்தோஷம் என்ற சபரியால் ஏவப்பட்டு, ஆத்மாவாகிய இராமர் நிதித்யாஸனமாகிய ஹனுமாரைத் தூதனாக அடைந்து, ஆனந்தமாகிய ஸீதையை ஸதா தியானம் செய்து, ஜனனமென்ற ஸப்தஸால விருக்ஷங்களை அழித்து, பயம் என்ற வாலியைக்கொன்று நிர்பயம் என்னும் ஸுக்ரீவனைக் காத்தார்.

அதன்மேல் நிதித்யாஸனமென்ற ஹனுமார் மோஹமென்ற ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டி, லோபம் என்ற லங்கிணியைக் கொன்று, அசுத்த வாஸனையாகிய இராக்ஷஸ வீரர்களைச் சிதற அடித்து, ஆனந்தமென்ற ஸீதையைக் கண்டு, இராஜஸமென்ற இராவணனை எதிர்த்து, மௌனமென்ற நெருப்பால் துக்கமாகிய இலங்கையை எரித்து, ஆத்மாவாகிய இராமருக்கு ஸ்வானுபூதி என்ற ஸந்தோஷம் வரும்படி செய்தார்.

இதன் பின்பு மோஹம் என்ற ஸமுத்திரத்தின் கரையில் ஆத்மா என்ற இராமர் வந்து சேர, ஸத்வகுணம் என்ற விபீஷணர் வந்து இவரிடம் குடிகொண்டார். உடனே மோஹம் என்ற ஸமுத்திரத்தைத்தடுத்து, தமோகுணமென்றகும்பகர்ணனைக் கொன்று, இரஜோகுணமாகிய இராவணனை வெருட்டுங்கால், வைராக்கியம் என்ற லக்ஷ்மணர் தோஷம்என்ற இந்திரஜித்தின்பிரமை என்ற பாசக்கயிற்றல் கட்டுப்பட்டு, மோஹம் என்ற மூர்ச்சையில் விழுந்தார். அப்பொழுது நிதித்யாஸனம் என்ற ஹனுமார் நிஷ்டை என்ற ஸஞ்ஜீவி பர்வதத்தை எடுத்து வந்து, வைராக்கியம் என்ற லக்ஷ்மணருக்குப் பலம் என்ற தெளிவை உண்டாக்க, அவர் உடனே தோஷம் என்ற இந்திரஜித்தைச் சீக்கிரத்தில் கொன்றார். இப்படி இருக்கையில், ஸஞ்சித கர்மம் என்ற மூலபலப் படைகள் கோடிக்கணக்காக வர, ஆத்மா என்ற இராமர் தைரியம் என்ற மோஹனஸ்திரத்தைப் பிரயோகம் செய்து, அவைகளை வேரோடு நாசமாக்கினர். உடனே சுத்தவாஸனைகள் என்ற வானரர்கள் தலைதூக்கினர்கள். இதன் பின்பு ஆத்மாவாகிய இராமர், இரஜோகுணமாகிய இராவணனை எதிர்த்து, அகங்காரமென்ற அவன் மார்பைப்பிளந்து, பத்து இந்திரியங்கள் ஆகிய அவன் சிரங்களைக்கொய்து,ஆனந்தமென்ற ஸீதை

யை மௌனம் என்ற அக்கினியில் பரிசுத்தமாக்கி, அவளோடு சேர்ந்து மோக்ஷமாகிய அயோத்தி வந்தார். அங்கு ஜீவப்பிரம்ம ஐக்கியம் என்ற பட்டாபிஷேகம் செய்துகொண்டு, தாமே பிரம்மமாகிய தசரதராகி ஆத்மாவாகிய இராமர் பிரகாசித்தனர்.

இனி ஆனந்தராமாயணம் விலாஸகாண்டத்தில் 4-வது ஸர்க்கத்தில் காணப்படும் ரஹஸ்யப் பொருளை எடுத்தெழுதுவோம்.

ஸச்சிதானந்தமாகிய விஷ்ணு என்ற ஸாகரத்தில், பூபார ஹரணமென்ற இச்சையாகிய அலை தோன்ற, அதின் திவலை ஆத்மாவாகப் பரிணமித்தது. அப்பொழுது ஹிருதயாகாசமாகிய அயோத்திமா நகரத்திலிருக்கும் சுத்த ஸத்வாந்தஃகரணம் என்ற தசரதருக்கு, இந்த ஆத்மா நான்கு பிள்ளைகளாகத் தோன்றினான். சுத்தஸத்வாந்தஃகரணமாகிய தசரதருக்கு, ஸுபுத்தியாகிய கௌஸல்யை இடம், துரீயாத்மாவாகிய இராமரும், குபுத்தியாகிய கைகேயி இடம் ஸ்வப்நாத்மாவாகிய பரதரும், மத்யம புத்தியாகிய ஸுமித்திரையிடம் ஜாக்ரதாத்மாவாகிய இலக்ஷ்மணரும், ஸுஷுப்தி ஆத்மாவாகிய சத்துருக்கினரும், உண்டானார்கள். இவ்வாறு தோன்றிய துரீயாத்மாவாகிய இராமர், விசுவாமித்திரயாக ஸம்ரக்ஷணம் என்ற மனோவேகத்தால் இழுக்கப்பட்டு, ஜாக்ரதாத்மாவாகிய லக்ஷ்மணரோடு ஸம்ஸாரமாகிய அரண்யத்தின்வழியாகப் போகையில், கெட்ட மனோவிருத்திகளாகிய தாடகையை வதம் செய்து, அதன்மேல் மனோவேகபங்கம் என்ற தனுர்பங்கத்தைச் செய்து பின்பு சுத்தமாயையாகிய ஸீதையை விவாஹம் செய்துகொண்டார். அதன் பின்பு அம்மாயையின் பூர்வ ஸம்ஸ்காரங்களாகிய பரசுராமரை நிக்கிரஹம் செய்தார்.

இவ்வாறு ஆனதும், ஹிருதயாகாசமாகிய அயோத்தி அடைந்து, துரீயாத்மாவாகிய இராமர், ஸ்வப்ன ஸுஷுப்தி ஆத்மாக்களாகிய ப॰தசத்துருக்கினனைப் பிரிந்து, ஜாக்ரதாத்மாவால் ஆதரிக்கப்பட்டு, சுத்தமாயையின் ஸம்பந்தத்தால் வரும் ஆனந்தத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தார். இப்படி இருக்கையில், சுத்தாந்தஃகரணம் என்ற தசரதருக்குத் துரீயாத்மாவை அடுத்து ஸந்தோஷம் அடையவேண்டும் என்று தோன்ற, அவர் அதற்கு வேண்டிய ஸாதனமாகிய தியானம் என்ற பட்டாபிஷேகத்தை நடத்த முயற்சி செய்தார். இந்த சங்கதியை சஞ்சலமென்ற கூனியால் அறிந்த குபுத்தி என்ற கைகேயி, ஸ்வப்னாத்மாவாகிய பரதனை சுத்தாந்தஃகரணத்தில் குடிகொள்ள வேண்டும் என்றும், துரீயாத்மாவாகிய இராமர் ஸம்ஸாரமாகிய அரண்யத்தில் திரிந்து வெளிவரவேண்டும் என்றும் தூண்ட, அதன்படியே துரீயாத்மாவாகிய இராமர் நடப்பதாக ஒப்புக்கொண்டு, சுத்தமாயை ஜாக்ரதாத்மா ஆகிய இவைகளோடு, ஸம்ஸாரமாகிய அரண்யம் சென்றார். அப்பொழுது துரீயாத்மா ஸம்பந்தமற்ற சுத்தாந்தஃகரணமாகிய தசரதர் தமது உருவம் நீங்கினார்.

ஸம்ஸாரமாகிய அரண்யம் சென்று, துரீயாத்மாவாகிய இராமர் டம்பமாகிய விராதனைக் கொன்று, தேகமாகிய பஞ்சவடியை அடைந்து, பஞ்சபூதமாகிய பர்ணசாலையைக் கட்டிக்கொண்டு அதில் ஒருவாறு விக்ராந்தி அடைந்தார். அக்காலத்தில் அவருக்கு எதிராய் எழுந்த ஆசையாகிய சூர்ப்பனகையை அவர் அடக்க முயல, அப்பொழுது புற்றீசல்போல் கிளம்பி வந்த காமக்குரோத லோபாதிகளாகிய கர தூஷண திரிசிரஸ் முதலிய இராக்ஷஸர்களை வேரறுத்தார். அக்காலத்தில் மோஹமாகிய மாரீசனால் இழுக்கப்பட்டு, இராமர் சுத்தமாயையாகிய ஸீதையைப் பிரிய, அவளை அகங்காரம் என்ற இராவணன் கவர்ந்துகொண்டான். அவள் உடனே தாமஸ நிலையை அடைந்தாள். மோஹமாகிய மாரீசனைக் கொன்றபின்பு, துரீயாத்மாவாகிய இராமர் சுத்தமாயை என்ற ஸீதையினுடைய நிஜஸ்வரூபத்தைக் காணாமல், மிகுந்த துக்கப்படுகையில், ஜாக்ரதாத்மாவாகிய லக்ஷ்மணரது ஸஹாயத்தால் துக்கம் என்ற கபந்தனை அழித்து ஸந்தோஷமாகிய சபரியை அடைந்தார்.

ஸந்தோஷம் என்ற சபரியால் ஏவப்பட்டு, துரீயாத்மாவாகிய இராமர் விவேகமாகிய ஸுக்ரீவனையும், பக்தியாகிய ஹனுமாரையும் அடைந்து, அவைகளை நிலையாய் இருக்கும்படி செய்வதற்காக அவிவேகமாகிய வாலியைக் கொன்றார். பின்பு விவேகம் என்ற ஸுக்ரீவன் பக்தி என்ற ஹனுமாரை, சுத்தமாயை இருக்கும் நிலையைத் தெரிந்துவரும்படி அனுப்பினான்.

அப்பொழுது பக்தி என்ற ஹனுமார், தமது சிறப்பால் ஸ்தூல தேகம் முதலிய இடையூறுகளால் நிறைந்த அஜ்ஞானம் என்ற ஸமுத்திரத்தை எளிதில் தாண்டி, லிங்கதேகம் என்ற இலங்கையை அடைந்து, அகங்காரமாகிய இராவணனால் தாக்கப்பட்டு அசுத்தமாகிய துக்கத்தில் மூழ்கி, தாமஸ நிலையை அடைந்து துக்கப்படும் ஸீதையைக் கண்டு துரீயாத்மாவிடம் சங்கதியைத் தெரிவித்தார்.

அப்பொழுது விவேகம் என்ற ஸுக்ரீவனோடும், அவன் பரிவாரங்களாகிய நல்ல வாஸனைகள் என்ற வானர ஸேனையோடும், துரீயாத்மாவாகிய இராமர் அஜ்ஞானம் என்ற ஸமுத்திரத்தின் கரை வந்தார். அங்கு உத்ஸாஹம் என்ற விபீஷணர் வந்துசேர, அவரது தூண்டுதலால் அஜ்ஞானத்தைத் தாண்டும் உபாயமாகிய ஸேதுபந்தத்தை நன்றாகச் செய்து, லிங்கதேகம் என்ற இலங்கையை அடைந்து, மதம் என்ற கும்பகர்ணனையும், மத்ஸரம் என்ற இந்திரஜித்தையும் கொன்று, முடிவில் அகங்காரம் என்ற இராவணனைத் துரீயாத்மாவாகிய இராமர் வெட்டிச் சாய்த்தார். இதன் பின்பு, அசுத்தமாயிருந்த மாயையாகிய ஸீதையை, சித்தசுத்தி என்ற அக்கினியால் பரிசுத்தமாக்கி அவளை ஸாத்விக நிலையை அடையும்படி செய்து, அவளை இராமர் அங்கீகரித்துக்கொண்டார். எல்லாம் முடிந்தவுடன், துரீயாத்மாவாகிய இராமர் தனது நல்ல ஸ்நேகிதர்கள் முதலியவர்களோடு லிங்கதேகமாகிய இலங்கையை விட்டு, ஹ்ருதயாகாசமாகிய அயோத்தியை வந்து, ப்ரஹ்மானந்தம் என்ற ராஜ்யபோகத்தை அடைந்தார்.

முடிவில் ஸரயூவில் பிரவேசித்தலாவது, ஹிருதயாகாசத்தை மஹாகாசத்தில் லயிக்கும்படி செய்து ஸச்சிதானந்த ரூபமான விஷ்ணு ரூபத்தைத் துரீயாத்மாவாகிய இராமர் அறிந்து ஸாயுஜ்யமாகிய முக்தியை அடைவதே.

ராமவிக்கிரஹ ரஹஸ்ய விஷயமாக இரண்டு உபநிஷத்துகள் இருக்கின்றன. அவையாவன: ராம ரஹஸ்யம், ராமதாபினீ என்பவைகளே. இவைகளில் ராம ஆராதனக்ரமங்கள் மந்திரங்கள் சக்ரங்கள் முதலியவைகள் எல்லாம் விஸ்தாரமாகக் காணப்படுகின்றன. இவைகளில் ராமரைப் பரம்பொருளாகி நிற்கும் ஆசார்யன் என்றும், ஹனுமாரை பரமானந்த சிஷ்யன் என்றும், ஸீதையை மாயை என்றும், லக்ஷ்மண பரத சத்ருக்னர்களைப் பரம்பொருளது ஸகுண ரூபங்கள் என்றும் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. இதற்கேற்பவே முக்திகோபநிஷத்தில் ராமர் ஆசார்யனாகவிருந்து பரமவேத ரகஸ்யங்களை சிஷ்யனாகவிருக்கும் ஹனுமாருக்கு உபதேசிக்கிறார். மேலும் ராமவிக்கிரஹத்தை ப்ரணவமாகவும் பொருத்திக் காட்டி இருக்கிறது. இதில் லக்ஷ்மணர் அ, சத்ருக்னர் உ, பரதர் ம், ராமர் அர்த்மாத்ரை. ஸீதை மூலப்ரகிருதி என்று விளக்கப்பட்டிருக்கிறது இந்த விக்கிரஹத்துள், ஸகலவேத ரஹஸ்யங்களும், ஓம் என்பதனுள் அடங்கி இருப்பது போல அடங்கிவிட்டது. இம்மாதிரி ரஹஸ்யம் இதனுள் அடங்கியிருப்பதால்தான் ராமநாமம் ஸகல பயங்களையும் நீக்கி கைதூக்கிவிடும் தாரக மந்திரமாக மதிக்கப்படுகிறது.

ராம என்னும் நாம விசேஷத்தைப்பற்றி விசாரித்தால் இது தாரக மந்திரமாகக் கருதத்தக்கது தான் என்பது நன்றாக வெளியாகும். 'நித்யானந்தம், சித்ரூபம், அனந்தம் ஆகிய இந்த ஸ்வரூபமாக இருக்கும் இவரிடத்தில் யோகிகள் ரமிப்பதால் (ஆனந்தபரவச ராவதால்) இவருக்கு ராமர் என்று பெயர் வந்தது' என்று ராமதாபனியில் கூறப்பட்டுள்ளது. ர என்பதற்கு ப்ரகாசம் என்றும், ம என்பதற்கு மங்களம் என்றும் பொருள். ர என்பது பரம்பொருளையும், ம என்பது ஜீவாத்ம ஆதாரமான பொருளையும் உணர்த்தி; ராமா என்பது, இரண்டும் ஒன்றே என்ற வேத ரஹஸ்யத்

தைக் குறிக்கும் என்று ராமரஹஸ்ய உபநிஷத்து கூறுகிறது. மேலும் விஷ்ணு அஷ்டாக்ஷரம், சிவபஞ்சாக்ஷரம் ஆகிய முக்கிய மந்திரங்கள் இரண்டின் உயிர் அக்ஷரங்களாலாகிய இந்த ராம நாமம் என்றும் அதிலேயே கூறப்பட்டுள்ளது. இதற்கேற்ப,

நிருந்தும் நமசிவாய நாராயண என்று
ஜெபிக்கு மந்திரம் இரண்டும் மெய்தானே,
உரைக்கு மந்திர மிரண்டில் இரண்டாம் எழுத்தி
ஒரு ராமனகி வந்த பெருமானே. [ரண்டும்

என்று ராமநாமச் சிறப்பை எடுத்து வெளியிடுகிறார் சீர்காழி அருணாசல கவிராயர்.

நமசிவாய, நாராயணாய என்று கூறப்படும் பஞ்சாக்ஷா அஷ்டாக்ஷா மஹா மந்திரங்களுக்கு ரா, ம என்னும் எழுத்துக்களே உயிர் அக்ஷாங்கள் என்று கூறுவர் பெரியோர். இம்மந்திரங்களின் சிறப்பை வெகு விஸ்தாரமாகக் கூறி இவைகளை ஜெபிப்பதால் அடையக்கூடிய நிலையையும் வெகுவாக விஸ்தரித்திருக்கின்றனர் நம் முன்னோர். இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த இம் மந்திரங்களில் முற்கூறிய உயிரக்ஷரங்களை நீக்கி விட்டால் இவைகள் உயிரற்ற உடம்புபோல நிஸ்ஸாரமாகி விடுகின்றன. நமசிவாய என்பதில் மவை எடுத்துவிட்டால் அது நசிவாய என்றாகும். இதற்குப் பொருள் மங்களம் இல்லை என்று ஆகி நமசிவாய மந்திரத்தின் சிறப்பு நீங்க, இது ஒரு கொடிய வாக்காகிவிட்டது. இம்மாதிரியே நாராயணாய என்பதன் கதியும். ரா என்ற எழுத்து நீங்கிய காலத்தில் அது நாயணாய அதாவது மோக்ஷம் இல்லை என்று பொருள்படும். (இங்கு அயனம் என்ற பதத்திற்கு மோக்ஷம் அல்லது கதி என்பது பொருள். 'நான்யபந்தா அயநாயவித்யதே' என்ற வேதவாக்கியத்தோடு ஒப்பிடுக). ஆகவே, ரா, ம என்ற எழுத்துக்கள் உள்ளபொழுது ஸகல சாஸ்திர ரஹஸ்யங்களையும் அடக்கியுள்ள மஹா மந்திரங்கள் அவை நீங்கிய காலத்தில் பொருளிழந்து சாஸ்திர எதிர்மறைப்பதங்களாக மாறிவிடுவதால் இவைகள் இம்மந்திரங்களுக்கு உயிர் அக்ஷரங்கள் என்று மதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இம் மாதிரியான சைவ வைஷ்ணவ மஹா மந்த்ர உயிர் அக்ஷரங்களாலாகிய நாமமாதலால் ராம என்ற நாமம் பெரியோர்களால் ஸம்ஸார ஸாகரத்தைத் தாண்டுவித்து கரை ஏற்றுவிக்கத் தகுந்த தாரக மந்திரம், தாரகப்ருஹ்ம நாமம் என்று நன்கு மதிக்கப்படுகின்றது. இதுபற்றியே

श्रीराम राम रामेति रमे रामे मनोरमे ।
सहस्रनामतस्तुल्यं रामनाम वरानने ॥

என்ற உபதேச ச்லோகம் ஒன்று வழங்கி வருகிறது.

முன்னர் எடுத்துக்கூறியுள்ள கவிராயர் கீர்த்தனையில், இந்த ரகஸ்யம் அடங்கியிருப்பதோடுங்கூட, அங்குக் காணப்படும் மஹா மந்திரங்களின் அமைப்பை நோக்கில் மார என்ற நாமம் ஒன்று ஏற்படுகின்றது. இதற்கும் மிகுந்த சிறப்பு உண்டு. இதை உச்சரித்துக்கொண்டே வந்தால் கொஞ்ச நாழிகையில் ராம நாமத்தில் கொண்டுசேர்க்கும். இந்த ராம நாமத்தின் சிறப்பிற்கு ஸ்ரீமத் ராமாயண மெழுதிய வால்மீகி ரிஷியே ஸாக்ஷி.

நாம உச்சாரண மந்திரத்திலேயே இவ்வளவு மனத்தை முற்றிலும் கவரும் த்யானத்தைக் கொடுக்கவல்லதாயும் கதை சிறப்பால் ஸகல வேதாந்த ரஹஸ்யத்தையும் வெளிப்படுத்துவதாயும் உள்ள ஸ்ரீராமவிக்ரஹத்தை உள்ளபடி ஆராதித்துவந்தால் மோக்ஷம் கைகூடும் என்பதற்கு ஸந்தேஹமில்லை.

நமது சந்தா நேயர்களுக்கு

சந்தா நேயர்கள் கடிதம் எழுதும்போதும் சந்தாத் தொகை அனுப்பும்போதும் தமது விலாஸத்துக் கெதிரேயிருக்கும் நம்பரைக் குறிப்பிட்டு எழுதக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம். நம்பரைக் குறிப்பிடாத பக்ஷத்தில் வீண் காலதாமதமாகும்.

மானேஜர்

ஸ்தலசரித்திரக் கதைகள்

STORIES FROM LOCAL HISTORY

(தொடர்ச்சி)

விக்ரம சோழன்.

முன்னொரு சஞ்சிகையில் குலோத்துங்கச் சோழனைப்பற்றிசொன்னோம். குலோத்துங்கனுக்குப் பிந்தி பட்டத்திற்கு வந்த சோழன் விக்ரமன். இவன் குலோத்துங்கனது குமாரன். ஆனால் மூத்தவனல்ல. அப்படி யிருந்தும் தன் தகப்பன் இறந்துபோன வருஷம் வரையில் வெங்கி நாட்டுக்கு ராஜப்பிரதிநிதியாக விருந்து, குலோத்துங்கனிறந்தவுடன் சோழன் சிம்மாசனமேறினான். விக்ரமன் வெங்கிநாட்டை விட்டவுடன் மேல சளுக்கிய அரசன் அதைப்பிடித்துக்கொண்டான். மறுபடியும் விக்ரமன் அதை ஜெயித்ததுடன் கலிங்க தேசத்தையும் ஜெயித்தான். இவன் ஆளுகையின் ஏழாவது வருஷத்தில் கிராமங்களும், மகசூல்களும் ஒரு பெரிய வெள்ளத்தால் சேதப்பட்டன. கும்பகோணத்திற்குச் சமீபத்திலுள்ள திருவிசநல்லூரிலிருக்கும் சிவயோகநாத ஸ்வாமி கோவிலின் மூலஸ்தான மண்டபமும், உட்கோபுரமும் இவன் கட்டினதாகத் தெரியவருகிறது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் குற்றாலத்திற்குச் சமீபத்தில் காவிரியினின்றும் பிரிந்து ஓடுகிற 'விக்ரமன்' என்ற ஆறு இவன் காலத்தில்தான் வெட்டப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

முனியதறியார்.

இந்த விக்ரம சோழன் காலத்தில் சௌரி ராஜப்பெருமாள்வீற்றிருக்கப்பெற்ற திருக்கண்ணபுரம் என்று விளங்கும் திவ்விய க்ஷேத்திரத்தின்கண்ணே முனியதறியா ரென்பவர் ஒரு பக்தி சிரோன்மணியாக விளங்கி, அக்காலத்தில் இருபது சிற்றரசர்களிடமிருந்து சோழராஜனுக்குச் சேரவேண்டிய கப்பத்தொகையைச் சரிவர வசூல் செய்து, ராஜஸமுகத்திற்கு, குறித்த தினத்திற்குள் தவறாமல் அனுப்பிக்கொண்டு வந்தார். இவரது மனம் சௌரி ராஜப்பெருமாள் திருவடியில் ஈடுபட்டிருந்தது. கோவில்சுவர்களில் ஆல், அரசங்கன்றுகள் முளையாமலும், கோவிலுக்கு யாதொரு பழுது வுண்டாகாமல் பாதுகாத்து வந்தார். பூஜைகள் காலாகாலத்தில் செய்யப்பட்டு, உற்சவங்கள் நிரம்பவும் விமர்சையாக நடத்தப்பட்டன.

இவ்விதம் கண்ணபுரத்தில் வசிக்கும்போது, ஒரு அழகான பெண்ணை காந்தர்வ விவாகம் செய்துகொண்டார். இவருடைய பக்தி எவ்வளவு பரிபூரணமடைந்திருந்ததோ அதேவிதம் இந்த அம்மாளுடைய அழகும் பரிபூரணமடைந்திருந்தது. "குஞ்சி அழகும், கொடுந்தானைகோட்டழகும், மஞ்சளழகு மழகல்ல." மனது, வாக்கு, காயம் என்ற திரிகரணத்தின் அழகே இம்மாது சிரோன்மணியிடத்தில் பரிபக்குவமடைந்திருந்தது. சாஸ்திர யுக்தமாகக் கலியாணமாகாவிடினும், ஒரு மனைவி தன் கணவனிடம் எவ்விதம் நடந்துகொள்ளவேண்டுமோ அவ்விதம் இந்த அம்மாள் முனியதறியாரிடத்தில் நடந்துகொண்டாள்.

இவ்விதம் சுகமாக முனியதறியார் காலங்கழிக்கும் நாளில், அவ்வூரில் ஒரு வருஷத்தில் பெரும் பஞ்சமுண்டாயிற்று. ஜனங்கள் ஆயிரக்கணக்காக மாண்டார்கள். கோவில் காரியங்கள் சரிவர நடைபெறவில்லை.

கஷ்டப்படும் ஜனங்களையும், பூஜை நிவேத்தியமில்லாத கோவிலையும் பார்க்கப்பார்க்க முனியதறியாருடைய மனதில் துக்கம் மேன்மேலும் பெருகிக்கொண்டே வந்தது. இந்த இரண்டு விஷயங்களைப்பற்றி அடிக்கடி யோசிப்பார். ஐயோ! ஜனங்கள் கஷ்டப்படுகிறார்களே, பசி நோயால் பீடிக்கப்பட்டு தினந்தோறும் ஆயிரக்கணக்காக இறந்துபோகிறார்களே, எம்பெருமானுக்குப் பூஜை நிவேத்தியங்கள் நடை பெறவில்லையே, கோவில் பாழடைந்து போய்விடுகிறதே, என்ன செய்கிறது, ஒன்றும் தோன்றவில்லையே, சௌரி ராஜப்பெருமானே நான் என் செய்வேன் என்று தனக்குத்தானே பல தடவைகளில் சொல்லிக் கொள்வார்.

கடைசியில் ஒரு யுக்தி தோன்றிற்று. கையில் ஏராளமான பணமிருந்தது. ஆனால் அது சோழ ராஜனுக்குச் சொந்தமேதவிர, தனக்கு ஒரு பைசாவாவது சொந்தமில்லை. எல்லாம் சிற்றரசர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்பட்டு, ராஜாவிற்குச் சேர்ப்பிக்கப் படவேண்டிய கப்பம். ஆனால் என்ன? ஜனங்கள் பஞ்சத்தினால் கஷ்டப்படுகிறதும், கோவில் பூஜை நிவேத்தியங்களில்லாமல் பாழடைந்து போகிறதும், ராஜா உடனே கவனிக்கவேண்டிய விஷயங்களல்லவா? இந்த விஷயங்கள் ராஜாவிற்கெட்டி, ராஜா பரி

காரம் செய்யுமுன் ஊர் முழுமையும் பாழாகப் போய்விடும் போலிருக்கிறதே. நான் ஏன் இந்தப் பணத்தை இப்போது பரோபகார நிமித்தம் செலவிட்டு க்ஷாமகாலம் நீங்கின பிறகு இத்துகையைச் சேகரித்து ராஜாவிற்கு அனுப்பக்கூடாதென்று நினைத்துக் கையிலிருந்த பொருளை ராஜா உத்திரவன்னியில் செலவிட்டு ஜனங்களைக் காப்பாற்றினதன்னியில், கோவிலில் பூஜை நிவேத்தியங்களும் காலாகாலத்தில் சரிவரநடைபெறும்படி செய்தார்.

இவரிடத்தில் ஜனங்கள் வைத்த பிரீதியும், ராஜா வைத்திருந்த நம்பிக்கையும், இவருடைய உத்தமமான குணமும், ராஜாவைச் சுற்றிலுமுள்ள மந்திரிகளினுடைய மனதில் அசிகையையுண்டாக்கின. வெகுகாலமாக இவரைக் கெடுக்க சமயம் பார்த்துக்கொண்டிருந்த இம்மந்திரிகள், இவர் செய்த காரியத்தைக் கேட்டவுடன், “இவனைத்தொலைக்கிறதற்கு இதுதான் தகுந்தசமயம்” என்று நினைத்து இவர்மேல் இல்லாததும் பொல்லாததும் ராஜாவினிடத்தில் சொல்லி அவன் கோபத்தை மூட்டினார்கள். ராஜாவோ இவரிடத்தில் அளவில்லாத நம்பிக்கை வைத்திருந்தான். ஆனால் இவர் செய்தது நிஜமென்று நன்றாய் தெரிந்தபோது, ராஜா மனதில் தாங்கமுடியாத கோபம் பிறந்தது. தான் செய்ய வேண்டிய காரியத்தை அவர்செய்து ஜனங்களைக் காபாற்றினாரே என்று சற்றும் நினைத்தானில்லை. இத்தனை தினங்களுக்குள் கப்பத்தொகையைச் செலுத்தவேண்டுமென்று கொஞ்சங்கூட கெடு கொடுத்தானில்லை. அசிகை அடைந்திருந்த மந்திரிகளின் தூண்டுதலால் முனியதறியாரை உடனே பிடித்துக் கொண்டுவந்து ஜெயிலில் அடைத்துவிட வேண்டுமென்று உத்திரவு செய்தான்.

ராஜாவின் ஆக்கினைப்படியே போலீஸார் முனியதறியாரைப்பிடித்து ஜெயிலில் அடைத்துவிட்டார்கள். இச்செய்தியைக் கேட்டவுடன் இவருடைய மனைவி மிகவும் துக்கித்து, கோவிலுட் சென்று இந்த ஆபத்துக்காலத்தில் தன் கணவனைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று பெருமாளிடத்தில் மிகவும் மன உருக்கத்துடன் பாடினாள். முனியதறியாருக்கு இச்சமயத்தில் சகாயஞ்செய்ய பெருமாளைத் தவிர வேறொருவருமில்லை. இராப்பகலாகப் பெருமாளை இடைவிடாது பிரார்த்தித்தார். இப்படி இவர் ஜெயிலிலிருந்தும், ஜனங்களுக்கு இவரிடத்திலிருந்த பிரியம் கொஞ்சங்கூட குறையவில்லை. இவர் ‘சற்குணர்’ என்ற பெயர் தேசமெங்கும் பாவியது. பதிவிரத சிரோன்மணியாகிய இவருடைய மனைவி, “இன்று தினம் வந்தால் என்னைத் தாங்கள் உயிரோடு பார்க்கலாம். இல்லாவிட்டால் என்னைப்பற்றி கேழ்விப்படலாமென்று” ஒரு கவிரூபமாக ஒரு கடிதம் எழுதினாள். ஏனென்றால் தன் கணவனைக் கூடிய சீக்கிரத்தில் பார்க்காவிட்டால் தன் உயிரைவிட்டு விடுகிறது என்று தீர்மானித்து விட்டாள் போலும்.

தன்னுடைய பக்தனிருந்த நிலைமையைப் பார்க்க பெருமாளுக்கு மிகவும் மனமிரங்கியது. ஆபத்துக்காலத்தில் திருமால் தன்பக்தர்களுக்கு உதவி புரிந்து ஆபத்து சகாயனென்று பேரெடுக்கவில்லையா ? ராஜன் நித்திரை செய்யும்போது ஜோதிஸ் ரூபமாக ஒரு பக்தன் வந்து “நானிருக்கிறது கண்ணபுரம், ஜெயிலிலிருக்கிறவன் என்னுடைய பக்தன அவன் படும்பாடு என்னால் சகிக்க முடியவில்லை அவனை நீ உடனே விடுதலை—” என்று சொன்னதாக அரசன் சொற்பனங் கண்டான். உடனே விழித்துக்கொண்டு, மந்திரிகளைக் கூப்பிட்டு முனியதறியாரை அந்த க்ஷணமே விடுதலை செய்யும்படிக்கு உத்திரவு கொடுத்தான்.

முனியதறியார் கண்ணபுரம் நோக்கிச் சென்றனர். இச்செய்தி அவன் மனைவிக்குத் தெரிந்தவுடன் அவளுக்குண்டான சந்தோஷத்தைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமோ ? ஆனந்தக்கண்ணீர் உதிர்த்தனள். திருமாலைப் புகழ்ந்து பாடினள்.

முன்பு பெறப்பெற்ற பேறோ முடிவில்லை
பின்பு பெறும்பேறு முண்டோ பெருகுவனேல்
என்பு பெருத்விழி பிறவி வெய்திடினும்
அன்பு பெறுகை யரும்பே றெனக்கென்றாள்.

தன் கணவனை எதிர்கொண்டழைக்க ஓடினள். கணவன் வீட்டிற்கு வந்தவுடன் பிராணநாதா ! நான் இன்றைக்குச் சர்க்கரைப்பொங்கல் பண்ண உத்திரவு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டாள். முனியதறியார் அதற்கிணங்க திவ்யமான சர்க்கரைப்பொங்கல் செய்தாள். அதைச் சாப்பிடும் போது முனியதறியார் அது நிரம்பவும் ருசியாயிருக்கக் கண்டு தன்னுடைய மனைவியின் சமயலைப்பற்றிபுகழ்ந்துபேசி,"இப்பொங்கல் ஸாக்ஷாத் சௌரிராஜப்பெருமாளுக்கே அர்ப்பணம்" என்று சொன்னார்.

மறுநாள் காலையில் கோவிலின் கதவுகள் திறக்கப்பட்டபோது, பெருமாளின் விக்கிரகம் நெய்யினால் தடவப்பட்டு, பொங்கல் வாசனை வீசிற்று. இந்த அற்புதமான விஷயத்தின் காரணம் முனியதறியார் சொல்லுகிறவரையில் ஒருவருக்கும் தெரியவில்லை.

முனியதறியாரின் பரோபகாரத்தையும்,தெய்வபக்தியையும் பற்றித் தோட்டிமுதல் தொண்டைமான்வரையில் புகழாதவர்களில்லை. தான் அர்ப்பணஞ் செய்த சர்க்கரைப்பொங்கலைப் பெருமாள் ஏற்றுக்கொண்டதற்காகத் தினந்தோறும் சர்க்கரைப் பொங்கல்செய்து பெருமாளுக்கு நிவேதனஞ் செய்யும்பொருட்டு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து வைத்தார். இன்றைக்கும் திருக்கண்ணபுரத்தில் பெருமாளுக்குச் சர்க்கரைப் பொங்கல் நிவேதனஞ் செய்யப்படுகிறதைப் பார்க்கலாம். முனியதறியாரால் அர்ப்பணஞ் செய்யப்பட்டு, சௌரிராஜப் பெருமானால் அங்கீகரிக்கப்பட்டமையால், இந்தப் பொங்கலுக்கு முனியோதனம் என்று பெயர் வந்தது. இது மிகவும் ருசியாகவிருக்கிறபடியால் ஜனங்கள் இதை விசேஷமாக வாங்கிச் சாப்பிடுகிறதுண்டு.

G. ரத்தினம் பிள்ளை, பி.ஏ., எல்.டி.

ஆத்திசூடி விளக்கம்

MORAL SAYINGS EXPLAINED

20. தந்தைதாய்ப் பேண்.

உன் தாய் தந்தையர்களை நன்கு மதித்து நட என்பது இதன் பொருள். அவர்கள் உயிருடன் வாழுங்கால் அதாவது இம்மையில் அவர்களைக் கடவுளுக்கு நிகராகப்பாவித்து நடத்தலும், காலம் சென்ற பின்பு அவர்கள் பாபங்கள் தீரச் செய்யவேண்டிய தானதர்மாதிகளை மிகுந்த சிரத்தையுடன் செய்துவருவதுமே அவர்களை நன்கு மதித்து நடத்துதல் என்பதன் கருத்து. இவ்வாறு ஏன் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டால், அதற்கு ஔவையே 'அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்' என்று காரணம் கூறியுள்ளாள். ஒருவன் உலகில் பகுத்தறிவு முதலியன பெற்று மேதாவியாகிக் கடவுளின் சிறப்பு முதலியவைகளை உணரும் முன்னர் முதலில் உணரும் கருணைமூர்த்தியாகி இருப்பவர் தாய்தந்தையர்களே. இவர்கள் மூலமாகத்தான் ஒருவனுக்கு ஆசாரியன் கிடைத்து கல்வி முதலியன வளருவது. ஆகவே இவர்களே முதற்றெய்வங்கள். இது பற்றியே வேதமும், 'அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம், ஆசார்யனும் அதிதியும் தெய்வங்கள் தான்' என்று கூறியுள்ளது மேலும் தாய் தந்தையர்களே ஸகல போகங்களை அனுபவித்து அடிபட்டுத் திருந்தி மேன்மை பெறுவதற்கு வேண்டி தேஹத்தை நமக்கு உதவி நாமாக புத்திவந்து உலகில் ஸுகமாக வாழக்கூடிய நிலைவரும்வரையில் நாம் கொடுக்கும் கஷ்டங்களை ஒருபொருட்டாக வெண்ணாது நம்மை வளர்த்து, அவர்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் நம்மேல் மாறாப்பக்ஷமுடையவர்களாக இருக்கின்றனர். தாயின் மேலான நிலையைப் பட்டினத்துப்பிள்ளை தம்தாயிக்கு தஹனக்கிரியை செய்யுங்கால் நன்றாக எடுத்துக் கூறியுள்ளார். இவர்களுக்கு நாம் 'நன்றி மறவேல்'என்னும் வாக்கியத்தைப் பின்பற்றியாவது தகுந்த மரியாதைசெய்து காப்பாற்ற நாம் கடமைப்பட்டவர்களாக விருக்கிறோம். நேரிட நமக்கு எல்லாவித நன்மையும் செய்த தாய் தந்தையரை நன்கு மதித்து வாழ இயலாத ஒருவனுக்கா தோன்றாதுநிற்கும் கடவுளிடம் சிறந்த மதிப்பு வந்துவிடும்? ஆகவே இந்தக் குணமில்லாதவனிடம் வேறு

ஆத்மகுணங்கள் வந்து அணுகா. இதுபற்றியும் ஒருவன் தன் பெற்றோரைப் பேணல் வேண்டும்.

பெற்றோரைப் பேணிச் சிறப்புடன் வாழ்ந்தவர்கள் அநேகர். தர்மவ்யாதன் தன் பெற்றோரைப் பேணி நின்றதால் அவனுக்கு ஸகல தர்மஞானங்களும் உண்டாய் தான் வேடஜாதியாக விருந்தாலும் ஒரு பிராஹ்மணனுக்கு எடுத்துக்கூறும் நிலை அவனுக்கு வந்தது, மஹாபாரதம் ஆரண்ய பர்வத்தில் விஸ்தாரமாகக் காணப்படும். தந்தை தாய்களைப் பேணியவர்களின் விஷயத்தை **ஆர்ய மத உபாக்யானம்**, முதல்பாகம், புத்திரர் கடமை என்ற கதைகளில் ராமர், பரசுராமர், பீஷ்மர், தர்மவ்யாதன் இவர்கள் கதைகளால் நன்கு விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. தந்தை தாய்களுக்கு வழிபாடு செய்து கொண்டிருந்த பண்டரீபுரம் புண்டரீக பக்தனுக்குத் தர்சனம் கொடுக்கவந்த ஸ்வாமீ, அவ்வூர் நதிக்கரையில் அவன் இட்ட செங்கல்லின் மேல் நின்றுகொண்டு அவன் வழிபாடு முடியும் வரை காத்திருந்து அவனைப் பின்னர் அனுக்ரஹித்து மறைந்தார் என்று பக்தவிஜயத்திலிருக்கிறது. பெற்றோர் வார்த்தையை மீறி நடந்ததால்தான் துர்யோதனன், ருக்மி, கம்ஸன் முதலிய கொடியவர்கள் வேரோடழிந்தனர். தாய்தந்தையர்களைப் பேணிச் சிறப்புற்றவர்களைக் காட்ட தாயின் அடிமைத்தனத்தை நீக்கிய கருடன் கதையையும், ஒரு அந்தணன் கதையையும்,

அனையிடர்தீர்த் தான்கருட னந்தணன்செங் கந்தை
தனையெடுத்துச் சாவு தவிர்த்தான் - இனைவாபோய்
சீரோடும் புன்னை வனநீரனே நாடோறும்
போருந்தந் தாய்ப்பேண்.

என்ற ஆத்திசூடி வெண்பா அடக்கி உள்ளது.

தாய்தந்தையர் நல்லவர்களாக விருந்துவிட்டால் தான் இவைகளைப் பின்பற்றவேண்டும்: இல்லாவிடில் அவர்களைக் கவனிக்கவேண்டியதில்லை என்று சிலர் அபிப்பிராயப்படலாம். அதற்கு அவர்கள் ப்ரஹ்லாதனையும், சண்டேசுர நாயனார் முதலியவர்களைத் திருஷ்டாந்தமாகக் கொடுப்பது வழக்கம். இவர்கள் விஷயங்கள் ஸாதாரணமாக உலகில் நடப்பவைகள் அல்ல; மிக அபூர்வம். இதைக்கொண்டே கொடிய தாய்தந்தையர்களை அவமதிக்கவேண்டும் கொல்லவேண்டும் என்ற விதியை ஏற்படுத்திவிடலாமா? மேலும் இவர்கள் தான் எவ்வாறு நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்? ப்ரஹ்லாதர் தந்தைவாக்கைக் கவனியாது பகவத்பக்தி செய்தாரே ஒழிய அவனை ஒருவிதத்திலும் அவமதிப்பாகப் பேசவில்லை. அவன் கொடுத்த தண்டனைக்கு மாறாக அவனை எதிர்த்து அடித்துவிடவும் இல்லை. அவன் துர்போதனைப்படி நடக்காமலிருந்ததைத் தவிர வேறு ஒருவிதமான ஒழுங்கு தவறின நடத்தையும் ப்ரஹ்லாதனிடம் காணப்படவில்லை. பகவான் தகப்பனைக் கொன்றதும், அவனுக்கு நற்கதி வரும்படி செய்யவேண்டும் என்று ப்ரஹ்லாதர் கேட்டுக்கொண்டார். சண்டேசுவர நாயனாரும் தகப்பன் அடிகளை லக்ஷ்யம் செய்யாதிருந்து, முடிவில் சிவபூஜைக்குத் தடையாகத் தகப்பன் வந்தபொழுது அதையும் கவனியாது தமது காரியத்திலேயே கண்ணுக விருக்கமுடியாது, படபடப்புடன் தகப்பன் காலைத் தான் வெட்டினார். இதைச் செய்யாதிருந்தால் அவருக்கு ப்ரஹ்லாதன் சிறப்பு வந்திருக்கும். இந்த விஷயத்தில் ப்ரஹ்லாதருக்கு இவர் சற்றுக் குறைவுதான். பக்தி விசேஷத்தில் இருவருக்கும் யாதொரு பேதமும் இல்லை. ஆகவே இவைகளிலிருந்து என்ன கொடியவராயினும் பெற்றோர் பெற்றோரே; அவர்களை மதிப்புடன் நடத்துதல் புத்திரர்கடன். அவர்கள் கொடியவர்களாகில் அந்தப் பாபம் அவர்களுக்கு. அதற்காகப் புத்திரன் அவர்களை அவமதித்து வெறுத்தானாகில் இந்தப்பாபம் புத்திரனுக்கு. இப்படிச் செய்வதால் தாய்தந்தையர்கள்கொடுமையும் நீங்காது புத்திரனுக்குப் புண்ணியமும் வாராது. கொடிய தாய்தந்தையர்களிடம் அகப்பட்டுத் தத்தளிக்கும் பிள்ளை அவர்கள் துர்போதனைகள்படி நடக்காது நல்வழியிலேயே பிடிவாதமாக நடப்பதால் மாத்திரம் அவர்களுக்குக் குறிப்பாகத் தனது அப்ரியத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டுமே ஒழிய, அவர்களை எதிர்த்துப் பேசுதல் அவமதித்தல் மூலமாக எப்பொழுதும் தெரிவிக்கவே கூடாது. அவர்கள் பெருந்தடைகளாக ஏற்பட்டுவிட்டால் அவர்களை விட்டுவிலகி நின்று அவர்களைப் பேணியே தீரவேண்டுமே ஒழிய ஒருகாலும் த்வேஷம் பாராட்டவே கூடாது. அதர்மத்தில் ப்ரவேசித்துத் தாய்தந்தையரைப் பேணவும் கூடாது, தர்மவழி நடக்கவேண்டும்என்று அவர்களை அவமதித்து த்வேஷிக்கவும் கூடாது. அவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளை மாத்திரம் சாந்தமனதுடன் எப்பொழுதும் செய்தே தீரவேண்டும்.

21. நன்றி மறவேல்

ஒருவன் செய்த நன்மையை ஒருநாளும் மறக்காதே: என்பது இதன் பொருள். ஆகவே ஒருவன் செய்யும் கெடுதியை உடனே மறந்துவிட வேண்டும் என்பது இதில் த்வனிக்கிறது. உலகில் நாம் பலரோடு பழகுங்கால், சிலர் செய்வது நமக்கு நன்மையாயும் சிலர் செய்வது கெடுதியாயும் இருக்கும். இவைகள் இரண்டும் நமது மனதில் பதிந்து நிற்கும். நன்மை பதிந்திருந்தால் அது செய்தவனுக்குத் தருந்தசமயத்தில் நாமும் உதவவேண்டும் என்றும், கெடுதல் பதிந்தால் அது செய்தவனுக்குப் பதில் கெடுதி செய்துவிட வேண்டும் என்றும் ஸாதாரணமாக எல்லோருக்கும் படும். மேலும் முன் எண்ணம் அவ்வளவு பலமாக மனதில் நில்லாது சீக்கிரத்தில் மங்கிக் கொண்டே வரும்: பின்னதோ மங்க வெகு நாளாகும். நன்மை செய்வதால் நமக்கு சித்தஸமாதானமும், தீமை செய்வதால் மனச்சஞ்சலமும் உண்டாவது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயமாதலால் எளிதில் மங்கக்கூடிய நன்றி விஷயமான எண்ணத்தை எளிதில் மங்கவொட்டாமலும், தீமை விஷயமான எண்ணத்தை உடனேமங்கிப்போகும் படியாகவும் செய்துவிடவேண்டும், மேன்மையை அடைய விரும்பும் புத்திமான், என்று இந்நீதி வாக்கியம் கூறும். மேலும் ஒருவனோடு நாம் வெகு நாள் பழகிவந்தால் அவன் சிற்சில ஸமயத்தில் நமக்கு நன்மையையும் வேறு சில ஸமயத்தில் நமக்குத் தீமையையும் செய்யும்படி நேரிடலாம். இங்கும் நன்றியை மறவாது தீமையை வெட்டென மறந்துவிடவேண்டும்.

இந்நீதி வாக்கியம் ஒருவனிடமிருந்து உபகாரம் பெறுபவனை நோக்கியே கூறியுள்ளது. இதை நாம் மறந்துவிடும் காலத்தில்தான், நமக்கு விசித்திரமான மனோநிலைகள் எல்லாம் வந்துவிடும். முக்கியமாக உபகாரம் செய்பவன் இதை எடுத்து ஆளத்தொடங்கி விட்டால்தான் இந்நிலையின் மூடத்தனம் நன்கு வெளியாகும். ஒருவனுக்கு நாம் ஏதாவது நன்மையைச் செய்துவிட்டு, அவன் அதை மறவாது பதில் உபகாரம் செய்யவேண்டிய சமயத்தில் செய்யாது விட்டுவிட்டான் என்று வைத்துக்கொள்ளுவோம். உடனே நாம், 'நாம் செய்த உபகாரத்தை அவன் நினைக்கவில்லை பார்த்தாயா! அநியாயமாக நன்றி மறந்து அவன் அதோகதியை அடைந்து கெட்டுப்போகிறானே,' என்று எண்ணி அவன்மேல் கோபித்து த்வேஷம் பாராட்டுவது நமக்கு வழக்கமாகிவிட்டது. இவ்வாறு உண்டாகும் எண்ணத்தை ஆராய்ந்து நோக்கில் 'ஆடு நனைகிறதே என்று கோநாய் அழுத' கதையாக முடியும். 'ஆடு நனையாது தான் மழைக்கு ஒதுங்கியிருக்கும் இடத்திலேயே இருக்குமாயின் அதை தான் நனையாது பிடித்துத் தின்று ஸுகிக்கலாமே என்பதுதான் இந்தக் கோநாயின் நோக்கம். இதுபோலப் பிறன் நன்றி கொன்று கெட்டுப்போகிறானே என்று உபகாரம் செய்தவன் எண்ணுவது தனக்கு ஸமயத்தில் உபகாரம்செய்து அவன் ஸுகப்படுத்த வில்லையே என்ற வெறும் தன்னயம்கருதுவதால்தான் உண்டாவது. இம்மாதிரி நன்றி மறவேல் என்ற வாக்கியத்தை உபயோகப்படுத்தி நாம் தட்டழியாதிருக்கத்தான் கீதையில் பகவான் 'நன்மை செய்யத்தான் உனக்கு அதிகாரம், அதன் பலன் உன்னால் வருவதல்ல. ஆதலால் பலத்திலிச்சை விட்டு ஸத்கருமங்களைச் செய்து விடுபடு' என்று அர்ச்சுனனுக்குக் கூறியிருக்கிறார். இம்மாதிரியான எண்ணம் வந்து அப்யாஸிகளை வருத்தாதிருப்பதற்கு ஒரு மஹான் பின்வரும் உபாயம் கூறுகிறார். 'நாம் ஒருவன் ஆபத்காலத்தில் அவனுக்கு உபகாரம் செய்துவிட்டோம் என்று வைத்துக்கொள்ளுவோம். உடனே அவன் நம்மிடத்தில் நன்றி யறிவோடு இருக்கவேண்டும்

என்பது நமக்குத் தோன்றலாம். அவன் அவ்வாறில்லாவிட்டால் பாபம் அவனது, அதைப்பற்றி நினைந்து வருந்த நாமா ஆள்? அவ்வாறு வருந்தினால் நமக்கு ஸ்வயநயம் கருதும் தன்மை வருகிறது. மேலும் அவன் நன்றியறிவுடனிருக்க வேண்டும் என்று எண்ணுவதன் நோக்கம் என்ன? நமக்கும் அவனுக்கு வந்தது போன்ற ஆபத்துவர அப்பொழுது அவனும் நாம் செய்ததுபோல நமக்குச் செய்ய வேண்டும் என்பது தானே! அப்படியானால் அவன் நன்றியறிவை நாமறியக்காட்ட, அவன் முதலில் நமக்கு ஒரு ஆபத்து வரவேண்டும், என்று கோரவேண்டும். இவ்வாறு கோருவது 'நன்றி யறிவாகுமா?' என்று மனனம் செய்தால் உடனே சிரிப்பு வந்து முற்கூறிய எண்ணத்தை மாற்றிவிடும்' என்பர் பெரியோர். ஆகவே இதிலிருந்து உபகாரம் பெறுவோர்கூடச் செய்தவருக்கு அதை எப்படியாவது திருப்பிவிடவேண்டும் என்று எண்ணுவது நன்றியறிவே அல்லவென்றும்; செய்த நன்றியை மறவாதிருந்து தருணம் வாய்க்குங்கால் அதற்குப் பதில் செய்து இந்த அறிவைக்காட்டி மற்றலமயம்காட்டவேண்டும் என்ற எண்ணம் தோன்றுதிருப்பதே நன்றியறிதல் என்பதும் வெளியாகும். மேலும் வாய்விட்டுக் கூறுவது இன்றித் தகுந்த தருணத்தையும் எதிர்பார்த்திராது ஸமயம் வாய்த்தால் கூடியவரையில் பதில் நன்மைசெய்து காட்டுவதே நன்றிமறவாததற்கு முக்கிய லக்ஷணம்.

ஒருவன் செய்த நன்றியை மறப்பதால் உண்டாகும் கேடு யாது? ஒருவன் நமக்கு நன்மை செய்தால் அவனுக்கு ஒருவிதமாகக் கடமைப் பட்டவனுகிறோம். அதுபற்றியே மிகுந்த மானிகளாக விருப்பவர்கள் என்ன கஷ்டம் வந்தபோதிலும், பிறர் தயவை எதிர்பாராது வருந்துவதே மேல் என்று மதிப்பார்கள். இம்மாதிரி கடமைப் பட்டுவிட்டுப் பின்னர் அதைத் தீர்த்துக்கொள்ளும் ஸமயம் வருங்கால் அதைப் பதில் செய்து தன்னை விடுவித்துக்கொள்ளாது எந்தப் புத்திமான்தான் இருப்பன்? அவ்வாறிருப்பவன் ஸ்வதர்மத்தைக் கவனியாத மூடன். இதுவே அவனை மேலும் உபகாரம்செய்தவனிடம் நன்றாகப்பந்தப்படுத்திவிடும். இவன் மிருகங்களைவிடக் கேடுகெட்டவனாவான். இதோடு நின்றுவிடுவானு இவன். ஒரு ஆபத்ஸமயம் தன் உபகாரிக்கு வந்துவிட, அப்பொழுது அவனுக்கு ஸஹாயம் செய்தால் தனக்கு வரும்படி குறைவதாகவும், செய்யாது அவனைக் கொன்றுவிட்டால் தனக்கு அதிகவரும்படி வருவதாகவும் இருந்தால் இவன் உடனே உபகாரியைக்கொன்று தன் விஷயத்தை அதிகப்படுத்தி விடுவான். இதனுல் இவனுக்கு நன்றிகொன்ற பாபமும் வந்து விடும். நன்மைக்குப் பதில் தீமை செய்வதாகிய இந்நன்றி கொன்றவர்களுக்குப் பரிஹாரமே இல்லை. ஆதலால் நன்றி மறத்தல் நன்றி கொல்லும் நிலைக்கு நம்மைக் கொண்டுவந்து விட்டு அனுபவித்தே தீர்க்கவேண்டிய முற்றிய பாபத்திற்கு நம்மை ஆளாக்கிவிடும். ஆதலால் நாம் பிறர் நமக்கு செய்த நன்றியை மறந்து ஒருபொழுதும் அவர்களுக்குத் தீங்கு செய்யும் நிலைக்கு வந்துவிடக்கூடாது.

நன்றிமறந்து அதோகதியை அடைந்ததற்கு மஹாபாரதம், சாந்திபர்வத்தில் நாடீஜங்க உபாக்யானம் என்ற ஒரு கதை யுண்டு. அதை மஹாபாரத வினவிடை 3-ம் பாகம், வினு 80, பக்கம் 55-56-களைப் பார்க்க.

இந்த விஷயத்தில்

உன்னுட்டாரெல்லா முயிர்காத்துக் கோத்திரத்தில்
எந்நாளும் வாழ்ந்தே யிருப்பதனல்—பன்னுளும்
பூதலத்தின் மேன்மைபெறு புன்னைவன நாதனே
வந்திகழ்ந்து நன்றி மறவேல்.

என்பது ஆத்திசூடி வெண்பா.

இராஜாங்க முறை

பிரதமக் கொள்கைகள்

MORALS AND CIVICS : ELEMENTARY PRINCIPLES

(தொடர்ச்சி)

பிற உறவினரிடத்துச் செலுத்தவேண்டிய கடமைகள்

தகப்பன், தாய், பாட்டனர், பாட்டியார், முதலியவர்களும், குழந்தைகளும், குடும்பமெனப்படுவார். எல்லாரும் ஒரே வீட்டில் வசிப்பார்கள். அன்றியும் நாம் முன்னமேயே சொன்னபடி குடும்பம் என்பது சிற்றப்பன், அத்தை, அத்தான், பங்காளிகள் யாவரையும் குறிக்கும். உங்கள் தாயார், தகப்பனர், பாட்டனர், பாட்டியார் இவர்களுடைய பெயரே அவர்களுக்கும் இட்டு அழைப்பார்கள்.

ஒருவன் பிள்ளையில்லாமல் இறந்துபோனல் அவனுடைய ஸொத்துக்கள் யாவும் சட்டப்பிரகாரம் அவனுடைய ஸகோதரர் பிள்ளைக்காவது வேறு பங்காளிக்காவதுதான் போய்ச் சேரும். இந்தச் சட்டம் நியாயமானதுதான். ஏனென்றல் ஓர் குடும்பத்துக்கு மூலபுருஷன் ஒருவனேயாதலால்,ஸொத்துக்குப் பாத்தியம்குடும்பத்தார் எல்லாருக்கும் உண்டு. இவ்விதமாக ஸொத்து பாத்தியத்தினலன்றிப் பிரியத்தாலும், குடும்பத்தார் ஒருவருக்கொருவர் கட்டுப்பட்டிருக்கிருர்கள்.

குடும்பத்தில் ஏதாவதொரு விசேஷம் நடக்கும்போது உன் சிற்றப்பன், சிறுதாயார், அவர்கள் குழந்தைகள்முதலியவர்கள் வந்தால் உனக்கு ஸந்தோஷம் உண்டாகாதா ? அவர்களைப் பார்க்க நீ போகும்போது உனக்கு எவ்வளவு ஆனந்தமாக இருக்கிறது. வருஷப் பிறப்பன்று நீ முதன்முதல் உன் பெற்றோரை வணங்குகிருய் ; பிறகு, உன் பந்துக்கள் ஸமீபத்தில் இருந்தால் அவர்களையும் வணங்குவாய். அவர்கள் ஸமீபத்தில் இல்லாவிட்டால் நீ அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதுகிருய். பொங்கல் பண்டிகை யன்றும், தீபாவளியன்றும், இவ்விதமே செய்வாய். ஒருவனுக்கு விவாஹம் ஆய்விட்டால் அவன் மனைவியின் உறவினரெல்லாம் அவனுக்கு உறவினராகிருர்கள். அவ்விதமே அவன் மனைவியும் தன் புருஷன் குடும்பத்தைத் தன் குடும்பம் எனவே மதிக்கிருள். இதுதான் விவாஹ உறவு என்று சொல்லப்படும்.

ஒரே குடும்பத்திற் பிறந்தவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்யவேண்டும். அவர்கள் எல்லாரும் குடும்பத்தின் நல்ல பெயரைக் காப்பாற்றவேண்டும். ஒவ்வொருவனும்தன்முன்னேர்களின் பெருமையையும் கௌரவத்தையும் மிக்க கௌரவமாகப் பாராட்டுகிருன். ஆனல் யாராவது ஒருவன் ஏதாவது தவறுசெய்து குடும்பத்தின் நல்ல பெயரைக் கெடுத்துவிட்டால் குடும்பத்தா ரெல்லாரும் வருந்துவார்கள். மேல் நாட்டுதேசங்களில் அதிலும் பிராஞ்சு தேசத்தில் ஒருவன் தன் பெயரை மாற்றிக்கொண்டாலும் மாற்றிக்கொள்வானே யன்றி, தான் திருடன், கொலை செய்தவன் என்ற கெட்டப் பெயரை அடைய அஞ்சுவான்.

ஆதலால் உங்கள் குடும்பத்தின் நல்ல பெயரை மாற்றத்தக்க செய்கை ஒன்றையும் செய்யாதேயுங்கள். நீங்கள் ஸமீபத்தில் இருந்தாலும், வெகு தூரத்தில் இருந்தாலும், உங்கள் குடும்பத்தைப்பற்றி நினைத்துக்கொண்டு, குடும்பத்துக்கு ஓர் கெட்ட பெயரைக் கொண்டுவாராமல் பாருங்கள். உங்கள் உறவினரிடம் நீங்கள் பிரியமாக இருப்பது ஸாதாரணமே. ஆனல் உங்கள் அயலாரிடத்தும் அன்பு பூண்டொழுக வேண்டும் ; ஏனென்றல் அவர்கள் நம்முடைய தேசத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இம்மாதிரியே நீங்கள் பொதுவாக எல்லா ஜனங்களிடத்தும் அன்பு மேற்கொண்டு நடந்துகொள்ள வேண்டும். இவ்விதமாகக் குடும்பத்தினிடம் பிறக்கும் விஸ்வாஸமானது தேசத்தாரிடத்தில் பிரியத்தை உண்டுபண்ணி, மேன்மேலும் பரோபகார சிந்தையையும், தான் வருந்தியும் பிறருக்கு உதவி செய்யும் குணத்தையும் விருத்திசெய்கிறது. குடும்பத்தாருக்குள் பிரியமில்லாவிடில் ஜனங்களும் அன்னியோன்யமாக வாழமாட்டார்கள்.

வேலைக்காரனிடம் நடந்துகொள்ள வேண்டிய விதம்

ஓர் குடும்பத்தில் அந்தக் குடும்பத்தைச்சேர்ந்தவரேயன்றி வேறு சிலரும் இருக்கக்கூடும். அவர்கள் யாரென்றல் குடும்பத்தில் நெடுநாளாக

வேலைக்காரர்களாக இருந்தவர்கள். சிறு குழந்தைகளை அவர்கள் எடுத்து வைத்துக்கொள்வதாலும், எஜமானர் அவர்களிடம் பிரியமாக இருப்பதாலும், அவர்களும் தங்கள் எஜமானரிடத்தும், அவர் குழந்தைகளிடத்தும் மிக்க அன்புபாராட்டி வருவார்கள். சில வீடுகளில் குழந்தைகளை வளர்த்த செவிலித்தாயார் இருப்பாள். அவர்களும் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்தான். குழந்தைகள் அவர்களிடம் பிரியமாகவும் மரியாதையாகவும் இருப்பார்கள். குழந்தைகளின் பெற்றோர்கள் அப்படிப்பட்டவர்களைப் பக்ஷமாகக் கவனித்து அவர்களை ஸுகமாக இருக்கச் செய்வார்கள். எஜமானன் தேக வலிமை குன்றி, கைப்பணமும் இழந்து வருந்துங்காலத்தில் கூட அவனை அதிக பிரியத்தோடும் மரியாதையோடும் கவனித்துவரும் ஊழியர்களைக் கண்டிருக்கிறோம்.

ஏழையாகவும் உதவியை எதிர்பார்த்தவராகவும் இருக்கும் ஊழியர்களிடத்து நாம் கருணையுடையவராக இருக்கவேண்டும். கடவுள் நமக்குச் செல்வம் கொடுத்திருப்பதால் நாம் அதனை வேண்டுபவர்களுக்குக் கொடுப்போம். ஆனால் அப்படிக் கொடுக்கும்போது தயையோடும் இன்சொல்லோடும் கொடுக்க வேண்டுமேயல்லாது கொடுக்கிறோமென்ற கர்வத்துடன் கொடுக்கக்கூடாது. இனிய பார்வையும் பிரியமான சொல்லும் பணத்தைவிட மேலானவை.

ஆல்பான்ஸோ வென்னும் ஸிஸிலி அரசன்

ஸிஸிலிக்கும் நேபிள்ஸுக்கும் அரசனாக இருந்த ஆல்பான்ஸோ வென்பவன் பிரஜைகளிடத்தில் தண்ணளி நிரம்பியிருந்தான்.

ஸிஸிலித் தீவிலே சண்டையொன்று நடந்தது. அக்காலத்தில் அவன் ஒரு ஆற்றைக் கடக்க முடியாதபடி அவனுடைய பகைவன் அவனைத் தடுத்தான். அதனால் அவன் அந்த ஆற்றின் கரையிலேயே தங்கும்படி நேர்ந்தது. ஒருநாள் முழுவதும் அங்கேநின்ற சேனைக்கு ஆகாரமில்லை. அன்று ஸாயந்திரம் ஒரு போர் வீரன் அரசன் ஆகாரத்துக்காகக் கொஞ்சம் ரொட்டியும், பாற்கட்டியும் கொண்டுவந்து கொடுத்தான். அந்த நிலைமையிலுள்ளவன் எவனுக்கும் அந்த ஆகாரம் அச்சமயத்துக்கு எவ்வளவோ ருசியாக இருக்கும். ஆனால் ஆல்பான்ஸோ அது தனக்கு வேண்டியதில்லை யென்றும், தன்னைப்போலவே தைரியமும் வீரமும் பொருந்திய போர்வீரர்கள் அநேகர் அன்னம் அருந்தாமலிருக்கத்தான் மாத்திரம் உண்டுகளிப்பது தகுதியல்லவெனச் சொன்னான்.

இன்னொரு சமயம் ஆல்பான்ஸோ கம்பானியா மூலமாக யாத்திரை செய்துகொண்டு போனான். அப்போது ஒருவன் ஒரு குதிரையை ஓட்டிக்கொண்டு போனதையும் அந்தக் குதிரையின்கால் சேற்றில் அமிழ்ந்து அது தளர்ந்து நின்றதையும் கண்டான். குதிரையை ஓட்டிக்கொண்டு வந்தவன் அதனைச் சேற்றினின்றும் வெளியேற்ற, எவ்வளவோ முயன்றும் பயன்படவில்லை. வழியே போகும் ஒவ்வொருவரையும் உதவிசெய்யும்படி கேட்டும் பயன்படாமற் போயிற்று. கடைசியில் அவன் ஆல்பான்ஸோ வென்னும் மனிதனை அரசன் என்று உணராமல் தனக்கு உதவி செய்யும்படி வேண்டிக்கொள்ள, அரசன் தன் குதிரையினின்றும் இறங்கி, சேற்றில் கால் அமிழ்ந்தி கிடந்த குதிரையைத் தன் முழுபலத்தால் இழுத்துக் கரைக்குக் கொண்டுவந்து சேர்த்தான். பிறகு அவன் அரசன் என்பதை உணர்ந்த அந்தக் குதிரைக்காரன் தான் தெரியாமற் செய்த பெரும் பிழைக்காகத் தன்னை மன்னிக்கும்படி அவன் பாதங்களில் வீழ்ந்து வேண்டிக்கொண்டான். ஆனால் குதிரைக்காரன் ஒரு தவறும் செய்யவில்லையென்று ஆல்பான்ஸோ அவனுக்கு உறுதிகூறி அவனைத் தைரியப்படுத்தினான். இவ்வளவு நல்ல குணத்துடன் இருந்தமையாலேயே அரசனுடைய பகைவரெல்லாரும் அவனுக்கு நண்பராக ஆய்விட்டார்கள்.

பிளாஸ்கஸும் அவன் அடிமைகளும்

ஆக்டேவியஸ், லெபிடஸ், அன்டோனியஸ் முதலியோர் ரோம் நகரத்தில் முக்கிய அதிகாரிகளான ஸமயத்தில், முன்னே கான்ஸல் என்ற உத்தியோகத்தைப் பார்த்துவந்த ப்ளாஸ்கஸ் என்பவர் தன் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக வெளியே ஓடினார். அதிகாரிகள் அவனுடைய அடிமைகளைப் பிடித்து அவர்களை எவ்வளவோ சித்திரவதை செய்து அவன் எங்கேயிருக்கிறா னென்பதைத் தெரிவிக்கச் சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்கள் அவனைக் காட்டிக்

கொடுக்கவில்லை. வேறுவிதமாக அவர்களைத் தொந்திரவு செய்ய எத்தனித்தார்களென்பதை ப்ளாஸ்கஸ் கேள்வியுற்றார். தான் இன்னும் ஒளிந்திருக்க, தனக்கு முக்கிய பிராண சிநேகிதர்கள் போன்ற அடிமைகள் தொந்திரவு பொறுக்கமாட்டாமல் இறந்துபோவார்களென்று அஞ்சி, பிளாஸ்கஸ் தான் எங்கே யிருக்கிறாரென்பதைத் தெரிவித்துத் தன்னைக் கொல்லும்பொருட்டு அனுப்பப்படும் கொலையாளிகள் கையால் தான் மாள நிச்சயித்துவிட்டதாகத் தெரிவித்தார். அடிமைகளைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு பிளாஸ்கஸ் தன்னுயிரைக் கொடுக்க நினைத்ததும், அவன் உயிரைக் காப்பாற்றுவதற்காக அடிமைகள் தங்கள் உயிரை லக்ஷியம் செய்யாமல் இருந்ததும், எல்லாருக்கும் ஆச்சரியத்தை உண்டுபண்ணிற்று. இதை உத்தேசித்து, பிளாஸ்கஸுக்கு உகந்த அடிமைகளும், அடிமைகளுக்கு உகந்த எஜமானனும் உயிரோடு இருக்கட்டுமென்று, அதிகாரிகள் பிளாஸ்கஸையும் அவன் அடிமைகளையும் விடுதலை செய்துவிட்டார்கள்.

ஓர் வேலைக்காரனுடைய உண்மையான அபிமானம்

1776-ம் வருஷத்தில் குளிர் மிகுதியாக இருந்த காலத்தில் பொடோட்ஸ்கி பிரபுவும் அவர் மனைவியும் வியன்னா நகரத்திலிருந்து க்ராகோ நகரத்துக்குப் பிரயாணப்பட்டுச் சென்றார்கள். அவர்கள் போகும் வழியில் கார்பேதியன் மலையைக் கடந்து செல்லவேண்டியிருந்தது. அம்மலையில் ஓநாய்கள் அதிகமாய் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கும். அவை ஸ்வபாவத்திலேயே துஷ்டமிருகங்கள். அதிலும் குளிர் அதிகமான காலங்களில் அவை வெகு கொடுமையாக இருக்கும். ஆதலால் பொடோட்ஸ்கி பிரபு ஏறிச்சென்ற வண்டியைக் கண்டவுடன் அவை பல சேர்ந்து வண்டியைச் சுற்றி ஓடிவந்து துரத்த ஆரம்பித்தன. ஆஸ்விக் என்ற ஊருக்கும் ஜேடார் என்ற ஊருக்கும் மத்தியில் இது நடந்தது. ஜேடார் என்ற வூருக்கு அப்பால் க்ராகோ நகரம் சில காதம் தூரம்தான். பொடோட்ஸ்கி பிரபுவோடு கூடச்சென்ற வேலைக்காரர்கள் இருவர். அவர்களுள் ஒருவனை அவர் தமக்கு முன்னே யனுப்பி வாடகைக்குக் குதிரைகள் பேசி வைக்கும்படி சொன்னார். மற்றொருவனிடம் அவருக்குப் பூரண நம்பிக்கை உண்டு. அவனைத் தம்மோடு நிறுத்திக்கொண்டார்.

அவன் எஜமானனிடத்தில பேரன்பு பூண்ட வேலைக்காரனாதலால், ஓநாய்கள் வண்டிக்கருகில் வந்து மிக்க தொந்தரை செய்ததைப் பார்த்து அவற்றின் கோபம் கொஞ்சம் அடங்க அவற்றிற்கு இரையாகத் தனது குதிரையை அவிழ்த்து விட்டு விடுவதாக எஜமானரைக் கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொண்டான். பிரபு அதற்கு ஸம்மதிக்கவே அவன் தன் குதிரையை விட்டுவிட்டு வண்டியின் பின்னே ஏறிக்கொண்டான். ஓநாய்கள் குதிரையை ஆயிரந்துண்டுகளாகக் கடித்து சின்னபின்னப் படுத்தின.

ஜேடார் நகரத்துக்குச் சீக்கிரம் போய்ச்சேர்ந்துவிடலாமென்ற ஆவல் அவர்களைத் தூண்ட வண்டியை வெகுவேகமாக ஓட்டிக்கொண்டு போனார்கள். ஆனால் குதிரைகள் களைத்துப்போயின. ஓநாய்களோ மாமிஸத்தை யுண்டு இரத்தவெறிகொண்டு முன்னிலும் பதின்மடங்கு அதிவேகமாக ஓடி வந்து வண்டியைச் சூழ்ந்துகொண்டன. இத்தருவாயில் வேலைக்காரன் எஜமானனைப் பார்த்து "இப்போது உயிர் தப்பிப் போக ஒரே மார்க்கம்தான் உள்ளது. என்னுடைய மனைவி மக்களுக்குத் தகப்பன் போல இருந்து தாங்கள் காப்பாற்றுவதாக வாக்களித்தால் நான் ஓநாய்களுக்கு இரையாகி விடுகிறேன். அப்போது நீங்கள் தப்பிப் போகலாம்" என்று சொன்னான். பொடோட்ஸ்கி பிரபுகொஞ்சம்தயங்கினார். ஆனால் ஓநாய்களினின்றும் தப்ப வேறுவழி யில்லாமையாலும், அவை இன்னும் கொஞ்சம் நெருங்கினால் எல்லாரையுமே கொன்று விடுமாகையாலும், அவர் தமது வேலைக்காரனுடைய குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுவதாகப் பிரமாணம் செய்துகொடுத்தார். தக்ஷணமே வேலைக்காரன் வண்டியினின்றும் குதித்து, ஓநாய்களை ஸமீபித்து அவற்றிற்கு இரையானான்!

பிரபு ஜேடார் நகரத்துக்கு க்ஷேமமாய்ப் போய்ச் சேர்ந்தார். அவர் சொன்ன வாக்கை மனச்சாட்சிக்கு விரோதமின்றிக் காப்பாற்றி வந்தார்.

C. S. சுந்தரம் ஐயர், பி. ஏ., எல். டி.

வஸ்து தத்துவம்

CHEMISTRY

தண்ணீர் அல்லது ஜலம்

WATER

நமக்கு ஸ்வபாவத்தில் ஏராளமாய்க் கிடைக்கிற வஸ்துக்களுள் தண்ணீர் ஒன்று. இது மழையாகப் பெய்து கடல்களிலும், ஆறுகளிலும், ஏரிகளிலும், குளங்களிலும் தங்கியிருக்கின்றது. சுமார் நூறு வருஷங்களுக்கு முன்பு தண்ணீரை ஒரு மூல வஸ்து என்று எண்ணியிருந்தார்கள். பிறகு அநேக பரிசோதனைகளால் இது ஒரு சேர்க்கைப் பொருளென்றும், மூலவஸ்து இல்லையென்றும் தெரியவந்தது. இது பிராண வாயுவும், ஜல வாயுவும் சேர்ந்த ஒரு சேர்க்கைப்பொருள். இத்தண்ணீர், திட திரவ வாயுவாகிய மூன்று ஸ்திதிகள் அல்லது நிலைமைகளில் காணப்படுகிறது. திடபதார்த்தமாகிய பனிக்கட்டி, திரவ பதார்த்தமாகிய ஜலம், வாயுபதார்த்தமாகிய நீராவி, ஆகிய இம்மூன்றும் தண்ணீரின் வெவ்வேறு நிலைமைகளே யொழிய வேறில்லை.

இவைகளுள் திரவபதார்த்தமாகிய ஜலம் சுத்தமாயிருந்தால் அதற்குச் சுவையுமில்லை, வாசனையுமில்லை. இந்த ஜலத்தைக் கொஞ்சமாக எடுத்துப் பார்த்தால் இதற்கு நிறமுமில்லை. ஆனால் இந்த ஜலம் ஏராளமாய் ஓரிடத்தில் தங்கியிருக்கப் பார்த்தால் ஒருவிதநேர்த்தியான பச்சையமைந்த நீலநிறமாகக் காணப்படும். நீரில் தூசி அதிகமாகத் தங்கியிருந்தாலும் அது நீலநிறமாகக் காணப்படும். சுத்தஜலம் காற்று அல்லது ஸஹஜ வாயுவைக் காட்டிலும் சுமார் 800 மடங்கு கனமுள்ளது. இதை பாரத்தினால் அமுக்க முடியாது. அதாவது, பாரத்தினால், ஸஹஜ வாயுபோல், இது அளவில் சுருங்காது. ஆனால் வாயுபதார்த்தங்களைப்போல் அவ்வளவு சுருங்காவிட்டாலும், மிகுந்த பாரத்தினால் மிகச்சிறிது சுருங்கும். தண்ணீர், தன் மூலமாய் உஷ்ணத்தை அழைத்துப் பரவச்செய்வதில் மிக மெதுவான வஸ்து. அதாவது தண்ணீர் தன் மூலமாய் உஷ்ணத்தை நடத்திச் செலுத்த வெகு நேரம் எடுத்துக்கொள்ளும்.

உதாரணமாக ஒரு கண்ணாடிக்குழல் பாத்திரத்தில் கொஞ்சம் ஜலத்தை யெடுத்துக்கொண்டு, ஒரு சாராய விளக்கினால் பாத்திரத்தின் வாய்ப்பக்கத்திலுள்ள ஜலத்தைச் சுடவைக்கவும். சற்று நேரத்திற்கெல்லாம் பாத்திரத்தின் வாய்ப்பக்கத்திலுள்ள ஜலம் கொதிக்க ஆரம்பிக்கும். இப்பொழுது பாத்திரத்தின் அடியைத் தொட்டுப்பார்த்தால், அங்கு உஷ்ணம் அதிகமிருக்காது. கொஞ்சம் சூடாயிருக்கும். பாத்திரத்தின் வாய்ப்பக்கத்திலுள்ள ஜலத்தைத் தொடவே முடியாது. அதாவது, இப்பொழுது பாத்திரத்தின் அடிப்பக்கத்திலுள்ள ஜலத்திற்குச் சூடு மேலிருந்து தண்ணீரின் வழியாய்ப் பரவ வேண்டுமல்லவா? இப்படித் தன்வழியாய் உஷ்ணத்தை நடத்திவர தண்ணீர் நேரம் எடுத்துக்கொள்ளுகிறது. இப்பாத்திரத்தின் அடிபாகத்தின் நீரில் ஒரு சிறு பனிக்கட்டி தங்கும்படி இக்குழல் பாத்திரத்தைச் சற்று சாய்த்துப் பிடித்து, அதில் ஒரு பனிக்கட்டியைப் போட்டு, வாய்ப்பக்கத்திலுள்ள நீரைச் சுடவைத்தால், அந்தப்பாகத்தின் நீர்மாத்திரம் கொதிக்க அடிப்பாகத்திலுள்ள பனிக்கட்டிக் கரையாமல் கூடவிருக்கும். ஆனால் தண்ணீர் தன்மூலமாய்மின்சாரத்தைச் சீக்கிரம் நடத்திச் செலுத்துகின்றது.

நீராவி:—சாதாரணமாய், தண்ணீரைக் காய்ச்சினால், அது உஷ்ணத்தினால் ஆவியாக மாறுகின்றது. உண்மையில் நீராவிக்கு நிறமில்லை. ஸஹஜ வாயுவை எப்படி நாம் கண்ணால் பார்க்க முடியாதோ அதுபோலவே, நீராவியும் நமது கண்ணுக்குப் புலப்படாத வஸ்து. ஆனால் ஒரு பாத்திரத்தில் கொஞ்சம் ஜலத்தை வைத்துக் காய்ச்சினால், பாத்திரத்தின் வாயினின்று ஒருவித புகைபோன்ற வஸ்து வெளிப்படுகிறதைப் பார்க்கிறோம். அதுதான் நீராவியென்று சொல்லுவது வழக்கம். அது நீராவியல்ல. பாத்திரத்தில் நீர்மட்டத்திற்குமேல் நீராவியிருக்கிறது. அது நமதுகண்ணுக்குத்தெரியாது. அதற்குநிறமில்லை. நீராவி, பாத்திரத்திற்கு வெளியே வந்தவுடன் ஆகாயத்தின் குளிர்ச்சியால் குளிர்ந்து சிறு நீர்த்துளிகளாலாகிய மேகம்போன்ற வஸ்துவாகின்றது. அதுதான் நமது கண்ணுக்குப் புலப்படும் வெண்மையான புகைபோன்ற வஸ்து. நீராவிக்கு மற்ற வாயுக்களின் குணங்கள் உண்டு. பாரத்தினால் இதன் அளவு சுருங்கும். உஷ்ணத்தினால் அளவு அதிகரிக்கும், தண்ணீரை 100-டிகிரிக்கு (100°c)ச் சுட வைத்தால் அது ஆவியாக மாறும். அதிகச் சூடு இல்லாவிட்டாலும் நீர்

மெதுவாகக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஆவியாக மாறுகின்றது. இதனால்தான் பாத்திரங்களில் வைத்த ஜலமும், குளங்கள் ஏரிகள் முதலியவைகளிலுள்ள ஜலமும் வரவரக் குறைவுபடுகின்றது. சூரிய வெப்பத்தினால் கடல்கள், ஏரிகள், ஆறுகள், குளங்கள், முதலியவைகளிலுள்ள ஜலம் மெதுவாக நீராவியாக மாறி ஆகாயத்தில் பரவ, இந்நீராவி குளிர்ந்து சிறு நீர்த்துளிகளாலாகிய மேகங்களாகத் தங்குகின்றது. இம்மேகங்களின் மேல் குளிர்ந்த காற்று வீசினால், இவை மழையாகப் பூமியில் பெய்து மறுபடி கடல்கள், குளங்கள், ஆறுகள் முதலியவைகளை நீரால் நிரப்புகின்றன.

பனிக்கட்டி.—இக்காலத்தில் பனிக்கட்டியைப் பார்த்திராதவர்கள் மிகச் சிலர். குளிர் தேசங்களில் பனிக்கட்டி ஏராளமாய் சுபாவத்தில் கிடைக்கும். அதாவது அத்தேசங்களில் கொடுங் குளிர்காலத்தில் ஆறுகள், ஏரிகள், முதலியவைகளிலுள்ள நீர் இறுகிக் கடின பதார்த்தமாகிய பனிக்கட்டி யாகிறது. ஆனால் நமது தேசத்தில் நீரைப் பனிக்கட்டி யாக்குவதற்கு வேண்டிய குளிர் ஒருபொழுதுமில்லை. ஆகையால் நமக்குப்பனிக்கட்டி சுபாவத்தில் கிடைப்பதில்லை. நாமே செய்துகொள்ள வேண்டியதாயிருக்கிறது. இத்தேசத்தின் பெரிய பட்டணங்களில் பனிக்கட்டி செய்யப்படும் யந்திரசாலைகளிருக்கின்றன. சாதாரணமாக 0 டிகிரியில் (0°c) நீர் பனிக்கட்டியாக மாறுகிறது. அதாவது தண்ணீரை மிகக் குளிரான பதார்த்தங்களால் 0 டிகிரிக்குக் குளிரவைத்தால், அது மிக பளபளப்பான ஸ்படிகம்போன்ற கடின பனிக்கட்டியாக மாறுகிறது. மறுபடி இப்பனிக்கட்டி உஷ்ணத்தினால் உருகி நீராக மாறுகின்றது. ஆனால் நீரின் மேலுள்ள பாரத்தை வித்தியாசப்படுத்திக்கொண்டு, நீரை 0 டிகிரிக்கு மேலேயாவது கீழேயாவது பனிக்கட்டியாகும்படி செய்யக்கூடும். இப்பனிக்கட்டி நீரைக்காட்டிலும் கடின பதார்த்தமேயானாலும், அதைவிட கனபதார்த்தமன்று. ஒரு பனிக்கட்டித் துண்டைத் தண்ணீரில் போட்டால், அது நீரின்மேல் மிதக்கும்.

அதாவது நீர் பனிக்கட்டியாகும்போது அளவில் அதிகரிக்கின்றது. 10 கன அங்குலம் அளவுள்ள நீர் பனிக்கட்டி யாகும்போது சுமார் 11 கன அங்குலம் (10·908 C. in.) அளவுள்ளதாகிறது. ஆகையால் பனிக்கட்டி நீரைவிட இலேசாயிருக்கிறது. இப்பனிக்கட்டியைச் சிற்சில வியாதிகளின் சிகிச்சைக்கும், இன்னும் அநேக காரியங்களுக்கும் மனிதர்கள்உபயோகிக்கிறார்கள்.

ஆனால் தண்ணீரை மனிதர்கள் குடிப்பதற்கும், சமையல் செய்வதற்கும், ஸ்நானம் முதலிய செய்வதற்கும், இன்னும் மற்ற வஸ்துக்களைச் சுத்தம் செய்வதற்கும் உபயோகப் படுத்துகிறார்கள். பட்டணங்களில் தெருவுகளில் தெளிப்பதற்கும், சாக்கடை முதலியவைகளைச் சுத்தம் செய்வதற்கும் ஜலம் வேண்டியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு மனிதன்தேகத்தின் நிறையில் சுமார் மூன்றில் இரண்டு பங்கு நீராயிருக்கின்றது. அதில் ஒவ்வொரு தினமும் கொஞ்சம் வியர்வையாகவும், மூத்திரமாகவும், வெளிமூச்சு விடும்போது நீராவியாகவும் வெளியே போகின்றது. இந்நீருக்கு ஈடு செய்ய நாம் தண்ணீர் சாப்பிடுவது அவசியமே. தினம் ஒன்றுக்கு ஒரு மனிதனுக்குச் சமையலுக்கும், குடிப்பதற்கும், ஸ்நானம் முதலியவைகளுக்கும் சுமார் 25 காலன் ஜலம் வேண்டும். இந்தக் கணக்கு அந்தந்த இடத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் வித்தியாசப்படும். இப்படி நமக்கு உபயோகப்படும் நீரின் வகைகளைப் பற்றிப் பிறகு பார்ப்போம்.

எம். ஆர் சுப்பிரமணிய அய்யர், பி. ஏ., எல். டி

தேவாரம்—சிற்றாராய்ச்சி
SAIVITE HYMNS—A CRITICAL NOTE

தேவாரம் பாடிய திருவாளர் மூவருள் ஸ்ரீஞானசம்பந்த சுவாமிகள் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் என்னும் இருவர் தேவாரத்தினின்றும் அறியக்கூடிய அரிய விஷயங்களை முன்னரே எழுதியுள்ளேன். இப்போது ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளது திப்பியப் பாடல்களினின்றும் தெளியக்கிடக்கின்ற விஷயங்களை ஈண்டெழுதுகின்றேன்:—

I. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் சரித்திர சம்பந்தமான விஷயங்கள் :

(1) திருவெண்ணெ நல்லூர் என்னுந் தலத்தில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமான் மண்ணுலகத்தவர் யாருங் காணப் பிராமண வேடம் பூண்டு அற்புதமான ஓலை ஒன்றைக் காட்டி "இவன் எனது அடிமை" யெனச் சொல்லி வலிய யாட்கொண்டு வாதில் வென்றுப் பின்னர் அத்தலத்துத் திருக்கோயிலில் மறைந்தன ரென்பது—

"வெண்ணெநல்லூரில், அற்புதப்பழ ஆவணங்காட்டி
அடியனு வென்னை யாளதுகொண்ட நற்பதத்தை"
"அன்று வந்தென்னை யகலிடத்தவர்முன் ஆளதாக
வென்றுவணங் காட்டி
நின்று வெண்ணெநல் லூர்மிசையொளித்த
நித்தில திரட் டொத்தினை."
"ஒட்டியாட் கொண்டுபோ யொளித்திட்ட வுச்சிப்
போதனை"
"வாயாடி மாமறை யோதியோர் வேதிய னாகிவந்து
** வெண்ணெநல்லூரிலே வைத்தென்னை யாளுங்கொ
[ண்ட."
"நம்பனே யன்று வெண்ணெநல்லூரில் நாயினேன்
[றன்னையாட் கொண்ட சம்புவே."
"மண்ணின்மேன் மயங்கிக் கிடப்பேனை வலியவந்
தென்னையாண்டு கொண்டானே."

(2) அங்ஙனம் சிவபிரான் தம்மையாட்கொள்ள வந்தபோது சபையில் தாம் வன்மைகள் பேசிய காரணத்தால் 'வன்றொண்டன்' என்னும் பெயர் தமக்குப் போந்த தென்பது.—

"தன்மையினு லடியேனைத் தாமாட்கொண்ட நாட்
[சபைமுன்
வன்மைகள் பேசிட வன்றொண்ட னென்பதோர்
[வாழ்வு தந்தார்."

(3) குண்டையூர் என்னும் ஊரில் தாம் பெற்ற நெல்லை அவ்வூரினின்றும் எடுப்பிக்க ஆள்வேண்டித் திருக்கோளிலி நாதர்மீது பதிகம் பாடினரென்பது.—

'குண்டையூர்ச் சில நெல்லுப்பெற்றேன்.'
'திருக்கோளிலி மேயானே ** நெல்லிட
ஆட்கள்வேண்டி நினைந்தேத்தியபத்து'

(4) விருத்தாசலத்துக்குப் போகும்போது சுவாமி பிராமண வடிவமாய் இவர்முன் தோன்றி "இந்தக் கூடலை யாற்றூர் வழியாகத்தான் விருத்தாசலத்துக்குப் போகவேண்டியது" என்று சொல்லி அழைத்துச் சென்று மறைந்தன ரென்பது—

'கூடலையாற்றூரில்
அந்தணன் வழிபோந்த அதிசயமறியேனே.'

(5) விருத்தாசலத்திற் சிவபெருமான் அருளிய செம்பொன்னை (மணிமுத்த நதியிலிட்டுப்) பின்னர்த் திருவாரூரில் (கமலாலயம் என்னும் திருக்குளத்தில்) 'பரவை வாடுகின்றாள்' எனப் பாடித் தேடி அப்பொன்னை எடுத்தன ரென்பது—

'எனக்குச்
செம்பொனைத் தந்தருளித் திகழும்முது குன்றமர்ந்தீர்,
வம்பமருங் குழலாள் பரவையிவள் வாடுகின்றாள்,
எம்பெருமா னருளீர் அடியே னிட்டளங் கெடவே'

(6) குருகாவூர் என்னுந் தலத்தில் கட்டமுதுந் தண்ணீருந் தந்து சுவாமி இவர் பசியைத் தீர்த்தன ரென்பது.

"பாவோர் பசிதீர்ப்பாய் பரவுவார் பிணிகளைவாய்'

(7) சங்கிலிநாச்சியாரை இறைவனருளால் திருமணஞ்செய்தன ரென்பது—

"சங்கிலியோ டெனைப் புணர்த்த தத்துவனை"

(8) திருவொற்றியூரில், மகிழமரத்தின்கீழ்ச் சங்கிலிநாச்சியாருக்குப் பிரமாணஞ்செய்து தவறிய காரணத்தால் இருகண்ணுங் குருடாய், உடற்பிணியும் கொண்டவராய், "என்கண்ணுக்கு ஒரு மருந்து சொல்லாயோ" என இரந்து சுவாமியை வேண்டின ரென்பது.—

"போய் மகிழ்க்கீ ழிருவென்று
சொன்ன வெனைக் காணுமே சூளறவு மகிழ்க்கீழே
யென்ன வல்ல பெருமானே."
"பிழையுளன பொறுத்திடுவ ரென்றடியேன்
பிழைத்தக்காற்
பழியதனைப் பாராதே படலமென்கண்
மறைப்பித்தாய்."
"அகத்திற் பெண்டுகள் நானொன்று சொன்னால்
அழையேற் போகுருடா எனத்தரியேன்

முகத்திற் கண்ணிழந் தெங்ஙனம் வாழ்கேன்
முக்கணா முறையோ மறையோதீ
உகைக்குந் தண்கட லோதம்வந் துலவும்
ஒற்றி யூரெனும் ஊருறைவானே."
"ஒழுக்க வென் கணுக் கொரு மருந்துரையாய்
ஒற்றியூரெனும் ஊருறைவானே."

(9) கண்ணிழந்ததும் இவர் கோலைப் பிடித்துக் கொள்ள அக்கோலை ஒருவன் பிடித்துக்கொண்டு வழி காட்டிச் செல்ல அவன்பின் வழியெலாஞ் சென்று இளைத்தன ரென்பது.—

கழித்தலைப் பட்ட நாயதுபோல
ஒருவன் கோல்பற்றிக் கறகற இழுக்கை
ஒழித்துநீ யருளாயின செய்யாய்
ஒற்றியூரெனும் ஊருறைவானே."

(10) இங்ஙனம் திருவொற்றியூரினின்றும் நீங்கிதிரு முல்லைவாயில் முதலிய தலங்களிற் றங்குறையைச் செப்பித் திருவெண்பாக்கம் என்னும் தலத்தை யடைந்து "இறைவனே! இங்கிருக்கின்றீரோ!" என வினவ சுவாமி "உளோம். போகீர்" என விடை யருளி ஊன்றுகோ லொன்று உதவின ரென்பது.—

"கண்மணியை மறைப்பித்தா யிங்கிருந்தா யோவென்ன
ஒண்ணுதலி பெருமானார் உளோம் போகீர் என்றானே."
"ஊன்றுவதோர் கோலருளி உளோம் போகீர் என்றானே."

(11) ஊன்றுகோலே உதவியாக் கொண்டு சென்ற நாயனார் காஞ்சிமாநகரத்தில் ஒரு கண்ணின் பார்வையைப்பெற்றன ரென்பது.—

"கால காலனைக் கம்பனெம் மானைக்
காணக் கண்ணடியேன் பெற்ற வாறே."

(12) காஞ்சிபுரத்தினின்றும் நீங்கி ஒருகண் பார்வையோடும் உடற்பிணியோடும் திருநெல்வாயில், திருவாவடுதுறை என்னுந் தலங்கள் வழியாய்ச் சென்றன ரென்பது.—

"எற்றே யொருகண்ணிலன் நின்னை யல்லால்
நெல்வாயி லரத்துறை நின்மலனே."
"மற்றே லொரு பற்றில னெம்பெருமான்."
"கண்ணிலேனுடம் பில்லடு நோயாற்
கருத்தழிந் துனக்கே பொறையானேன்.
தெண்ணிலா வெறிக்குஞ் சடையானே
தேவனே திருவாவடு துறையுள்
அண்ணலே யெனையஞ்ச லென்றருளா
யாரெனக்குற வமரர்களேறே."

(13) பின்னர் அவ்வுடற்பிணி திருத்துருத்தி என்னும் தலத்தில் வீற்றிருக்கும் வேதேசுரர் திருவருளால் நீங்கிற் றென்பது—

"துருத்தியார் வேள்விக் குடியுளார் அடிகளைச்
செடியனேன் நாயேன்
என்னை நான் மறக்குமா றெம்பெருமானை
என்னுடம்படும் பிணியிடர் கெடுத்தானை."

(14) ஏனைய கண்ணின் பார்வையையும் பெற வேண்டி திருவாரூர் வன்மீகநாதர் சந்நிதானத்தில் நின்று "இறைவனே! ஏனோ எனது கண்ணைக் கொண்டீர். அதனால் நீரேபழிபட்டீர் இவ்வொரு கண்ணையுந்தாராதொழிந்தால் நீரேசுகமாய் வாழ்வீராகவும்! உம்மை மறவாது பாடிப்பணியும் உமதடியவனாகிய யான் குன்றின்முட்டிக்குழியில் விழுந்தால் நீரே வாழ்வீராகவும்" என முறையிட்டு ஏனைய கண்ணின் பார்வையும் பெற்றன ரென்பது—

"எற்றுக் கடிகேள் எண்கண் கொண்டீர்
நீரே பழிபட்டீர்
மற்றைக் கண்தான் தாரா தொழிந்தால்
வாழ்ந்து போதீரே."
"என்று முட்டாப் பாடு மடியார் தங்கண் காணாது
குன்றின் முட்டிக் குழியில் விழுந்தால் வாழ்ந்து போதீரே.'

(15) சுவாமி தம்பொருட்டுத் தூது சென்றன ரென்பது—

"அடியேற் கெளிவந்த தூதனை."

(16) சுவாமி தமக்குத் தோழராயிருந்தன ரென்பது—

"என்னுடைய தோழனுமாய்"
"தூதனை யென்றனையாள் தோழனை."

(17) அவிநாசி என்னுந் தலத்துக்குச் சமீபத்திலுள்ள திருப்புக்கொளியூர் ஏரியில் இறங்கிக் குளித்த பாலனை முதலையுண்ண அப்பாலனை வரவழைக்க வேண்டி "முதலையைப் பிள்ளைதரச் சொல்லு காலனையே" எனச் சிவபெருமானைத் துதித்துப் பணிந்தன ரென்பது.—

"பொழிலாருஞ் சோலைப் புக்கொளியூரிற் குளத்திடை
யிழியாக் குளித்த மாணி யெனைக்கிறி செய்ததே."
"புரைக்காடு சோலைப் புக்கொளி யூரவிநாசியே
கரைக்கால் முதலையைப் பிள்ளைதரச் சொல்லு காலனையே."

(18) ஈற்றில் மனைவாழ்க்கையை வெறுத்தனரென்பது—

"வெறுத்தேன் மனைவாழ்க்கையை
விட்டொழிந்தேன்."

(19) பிறவா வரம் பெற்றனரென்பது—
"பிழைத்தெருநாலினிப் போய்ப் பிறவாமைப்
பெருமைபெற்றேன் பெற்றதார் பெறுகிற்பார்?"

(20) சிவபிரான்மீது அசைதலில்லாப் பத்தி பூண்டவரென்பதும், வேறொரு தெய்வத்தை மறந்தும் நினையாதவரென்பதும்.

"நான் மறக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சிவாயவே."

"வழுக்கிவீழினுந் திருப்பெயரல்லால்
மற்றுநானறியேன் மறு மாற்றம்."

"விரும்பேனுன்னையல்லா லொரு
தெய்வமென் மனத்தால்."

(21) இவ்வுலகை விட்டுப் பிரிந்தபோது வெள்ளையானையின்மீது தமது தேகத்தைச் சுவாமி காட்டுவித்தன ரென்பதும் தாம் கைலைக்குச் செல்லும் விஷயத்தை திருவஞ்சைக்களத்திலிருந்த சேரமான் பெருமாளுயனுர் அறிய வேண்டியது எனப்பாடினரென்பதும்.

"விண்ணுலகத்தவர்கள் விரும்ப வெள்ளையானையின் மேல்
என்னுடல் காட்டுவித்தான் நொடித்தான் மலை யுத்தமனே"

"எழிசை யின்றமிழா லிசைந்தேத்திய பத்தினையும்
ஆழிகட லரையர் வஞ்சையப்பர்க் கறிவிப்பதே."

II. சுவாமிகள் தேவாரத்தினின்றும் அறியக்கூடிய வேறு விஷயங்கள்

(1) சீகாழியில் திருஞான சம்பந்தருக்குச் சிவபெருமான் ஞானம் அருளின ரென்பது—

"ஊனமில் காழிதன்னு ளுயர் ஞானசம்பந்தர்க்கன்று
ஞானமருள் புரிந்தானண்ணுமூர் நனி பள்ளியதே."

(2) திருவீழிமிழலையில் (அப்பர் சம்பந்தர் இவர்களுடைய) தமிழ் கேட்கும் இச்சையால் காசு தினந்தோறும் அருளினது—

"இருந்துநீர் தமிழோடிசை கேட்கு மிச்சையாற
காசு நித்த நல்கினீர்
அருந்தண் வீழி கொண்டீர் அடியேற்கு மருளுதிரே."

(3) திருக்கோலக்கா என்னும் தலத்தில் திருஞானசம்பந்தருக்குச் சிவபெருமான் தாளம் தந்தன ரென்பது.

"நாளு மின்னிசையாற் றமிழ் பரப்பு
ஞான சம்பந்தனுக் குலகவர் முன்
தாள மீந்தவன் பாடலுக் கிரங்குந்
தன்மையாளனை யென்மனக் கருத்தை."

(4) திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் பாடிய பதிகத் தொகை இவ்வள வென்பது.—

"இணைகொ ளேழெழு நூறிரும் பனுவல்
ஈன்றவன் திருநாவினுக் கரையன்."

III. சுவாமிகள் தேவாரத்திற் சொல்லப்பட்டுள்ள நாயன்மார், அரசர், முநிவர் முதலியோர்.

புகழ்த்துணை நாயனர், வன்பகை, சிங்கடி, தண்டி, சடைய நாயனர், இசைஞானியார், நரசிங்க முனையரையன், பரவையார், சங்கிலியார், ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனர், திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், மூர்க்க நாயனர், சாக்கிய நாயனர், கண்ணப்பர், கணம்புல்லர், கோச்செங்கணன், பரசுராமன், பகீரதன், மார்க்கண்டன், வீமன், விசயன், பாரி:

"தில்லைவாழந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்" எனத்துவக்கும் பதிகத்தில் எல்லா நாயன்மார்களுடைய திருநாமங்களும் ஒருங்கே சொல்லப்பட்டுள்ளன.

IV. சுவாமிகள் தேவாரத்திற் சொல்லப்பட்டுள்ள பழமொழி போன்ற வாக்கியங்களும் ஞாபகத்தில் வைக்கவேண்டிய வாக்கியங்களும்,

நல்வாயில் செய்தார் நடந்தாருடுத்தார் (1)
நரைத்தா ரிறந்தா ரென்று நானிலத்திற்
சொல்லாய்க் கழிகின்ற தறிந்தடியேன்
உய்யப் போவதோர் சூழல் சொல்லே.

ஓடு புனற்கரையாம் இளமை. (2)

உறங்கி விழித்தா லொக்குமிப் பிறவி. (3)

நெல் வாலூன்ற வருந்தும் உடம்பு. (4)

மணக்கோலமதே பிணக்கோலமதாம் பிறவி யிது தான். (5)

அகரமுதலி னெழுத்தாகி நின்றாய். (6)

பலவின்கனியீ. (7)

இன்ப முண்டேற் றுன்பமுண்டு ஏழைமனை வாழ்க்கை. (8)

கொடுக்கிலாதானைப் பாரியே யென்று
கூறினுங் கொடுப்பாரிலை. (9)

பஞ்சதுட்டனைச் சாதுவே யென்று
பாடினுங் கொடுப்பாரிலை. (10)

குலமிலாதானைக் குலவனே யென்று
கூறினுங் கொடுப்பாரிலை. (11)

தாயன்றே புலவோர்க்கெலாமென்று
சுற்றினும் கொடுப்பாரிலை. (12)
முற்றிலாதானை முற்றனே யென்று
மொழியினுங் கொடுப்பாரிலை. (13)
கையுலாவிய வேலனே யென்று
கழறினுங் கொடுப்பாரிலை. (14)
எள் விழுந்திடம். (15)
முன்னைச் செய்வினை யிம்மையில் வந்துமூடும். (16)
காலையெழுந்து தொழுவார் தங்கள் (17)
கவலை களைவாய் கறைக்கண்டா (18)
பஞ்சியிடப் புட்டில் கீறுமோ? (19)
நஞ்சணி கண்ட நான் மறைக்கிலும், சொல்லு
நா நமச்சிவாயவே. (20)

பொற்குன்றஞ் சேர்ந்ததோர் காக்கை பொன்னாம். (21)
மகத்திற் புக்கதோர் சனி. (22)
இரும்புண்ட நீர். (23)
கழுதை குங்குமந்தான் சுமந்தெய்த்தால். (24)
அரைத்த மஞ்சள தாவதை யறிந்தேன் (25)
புன்னுனைப்பனி வெங்கதிர் கண்டாற் போலும் வாழ்க்கை. (26)
வாழ்வாவது மாயமிது மண்ணாவது திண்ணம் (27)
கன்று முட்டி யுண்ணச் சுறந்த காலியவை போல. (28)
குன்றின் முட்டிக் குழியில் விழுந்தால். (29)
பேயோ டேனும் பிறிவொன்றின்னா தென்பர். (30)

வ. சு. செங்கல்வராயன், எம். ஏ.

வைரக்கல் செய்யு முறை.—பெர்லின் நகரத்திலிருக்கும் ஒரு தத்துவ சாஸ்திரி நிலக்கரி வாயுவினின்றும் வைரஞ் செய்திருக்கின்றாராம். இது அவ் வாயுவினுடன் பாதரசங் கலந்து செய்யப்படுகின்றது. பாதரசக்கலப்பினால் அவ் வாயு கெட்டிப்பட்டு வைரமாகின்றதாம். இவ்வாறு கெட்டிப்பட்ட கரியமில வாயு வெகு நேர்த்தியாயிருக்கின்றதாம். இதனுடன் ஒரு துண்டு வைரத்தைச் சேர்க்க அதனைச் சுற்றிலும் வைரக் கற்களுண்டாகின்றனவாம்.

உபநிஷத் ரத்தினமாலை

THE SUMMARY OF THE MINOR UPANISHADS

28. பைங்கலோபநிஷத் (59)

பைங்கலர் யாக்ஞவல்க்யரை அடுத்து 12-வருஷம் சிசுருஷை செய்து பரமரஹஸ்யமான மோக்ஷத்தைச் சொல்லும் என்று கேட்க, முதலில் ஸ்ருஷ்டிக்கிரமம் சொல்லி எல்லாம் ப்ரஹ்மத்தைத் தவிர அணுவேனுமில்லை என்று ஸ்தாபிக்கிறார்.

பிரபஞ்சமெல்லாம் முதலில் ஸத்தாகவே இருந்தது. இந்த ஸத்திற்கு ஸத்ய ஞானனந்த அத்வய ப்ரஹ்மம் என்று பெயர். இதில் கானல்நீர், கிளிஞ்சில் வெள்ளி, கட்டையில் புருஷன், ஸ்படிகத்தில் வர்ணம் முதலியவைபோல ஸத்வ ரஜ தமோ குண ஏற்றத் தாழ்வின்றிக் கலந்த அனிர்வாச்யமான மூலப்ரகிருதியிருந்தது. இதில் ப்ரதிபிம்பித்ததற்கு ஸாக்ஷி என்று பெயர். மூலப்ரகிருதிமாறி ஸத்வ அதிகமான அவ்யக்தம் அதாவது ஆவரணசக்தி யாயிற்று. இதில் காணப்படுவதற்கு ஈச்வரன் என்று பெயர். இந்த ஈசன்தான் மாயையை அடக்கியாளும் ஸர்வக்ஞன் ஸ்ருஷ்டியாதிகளுக்கு ஆதிகர்த்தா: ப்ரபஞ்சத்திற்கு விரை போன்றவன்.

சுருட்டியிருக்கும் படத்தை விரிப்பதுபோல ஜீவர்கள் கர்மங்களுக்கு ஏற்ப தம்மிடம் அடங்கியிருக்கும் ப்ரபஞ்சத்தை இவர் தோற்றும்படி செய்கிறார். மறுபடி சுருட்டுவதுபோல அவர்கள் கர்மக்ஷயத்திற்கேற்ப இதை மறைத்தும் விடுகிறார். இவருக்கு அடங்கியிருக்கும் ஆவரண சக்தியிலிருந்து ரஜோகுண அதிகமான மகத் என்ற பெயருடைய விக்ஷேப சக்தி பிறந்தது. இதில்தோற்றுவதே ஹிரண்ய கர்ப்பர் என்ற சைதன்யம். இவருக்கு ஸ்தூலஸூக்ஷ்ம தேகங்கள் உண்டு. இந்தச் சக்தியிலிருந்து தாமஸ அதிகமான அஹங்காரம் உண்டாயிற்று. இதில் தோற்றுவதே விராட்சைதன்யம். இது ஸ்தூல தேஹமுடையவராய் எல்லா ஸ்தூலத்தை ரக்ஷிக்கும் விஷ்ணுவாகிறது. இதிலிருந்து முறையே முன்னதிலிருந்து பின்னதாக உண்டான

ஆகாசம், வாயு, அக்னி, அப்பு, ப்ருதிவி, இவைகள்தான் பூத ஸூக்ஷ்மங்கள். இவைகளை ஈசுவரன் ஸ்தூலமாக்க எண்ணி பஞ்சீகரணம் செய்து கலந்தார். [ஒவ்வொரு பூதத்தையும்முதலில் இவ்விரண்டு ஸமபாகமாகப்பிரிப்பது, ஒவ்வொன்றின் ஒருபாதியை நான்குஸமபாகமாகப் பிரித்து விடுவது. ஆக இப்பொழுது ஒவ்வொரு பூத தன்மாத்திரையையும் ஒரு பாதியும் நான்கு அரைக் கால்பாகமும் ஆக ஐந்துபாகமாகப் பிரித்தாகிவிட்டது! ஒரு பூதத்தின்(ஆகாயத்தின்) பாதியை வேறாக எடுத்து மற்றை நான்கு பூதங்கள் ஒவ்வொன்றிலிருந்து ஒவ்வொரு அரைக்கால் பாகத்தை எடுத்து இந்தப் பாதியுடன் சேர்த்து ஐந்துபாகமுடைய பஞ்ச பூதக்கலப்பை உண்டாக்கி பாதிபாகத்தின் பெயரை இந்தக் கலப்பிற்குக் கொடுப்பது (ஸ்தூல ஆகாயமாகும்) இம்மாதிரி ஐந்தாகப்பிரித்து ஐந்துபாகமாக வரும்படி கலப்பதற்குப் பஞ்சீகரணம் என்று பெயர்.] இந்தக் கலப்பு பூதங்களால் ஸ்தூல ப்ரபஞ்ச முழுவதும் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டது. பஞ்சபூதங்களுடைய ராஜஸபாகத்தை நான்காகப் பிரித்து மூன்று பாகத்தால் பஞ்சவாயுக்களையும், நான்காவதால் கர்மேந்திரியங்களையும் உண்டாக்கினார் ஈசன். அதன் ஸத்வாம்சத்தை நான்காகப் பிரித்து மூன்றால் ஸம்சயம், நிச்சயம், விகல்பம், நித்திரை, நினைப்பு என்ற விருத்திகளை உடைய அந்தஃகரணத்தையும், நான்காவதால் ஞானேந்திரியங்களையும் உண்டாக்கினார். ஸத்வாம்சகூட்டத்தினாலே இந்திரிய அபிமானி தேவதைகளையும் ஸ்ருஷ்டித்தார். ஈசன் ஆக்ஞையாலே விராட் ஸகல ஸ்தூலத்தையும் ஸ்ருஷ்டித்தார், ஹிரண்யகர்ப்பர் ஸூக்ஷ்மத்தை ரக்ஷித்தார். இவ்வாறு எல்லாவற்றிலும் உள்ள ஸ்ருஷ்டி விசித்திரங்கள் எல்லாம் ஈசனையன்றித் தொழிற்படா. அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது. இந்தப் பொருள்களுக்கு அறிவைஉண்டாக்கஎண்ணி ஈசன் ஒவ்வொன்றின்தலையைப்பிளந்து உள்ளே புகுந்துவிட எல்லாம் அறிவுள்ளதுபோலத் தொழிற்படத் தொடங்கிவிட்டன. இவ்வாறு செய்ததும் மாயாலேசத்தால் மோஹத்திற்குள்ளாகி ஜீவத்வத்தை அடைந்தான். உடனே, 'சரீரம் நான், நான் செய்பவன் அனுபவிப்பவன்'என்ற நிலையோடு மூன்று அவஸ்தை மூர்ச்சை மரணம் முதலியவைகளுக்கு ஆளாகி ஜனன மரண சக்கரத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்டு விட்டான்.

'ஸகலப்ரபஞ்சங்களுக்கும் ஸ்ருஷ்டியாதி கர்த்தாவாகிய ஈசன் ஜீவனாவது எப்படி?' என்று பைங்கலர் கேட்கயாக்ஞவல்க்யர் சொல்லுகிறார். முன்கூறியபஞ்சீகிருத பூதங்களால் ஈசன் வியஷ்டி ஸமஷ்டி ஸ்தூல சரீரங்களை ஸ்ருஷ்டித்தார். (இங்கு தேஹத்தின் இன்ன பாகங்கள் இன்ன பூதாம்சம் என்றுசாரீக உபநிஷத்தில் கூறுவது போலக் காணப்படுகிறது) ஸ்தூலசரீரம் கர்மத்தால் ஏற்படுவது பால்யாதி அவஸ்தாபிமானத்திற்கு இடம், தோஷபூர்ணம். (பின்னர் முன் கூறிய இந்திரியாதி ஸ்ருஷ்டிகள் கூறப்படுகின்றன) கோசங்கள் ஐந்து. அவற்றுள், அன்னத்தால் உண்டாகி, செழித்து, அதன் ரூபமான ப்ருதிவியில் ஒடுங்குவது எதுவோ அதுதான் அன்னமயகோசம். இதுதான் ஸ்தூலதேஹம். ப்ராணன்களும் கர்மேந்திரியங்களும் சேர்ந்ததே ப்ராணமய கோசம். மனதும் ஞானேந்திரியங்களும் மனோமய கோசம். புத்தியும் ஞானேந்திரியங்களும் விக்ஞானமய கோசம். இம்மூன்றும் லிங்கதேஹம். மூல அக்ஞானமே ஆனந்தமயகோசம். இதுவே காரணசரீரம். இந்திரியங்கள், ப்ராணன்கள், பூதங்கள், அந்தஃகரணம், அவித்தை, காமம், கர்மம், தபஸ் ஆகிய இவைகள் அடங்கிய பட்டணமே இந்த தேஹம். ஈசன் ஆக்ஞைப்படி விராட்டு ஒவ்வொரு தேஹத்துள்ளும் புகுந்து புத்தியைத் தழுவி விச்வனாகிறான். இவனுக்கு விக்ஞானாத்மா சிதாபாஸன், விசுவன், வ்யாவஹாரிகன், ஜாக்ரத், ஸ்தூலதேஹாபிமானி, கர்மத்தின் கார்யம் என்ற பெயர்கள் ஏற்படுகின்றன. ஸூத்ராத்மா ஸூக்ஷ்ம தேஹத்தில் புகுந்து மனதைப் பற்றி நின்று, தைஜஸன், ப்ராதிபாஸிகன், ஸவப்நகற்பிதன் என்ற பெயர்களைப் பெறுகிறான். அவ்யக்தத்துடன் சேர்ந்தவன் காரணதேஹத்தில் புகுந்து, ப்ராக்ஞன், அவிச்சின்னன், பாரமார்த்திகன், ஸுஷுப்தி, அபிமானி, என்ற பெயர்களை அடைகிறான். வெறும் அக்ஞானமாத்திரத்தால் மறைபட்டிருக்கும் பாரமாத்திகனே ப்ரஹ்மத்துடன் ஐக்கியம் என்று தத்வமஸியாதி மஹாவாக்யம் கூறும். மற்றைய ஜீவர்களுக்கு இது பொருந்தாது. அந்தக்கரண பிரதிபிம்ப சைதந்யமே மூன்று அவஸ்தைகளுக்கும் ஆளாகிறது. இவைகளில் அகப்பட்டுப் பிறப்பிறப்பில் ஜீவன் சுழல்கிறான். இந்திரியாதிகளால் தேவதைகள் ஸகாயமூலமாகவிஷயங்களைக் கிரஹிக்கும் அவஸ்தையே ஜாக்ரதை என்பது. புருவமத்தியில் நிலைத்து தேஹம் எல்லாம் பரவி ஜீவன் கர்த்தாவாகிறான்: போக்தாவும் ஆகிறான். அனுபவித்து அலுத்து ஒழிவடைய யத்தனிக்கையில் முதலில் தான் கண்டவைகளின் ஞாபகத்தால் தானே கர்த்தாவாகவும் வஸ்துவாகவும் இருப்பதே ஸ்வப்நாவஸ்தை. இதில் ஜீவன் நாடிமத்தியில் உலாவி வாஸனா ரூபமான ஜகத்வி

சித்தத்தை தானே தோற்றுவித்துக்கொண்டு தன் கர்மத்திற்கு ஏற்றபடி அனுபவிக்கிறுன். சித்தம் என்ற ஒரே காணத்துடன் இரை எடுத்த ஜந்துகூட்டுள் அடங்குவதுபோல அக்ஞானத்தில் புகுந்து ஸுகிப்பதே ஸுஷுப்தி எனப்படும். திடீரென்று இந்திரியாதிகளிலிருந்து பிரிந்து அறிவிழந்து நிற்கும் அவஸ்தையே மூர்ச்சை. பிரஹ்மா முதல் சிறுபூச்சிவரையில் ஒருவித பயத்தை உண்டாக்கும் ஸ்தூலதேஹப் பிரிவே மரணம். இந்திரியங்கள், விஷயங்கள், ப்ராணன்கள், காமகர்மம், அவித்தை, ஸூக்ஷ்ம பூதங்கள், இவைகளால் சூழப்பட்டு ஜீவன் வேறு தேஹத்தை அடைந்து லோகாந்தரம்போகிறுன். பூர்வ ப்ராரப்தத்தினுல் பிறப்பிறப்பாகிற சுழலில் அகப்பட்டு ஒய்வு அடைவதில்லை. வெகுகாலஸத்கர்மபுண்ய பரிபாகத்தால் மனிதருக்கு மோக்ஷ இச்சை உண்டாகின்றது. அப்பொழுது குரு சிச்ரூஷையால் எவனே அநேகரில் ஒருவன் விடுபடுகிறுன். விசாரணையால் மோக்ஷம் கைகூடும். இதை விடாது செய்யவேண்டும். ஜகத்ஜீவன் பரம் இவைகளை விசாரித்து அறியவேண்டும். முதலிரண்டையும் உள்ளபடி உணர்ந்தால் மூன்றுவதே சேஷித்து நிற்கும்.

பைங்கலர் மஹா வாக்யத்தை விஸ்தரித்துக் கூறவேண்டும் என்று கேட்டார். அதற்கு யாக்ஞவல்க்யர் கூறுகிறுர். தத்வமஸி என்பதுஉபதேசவாக்யம். இதைக் கேட்டு அஹம் பிரஹ்மாஸ்மி என்று அனுஸந்தானம் செய்யவேண்டும். வெளிப்படையாக வில்லாததாயும், ஸர்வக்ஞாதி லக்ஷணம், மாயோபாதி ஜகத்காரணத்வாதி லக்ஷணங்களை உடையவனே தத்பதத்திற்கு வாச்யார்த்தம். இவனே, 'நான்' என்ற உணர்ச்சிக்கு ஆதாரம். இந்த வேறு போலக் காணப்படும் நானென ஜீவனேத்வம் பதவாச்யார்த்தம். பரமாத்மா, ஜீவாத்மா இவைகளின் உபாதியான மாயை அவித்தை, இவைகளைத் தள்ளி, இவைகளின் லக்ஷ்யமான கூடஸ்தனே ப்ரஹ்மம். இவ்வாக்கியங்களின் அர்த்த விசாரமே ச்ரவணம்; இதை ஏகாந்தமாக அனுஸந்தானம் செய்வதே மனனம். இவை இரண்டன் முடிவான வஸ்துவில் நிலைப்பதே நிதி த்யாஸனம். த்யானம் த்யானிப்பவன் என்ற எண்ணம் நழுவி, காற்றில்லாவிடத்திலுள்ள தீபம் போல த்யான வஸ்துவாக நிற்பதே ஸமாதி. இங்கு ஆத்ம விருத்திகள் உண்டாகி ஸூக்ஷ்மமாக விருந்து கர்மகோடிகளை லயம் அடையும்படி செய்யும். அப்யாஸ விசேஷத்தால் அமிருததாரை தொடங்கிவிடும். இதனுல் வாஸனைக் கூட்டங்கள் அடங்கிவிடும். புண்ய பாபாதிகள் ஒழிந்ததும் மஹாவாக்கியப் பொருள் நன்கு விளங்கும். அப்போது இவன் விடுபடுவன். உடனே ஸ்ருஷ்டி வந்தபடி பின் க்ரமமாக ஒடுங்கிவிடும். ஆகவே ப்ராஹ்மணன் எப்பொழுதும் தத்வம் பதங்களின் ஐக்யத்தை த்யானம் செய்யவேண்டும். பின்னர் மேகத்திலிருந்து வெளிப்பட்ட ஸூர்யனைப்போல ஆத்மா ப்ரகாசிக்கும். இதைத் தேஹமத்தியில் சிறு ஜ்யோதியாகிய கூடஸ்தனுக த்யானம் செய்யவேண்டியது. எவன் தூக்கம், மரணம் ஆகிய இவைகள் வரும்வரையில் இவ்வாறே த்யானிக்கிறுனே, அவன் தேஹம் நீங்கியதும் விதேஹ முக்தி பெற்று அப்பொழுது மிஞ்சி நிற்கும் பிரஹ்மமே யாகிறுன்.

பைங்கலர் 'ஞானிகளும் செய்யவேண்டிய கர்மம் என்ன? அவர்கள் ஸ்திதி என்ன?" என்று கேட்க யாக்ஞவல்க்யர் கூறுவார். அமானித்வாதி தெய்வஸம்பத்து உள்ள முமுக்ஷு 21 குலத்தை மேன்மைப்படுத்துவான். ப்ரஹ்மவித் 101 குலத்தைக் கரையேற்றுவான். (இங்கு கடவல்லியிலுள்ள ரதாதிகதிருஷ்டாந்தம் கூறப்படுகிறது) இதனுல் இந்திரிய மனதுடன் கூடிய ஆத்மா ஜீவனுகிறுன். ஆதலால் நாராயணன்தான் மனிதன் ஹிருதயத்திலிருப்பது: ப்ராரப்த கர்மம் முடியும்வரையில் கழற்றிய சட்டையில் பாம்புக்கு உள்ளபற்றைப்போன்ற தேஹப் பற்றுடனிருப்பன் ஞானி. இவன் சந்திரனைப்போலப் பிறருக்கு ஸுகத்தை உண்டாக்கிக்கொண்டு ஒருவிடத்தில் நிலைக்காது உலாவிவருவான். இவன் எங்குவேண்டுமானுலும் சரீரம் நீக்குவன். இதைக் கண்டவன் இவனைப் புதைக்கவேண்டும் அல்லது திக்பலி கொடுக்கவேண்டும். இவன் எங்கும் பரவிய ஆகாசம்போல அங்கேயே லயமடைந்து பற்றற்ற ஞானப் ப்ரகாசமாகி விடுவன். புருஷனுக்கும் ஞானிக்குந்தான் ஸந்யாஸம். இவனுக்குமேல் அபரக்ரியைகள் முதலியன செய்யவேண்டியதேயில்லை. ஞானக்னியில் எரிந்த சரீரத்தை மறுபடி எரிப்பானேன்? உபாதி எதுவரையில் உண்டோ அதுவரை குருமரியாதை ஒழுங்குகளை விடலாகாது. சுத்தமனது, சித்ரூபம், பொறுமை, முதலியவைகளால் வரும் 'அவனே நான்' என்ற அறிவால் பரமாத்மத்யானம் ஏற்பட்டு இந்திரிய வ்யாபாரங்கள் ஒடுங்கினுல்தான் மனம்புத்தி இவைகள் சூன்யமாகி ஜ்யோதி நிலையை ஒருவன் அடைவன். இப்படிப்பட்டவனுக்கு வேதம் எதற்கு? செய்யும் கார்யம் ஏதுண்டு?

கர்மங்கள் ஒருவனுக்கு அவசியமாயின் அவன் அறிந்தவனல்ல. முன்னர் கூறியபடி ஞானம் பெறுவதே ஸுகம். ஜலத்துடன் சேர்ந்த ஜலம், பாலுடன் சேர்ந்த பால், நெய்யுடன்சேர்ந்த நெய், ஆகிய இவைகள்போல ஜீவாத்மா பரமாத்மா சேர்ந்து ஒன்றுபடும். தேஹம் ஞானதேஜஸ் பெற புத்தி அகண்டகாரமானதும் கர்ம பந்தம் நீங்கிவிடும்! எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருளேயாகிவிடுவன். எவ்வளவு தவம், சாஸ்திராப்யாஸம் முதலியவைகள் செய்த போதிலும் இந்நிலை வருவது கஷ்டம். இவைகள் மூலமாக அனுவசிய பாகங்களைவிட்டு ஸ்தயவஸ்துவை நெருங்கவேண்டும். இதை அறிந்து நிலைக்கும்வரை ஸத்கர்மாதிகளைச் செய்தே தீரவேண்டும். 'நானே ப்ரஹ்மம்' என்ற த்யானம் பெரியோர்களுக்கு மோக்ஷகாரணமாகும். என்னுடையது என்ற எண்ணம் பந்தஹேது: எனதல்ல என்பது மோக்ஷஹேது. மனம் உன்மனீபாவம் (அசைவற்றநிலை) சேருங்கால் துவைதமே இல்லை. அது தான் பரமபதம். " இந்நிலையில் மனம் போகுமிடமெல்லாம் பரமபதமே: அங்கெல்லாம் ப்ரஹ்மமே. ஆகாயத்தைக் குத்தினாலும் குத்தலாம்; உமியைத் தின்று பசி ஆறினாலும் ஆறலாம்; 'நானே ப்ரஹ்மம்' என்றறியாமல் முக்தி பெறுவது அரிது.

இந்த உபநிஷத்தைப் படிப்பவனுக்குப் பாபங்களும் நீங்கிவிடும். ஸகல ஸத்கர்ம பலனும் கைகூடும். (இங்கு ஸ்கந்தோபநிஷத் முடிவிலுள்ள தத்விஷ்ணோ: பரமபதம் என்று தொடங்கும் ச்லோகம் காணப்படுகிறது.)

29 பிக்ஷுகோபநிஷத் (60)

எந்த வஸ்துவினிடத்தில் பிக்ஷுக்கள் கூட்டம் எப்போதும் ஒழிவு அடைகிறதோ அந்த பிரும்மதத்துவமானது என்னை பிரம்மமே ஆக்கட்டும்.

மோக்ஷத்தை விரும்புகிற பிக்ஷுக்களுள் குடீசக, பஹூதக, ஹம்ஸ, பரமஹம்ஸரென்று நான்கு பேதங்களுண்டு. குடீசகர் என்பவர் கௌதமர், பாரத்வாஜர், யாஜ்ஞவல்க்யர், வஸிஷ்டர் முதலானவர்கள். இவர்கள் பிக்ஷையெடுத்து எட்டு கவளங்களைச் சாப்பிட்டு யோகமார்க்கத்தி விருந்துகொண்டு மோக்ஷத்தையே விரும்புகிறவர்கள்.

பஹூதகன் என்பவன் த்ரிதண்டம், கமண்டலு, சிகை, யஞ்ஞோப வீதம், காவிவஸ்திரம் இவைகளைத் தரித்துக்கொண்டு பிரும்மர்ஷிகளது வீட்டில், மதுமாம்ஸம் இவைகளைத் தவிர பிச்சையெடுத்து எட்டு கவளங்களைச் சாப்பிட்டுவிட்டு யோகமார்க்கத்தி விருந்துகொண்டு மோக்ஷத்தையே விரும்புகிறவர்கள். ஹம்ஸர் என்பவர் கிராமத்தில் ஒரு ராத்திரியும் நகரத்தில் ஐந்து ராத்திரியும், க்ஷேத்திரத்தில் ஏழு ராத்திரியுமே வஸிக்கவேண்டும். அதற்குமேல் வஸிக்கக்கூடாது. கோமூத்ரம், பசுவின் சாணம் இவைகளை ஆகாரமாகக் கொண்டு நித்ய சாந்த்ராயண வ்ரதம் செய்து யோக மார்க்கத்திலிருந்து, மோக்ஷத்தையே விரும்புகிறவர்கள்.

பரமஹம்ஸர் என்பவர், ஸம்வர்த்தர், ஆருணி, ச்வேதகேது, ஜடபரதர், தத்தாத்ரேயர், சுகர், வாமதேவர், ஹாரீதகர் முதலியவர்கள்போல், எட்டு கவளங்களைச் சாப்பிட்டு யோகமார்க்கத்தில் மோக்ஷத்தையே விரும்புவார்கள். மரத்தினடியிலாவது பாழும் வீட்டிலாவது ச்மசானத்திலாவது வஸிப்பவர்கள் வஸ்திரமுள்ளவர்களாயும், வஸ்திரமற்றவர்களாயும் இருப்பார்கள். அவர்களுக்கு லாபம் நஷ்டம், தர்மம் அதர்மம், சுத்தம் அசுத்தம் இவை ஒன்றுமில்லை. த்வைதமற்றவர்களாக ஓடு, கல், ஸ்வர்ணம் இவைகளில் ஸமபுத்தியுள்ளவர்களாக எல்லா ஜ. திகளிலும் பிச்சை எடுத்து சாப்பிட்டுக் கொண்டு எங்கும் ஆத்மாவொன்றையே பார்ப்பார்கள்

பிறந்த மேனியாய் இருக்கிறவர்களாயும், த்வந்த்வமற்றவர்களாயும் வாங்குதலற்றவர்களாயும், விஷ்ணு த்யானத்தை முக்கியமாய் உடையவர்களாயும், ஆத்ம நிஷ்டர்களாயும் பிராண தாரணத்திற்குத் தகுந்த காலத்தில், பிச்சையெடுத்துக்கொண்டு, பாழும் வீடு, தேவாலயம், புல்நிறைந்தவிடம், புற்று, மரத்தடி, குயவன் வீடு, அக்னி ஹோத்ரசாலை, ஆற்றின் மணல் மேடு, பர்வதங்களின் குகை, மலையருவி, கட்டாந்தரை இவைகளில் இருந்துகொண்டு சுத்தமனம் உள்ளவர்களாய் பிரும்ம மார்க்கத்திலேயே திருஷ்டியுள்ளவர்களாக ஸந்யாஸத்தோடு தேஹத்யாகம் செய்கிறவர்கள் தான் பரமஹம்ஸர்கள்.

30 கிருஷ்ணோபநிஷத் (96)

ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபமான மஹா விஷ்ணுவின் அவதாரமான ஸ்ரீராமர் அங்க அமைப்பின் சிறப்பைக் கண்டு அவர் அமானுஷ ஸௌந்தர்யத்தில் ஈடுபட்டு வனங்களிலிருந்த முனிவர்கள் எல்லோரும், 'எங்கள் பிறவி மிக அசுத்தமானது என்று கூறப்பட்டுள்ளது. உம்மை ஆலிங்கனம் செய்து பரிசுத்தமாவோம்.

உத்திரவு தரவேண்டும்' என்று கேட்டுக்கொண்டனர். அதற்கு ஸ்ரீராமர், 'அடுத்த யுகத்தில் நான் கிருஷ்ணனாக அவதரிப்பேன், நீங்கள் கோபிகைகளாகப் பிறந்து என்னை ஆலிங்கனம் செய்து கொள்ளலாம்' என்றனர். அப்பொழுது மஹரிஷிகள், 'அடுத்த அவதாரத்தில் எங்களைக் கோபிகைகளாக்குவது இருக்கட்டும். இப்பொழுது உமது அங்கங்களைத் தொட்டுவிட்டுப் பின்னர் வேறு எந்த ஜன்மம் வேண்டுமானாலும் எடுக்கத் தயாராகிறோம். எங்கள் ஜன்மங்களில் எல்லாம் உமது தேஹஸ்பர்ஸம் கிடைப்பது நிச்சயமாகில் நாங்கள் எவ்வளவு ஜென்மம் வேண்டுமானாலும் எடுக்கத் தயார்தான்' என்று கூறிவிட்டனர். இவைகளைக் கேட்டு அவ்வாறே செய்துகொள்ள ஸ்ரீராமர் அனுமதி கொடுக்க, அவரைத் தொட்டு எல்லோரும் திருப்தியடைந்தனர்.

கிருஷ்ணன் வளர்ப்புத் தகப்பனான நந்தகோபர் பரமானந்தம், யசோதை, முக்தி காந்தை; அவள் தான் ஸத்வ ரஜஸ் தமோ ரூபமான மாயை, ஸத்வ மாயை ருத்ரனிலும், பக்தனாகிய ப்ரஹ்மாவிடம் ராஜஸ மாயையும், தாமஸம் தைத்யரிலும் உள்ளது. விஷ்ணு மாயையிலிருந்து அஸுரர்கள் வெளிப்பட்டனர். தேவகீ வேதத்திலுள்ள ப்ரஹ்மவித்யை, வஸுதேவர் வேதம், கிருஷ்ணராமாள் வேதரஹஸ்யம், கோபிகளும் பசுக்களும் ருக்குகள், மாடுமேய்க்குங்கோல் ப்ரஹ்மா, புல்லாங்குழல் ருத்ரன், கொம்பு இந்திரன், கோகுலவனம் வைகுண்டம், மரங்களே தபஸிகள், தைத்யர்கள் லோபக்ரோதாதிகள், திரஸ்காரம் கலிகாலம், விஷ்ணுவே தன் மாயையால் கோபால கிருஷ்ண ரூபம் எடுக்கிறார். இந்த மாயையை உணருவது தேவதைகளுக்கும் அஸாத்யம். த்விஜர்களே திருஷ்டி. இப்படிப்பட்டவரை மாயை எப்படி மயக்கும். பலராமர் சேஷன். கிருஷ்ணன் சாச்வத ப்ரஹ்மம். 16108 பெண்சாதிகள் ருக்குக்களும் உபநிஷத்துகளும். பட்டமஹிஷிகள் ருக்குகள். சாணூரன் த்வேஷம், முஷ்டிகள் மத்ஸரம், குவலயாபீடம் தர்ப்பம், பகாஸுரன் கர்வம், ரோஹிணீ தயை, ஸத்யபாமை பூமி, அகாஸுரன் மஹாவ்யாதா கம்ஸன் கலி, குசேலர் சமம், அக்ரூரர் ஸத்யம், உத்தவர் தமம். சங்கம் விஷ்ணு ரூபமான லக்ஷ்மி. அது பாற்கடலில் உண்டாய் இடி போல முழங்கும் தயிர் இருக்கும் உள்ளே புகுந்து பானைகளை உடைத்துத் தான் முன்னர் பாற்கடலில் வடபத்ரசாயியாக விளையாடியதுபோல விளையாடுகிறார். துஷ்டநிக்ரஹ சிஷ்ட பரிபாலனம் செய்து தர்மத்தை நிலைநிறுத்த ஸர்வரக்ஷகரான பரம்பொருள் கருணையால் கிருஷ்ணனாகிறார். சிவனால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட சக்கரம் ப்ரஹ்மாவினின்றும், சாமரம் தர்மம், அதன் காற்று ஜயந்திபுத்ரன், நெருப்புப்போல ஒளிவிடும் கத்தி மஹேச்வரன், உரல் காச்யபர், கயிறு தாயாகிய திதி, தேவதைகள் எல்லோரும் 'பகவானுக்கு ஆயுதமாக ஞானிகளே ஏற்படுகின்றனர்; அவர்களைத் தேவதைகளாகவே கருதவேண்டும்' என்று கூறுகின்றனர். ஸர்வ சத்ருக்களையும் அழிக்கும் கதையே காளி, சாரங்கதனுஸ் மாயை ஸுபோஜனம் என்னும் ஆயுதம் சரத்காலம், கையில் வைத்திருக்கும் தாமரைக் கொத்து ப்ரபஞ்சகாரணமான அவ்யக்தம், கருடன் பந்தீர ஆலமரம், ஸுதாமாதான் நாரதர். இம்மாதிரி ஸகல தேவதைகளும் உலகில் பகவானுக்கு அங்கங்களாக உதித்தனர். பகவான் இவர்களைவிட வேறாகத் தோன்றியபோதிலும் உண்மையில் எல்லாம் அவரே.

கடவுளின் பிரகாரம் பல.—ஈசன் ஒருவரேயாயினும் அவரது பிரகாரங்கள் பல. வீட்டின் ஒரே யஜமானன் ஒருவனுக்குப் பிதாவாயும், இன்னொருவனுக்குச் சகோதரனாயும், ஒருத்திக்குக் கணவனாயும் இவ்வாறு பல பிரகாரங்களிற் காணப்படுவதுபோல், ஒரே ஈசனார் எந்த எந்தப் பக்தனுக்கு எந்த எந்தப் பிரகாரமாய்க் காட்சி அளித்தாரோ, அந்த அந்தப் பிரகாரங்களாக வர்ணிக்கப்படுகிறார். வீட்டின் கூரையின்மேல் ஏறுவதற்கு ஏணி, மூங்கில், படிக்கட்டு, கயிறு முதலிய ஸாதனங்கள் பயன் படுவதுபோல், ஈசனைக் காண்பதற்கும் பலவகை மார்க்கங்களும் ஸாதனங்களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. உலகத்திலுள்ள பிரதி சமயமும் இவ்வழிகளில் ஒன்றைக் காட்டுகின்றது.

உல்லாஸன் சரிதம்
ADVENTURES OF ULYSSES
ஒன்பதாம் அத்தியாயம்
(தொடர்ச்சி)

ஈகை யரிதெனினு மின்சொலினு நல்கூர்தல்
ஓஓ கொடிது கொடிதம்மா—நாகொன்று
தீவினைக் கம்மியனல் வாய்பூட் டிடப்படின்மற்
றுவா விவரென் செய்வார்.

பிக்ஷுவேஷம் பூண்டு, கையிற் கோலூன்றி, நடை தளர்ந்தவனாய் உல்லாஸன் இடையன் வீட்டிலிருந்து புறப்பட்டு அரண்மனைக்குச் சென்றபோது, அங்குள்ள பிரபுக்கள் உண்டு களித்திருந்தார்கள். பிறந்த நாள் முதல் பிக்ஷுவாயிருந்தவன் எவ்வாறு தலைவணங்கித் தாழ்ந்து குறையிரப்பானோ அவ்வாறே உல்லாஸன் ஒவ்வொரு பிரபுவினிடத்தும் யாசித்தான். ஆழ்ந்து நோக்கினவர்களுக்கு மட்டில் உல்லாஸன் நடையில் கவுரவமிருந்ததென்று நன்றாய்ப் புலப்பட்டது. அவரிற் சிலர் "இந்த பிக்ஷு அரசனாய்ப் பிறந்திருப்பின், ஸிம்மாஸனத்திலும் பெருமையுடையனா யிருப்பான்" என்றார். சிலர் அனுதாபப்பட்டு பிக்ஷை தந்தார்; வேறு சிலர் தமது களியாட்டைக் கெடுக்கவந்த கழுதையென்று உல்லாஸனைத் திட்டி வெருட்டினர். மனமுடையவர் களித்திருக்குங்காலத்தில் துக்கச் சின்னங்களைக் காண்டல் அவர்கள் களிப்பைத் தாழ்த்து மியல்புடையது. உல்லாஸனுடைய சொந்த கிருஹத்திலே அவனுக்கு நடந்த உபசாரத்தைப் பார்ப்போமாயின் கஷ்டகாலஞ் செய்யுங் கொடுமையை நன்றா யறிதலாகும்.

பந்தியிலிருந்த ஒவ்வொருவரையும் பிக்ஷை கேட்டு வருகையில் உல்லாஸன் தன் மகனிடத்திலும் வந்திரக்க, குமாரன் இரப்பவன் தன் பிதாவென்றறிந்து தனக்குப் பரிமாறியிருக்கும் உயர்ந்த பொருள்களை உல்லாஸனுக்குதவித் தன் பாத்திரத்தையும் அவனுக்குத் தந்தான். யாசிப்பவன் ஸாமான்ய பிக்ஷுவென்று மாத்திர மெண்ணின அகந்தை பிடித்த பிரபுக்கள் தலைமகன் காரியத்தைக் கண்டித்தார்கள். வாஸ்தவமறியாதவர் செய்யும் பிழைகளுக்கு அளவுமுளதோ?

அங்குக் கூடியிருந்த பிரபுக்களிற் அந்தீனன் என்னுமொருவன் கோபாக்கிராந்தனாய் "ராஜகுமாரா, காலாடியாய்த் திரியும் பொய்யர்களை அரண்மனைக்குள் வரவிட்டு அவர்களை யுபசரித்துப் பெருமை செய்கின்றது உனக்குத் தாழ்வை யுண்டாக்கும். இங்கு வந்திருக்கும் பிக்ஷு ஒரு காலாடி யென்றே நானெண்ணுகின்றேன்" என்றான்.

இந்தக் கடுஞ்சொற்களைக் கேட்ட உல்லாஸன் அந்தீனனை நோக்கி "மஹா பிரபுவே, தம்மிடத்தில் யாசகர்க்கு எதுவுங் கிடைக்காது போலும். வெறுங் கஞ்சி வைத்துக்கொண்டிருப்பவனுக்கு நீர் உப்புந்தாமாட்டீர்" என்று இடித்துச் சொன்னான்.

பிக்ஷு தன்னை உதாஸீனமாய்ப் பேசினதைக்கண்டு கோபமூண்ட அந்தீனன், தன் கையண்டையி லிருந்த பலகை ஒன்றையெடுத்து உல்லாஸன் தலைமேல் எறிந்தான். "அச்சமயத்தில் கொக்கைப்போ லுறங்கியிருந்து ஸமயத்தில் அதன் குத்தைப்போலிருத்தல் வேண்டும்" என்னும் பழமொழியை அனுஸரித்த உல்லாஸன் சிறிதேனுங் கோபங்கொள்ளாமல் வாசற்படியண்டை போய்த் தனக்குக்கிடைத்த பிக்ஷையைத் தின்றுகொண்டிருக்கையில் "பிராணனும் பொருளும் நஷ்டம் வருமாயின் ஒருவன் சண்டைபோடுவது ஸஹஜம்; அந்தீனன் சாண்வயிற்றிற்குச்சண்டைபோடுகிறான். அகதிக்குத் தெய்வமே துணையென்பது வாஸ்தவமானால், அந்தீனன் உயிரோடிருக்குங்கால் அரசியை மணக்கும் பாக்கியத்தைப் பெறான்" என்று கண்டிப்பாய்ச் சொன்னான்.

இந்த வார்த்தைகள் அந்தீனனுக்கு எரிகின்ற நெருப்பில் எண்ணெய் வார்த்ததுபோ லிருந்தது. அந்தீனன் உல்லாஸனை நோக்கி "இனி வாயைத் திறப்பாயானால் உன்னைக் காலைவாரி யிழுத்தெறிந்து விடுவேன்" என்று பயமுறுத்தினான்.

பிரபுக்களில் சிலர் அந்தீனன் சொன்னவற்றை அங்கீகரித்தாரில்லை. அவர்களில் ஒருவன் "தேவர்கள் மனிதருடைய பக்தியையும் ஜீவகாருண்யத்தையும் சோதனை செய்வதற்கு பிக்ஷுவேஷம் பூண்டு வருதலுண்டு. நம்மெதிரிலிருக்கும் பிக்ஷு ஒரு தேவனாக இருந்தாலுமிருக்கலாம். நாம் எதைக்கண்டோம்? பிச்சைக்காரரைக் கடிந்து சொல்லலாகாது" என்று ஹிதோபதேசஞ் செய்தான். தலைமகன் தன் பிதா சொன்னவற்றை நினைந்தும் மினெர்வாவினுடைய ஸம்ஞையை எதிர்பார்த்தும் ஒன்றும் பேசாமலே யிருந்தான்.

உல்லாஸன் அரண்மனைக்கு வந்த தினத்திலேயே பிரபுக்களிடத்தில் வழக்கமாய்ப் பிக்ஷை வாங்கிக்கொண்டும் அவர்களுடைய நகைப்புக்கு இலக்காயுமிருந்த ஐரஸனென்பவன் வந்தான். ஐரஸன் ஆறு ஆட்கள் சோற்றை ஒருவனாய்த் தின்பவன்; உடல் பெருத்தவன்; சிறிதேனும் மனத்தைரியமில்லாதவன். தனக்குப் போட்டியாக உல்லாஸன் பிக்ஷுவாய் வந்த பொறாமையாலும் பிரபுக்களுடைய தயவு தனக்கு மிகுதியாகக் கிடைக்குமென்கிற நம்பிக்கையாலும் ஐரஸன் உல்லாஸனை இகழ்ந்து பேசிச் சண்டைக்கிழுத்தான். பிக்ஷுக்கள் ஸ்வஜாதி வைரிகளாம். உல்லாஸனோ கொஞ்சமேனும் ஐரஸன் சொற்களால் சினக்காமல் “பிரபுக்கள் வயிறு நிரம்பச் சோறு போடுகிறார்கள். தின்று களித்துச் சும்மா போவோமே” என்று அலக்ஷியமாய்ப் பேசினான். தாழ்ந்து பேசின உல்லாஸனைக் கோழையனென்றெண்ணி ஐரஸன் ஆரவாரித்தான். பிக்ஷுக்களிருவருஞ் சண்டை செய்யும் வேடிக்கையைப் பார்க்க விரும்பின வீணர்கள் இருவரையும் மல்யுத்தஞ் செய்யச் சொன்னார்கள். உத்தம வீரனான உல்லாஸன் ஸாமான்யப் பிச்சைக்காரனிடத்தில் யுத்தஞ் செய்ய மனமுவக்காவிடினும் தன் வலிமையை அங்குள்ளார் அறிதற்பொருட்டு ஐரஸனை முதலடியிலேயே காலைவாரித் தூரத்தில் எறியவே ஐரஸன் பல்லுடைந்து சவம்போலக் கிடந்தான். உல்லாஸன் அவனுடைய கோலைக் கையிற் கொடுத்து, “இனி சுவானங்களிடத்திற் போய் உன் அதிகாரத்தைச் செலுத்து; பிரபுக்கள் ஸபையில் இனி வாராதே; பிக்ஷுக்களிலும் நீதான் பெரியவனென்றெண்ணாதே” என்று எச்சரித்தான்.

பிக்ஷு யுத்தத்தைக்கண்டு களித்த பிரபுக்கள்

ஒருவர்வாய்க் கொள்ளுந் தேனை
யொருவருண் டெளிதிற் போவார்
ஒருவர்கைக் கொள்ளுந் தேனை
யொருவர்கொண் டோடிப் போவார்
ஒருவரோ டொருவ ரொன்றத்
தழுவுவர் விழுவ ரோடி
ஒருவர்மே லொருவ ரேறி
யோகையென் றவகை கூர்வார்.

பகற்காலம் இவ்வாறு செல்ல இரவு வந்தவுடன் அரசியை மணம்புரியக் கூடியிருந்தவரெல்லோரும் உணவு முடிந்தபின் ஆடல் பாடலுக்கு ஆரம்பித்துக் குதூகலஞ் செய்தனர். பூரிமாகஸ் என்றொருவன் உல்லாஸனைப் பலவாறு பழிக்கையில் “இந்தத் தடியனுக்கு வேலிகட்டத் தெரியாது; மண்வெட்டியாற் குழிவெட்டவுமறியான்; இவன் பிறர் பொருளை அபகரித்துச் சோம்பேறியாய்க் காலம் போக்குகின்றவன். இவனைக் கூலியாளாகவும் ஒருவரும் வைத்துக்கொள்ளமாட்டார். இவனிடத்தில் தெய்வத்தன்மை யுண்டெனலு மொருவாறு சரிதான். தெய்வம் வேலை செய்தலில்லை” என்றான்.

உல்லாஸனுக்குப் பௌருஷம் பிறந்து “பூரிமாகஸ் பிரபுவே, என்னை இகழ்ந்து பேசுதலுமக்குச் சுளுவாயிருந்ததே, நானும் காலையில் ஒரு அரிவாளை எடுத்துக் கொள்கிறேன். நீரும் ஒன்றை எடுத்துக்கொள்ளும், நம்மிருவரில் மாலைக்குள் யார் அதிக வேலை செய்வார், பார்ப்போம். ஒரே நாளில் நான் நாலுகாணி நிலத்தை யுழுந் திறமுடையவன். உம்மாலதாகுமா? ஈட்டி யுத்தஞ் செய்வோம். அதில் எவர் ஜயிப்பார் என்று நினைக்கின்றீர்? நீர் என்னைப் பரிகஸிக்கும்படியாய் ஒரு அம்சத்திலும் நான் குறைந்தவனாக மாட்டேனென்றறியும். இந்த வீட்டிற்குடையவனான உல்லாஸன் திரும்பி வருகின்றவரையில் உமது உடல்வலியைப் பரிபாலித்து வாரும். அதன்பின் நீர் படும்பாட்டை நான் சொல்வேன்” என்று துணிவாய் எதிர்பேசினான்.

பிச்சைக்காரன் பேசின பேச்சினால் கோபாவேசனாய்ப் பூரிமாகஸ் ஒரு பாத்திரத்தை எடுத்து உல்லாஸன் தலைமேல் வீச அது மயிர்க்கிடை தவறினதால் அவன் மேற்படவில்லை. மற்ற கனவான்களும் கோபவசத்தர்களாய் உல்லாஸனை நெட்டிவெளியிற் றள்ளப்போனபோது தலைமகன், “என்னுடைய ரக்ஷணையிலிருக்கும் பிச்சைக்காரன் மேல் உங்கள் கைபடவேண்டாம். உங்களுக்கு வெறி பிடித்திருக்கிறது போலும்; விருந்தினர்களாய் வந்தவர்கள் இவ்வாறு ஆரவாரிப்பதேன்? அன்ன பானாதிகளை யுண்டு இங்கே இருந்தாலுஞ்சரி, படுக்கப்போகிறதென்றாலுஞ்சரி, எனக்காக்ஷேபமில்லை. பிச்சைக்காரனுடன் கோபித்தல் எதற்கோ?” என்று கோபத்தோடு சொல்ல, பிரபுக்கள் சிறுபிள்ளையின் தீரத்தனத்தால் அச்சமுற்று அச்சமயம் சும்மாவிருந்து விட்டனர். மின்னர்வா அவர்கள் மனத்தில் பயத்தை யுண்டாக்கியுமிருக்கலாம்.

விருந்தினர் தத்தம் விடுதிகளுக்குச் சென்றபிறகு உல்லாஸனும் தலைமகனுந் தனியேயிருந்தார்கள். ஆயுத சாலையிலிருந்து ஆயுதங்களையெல்லாம் எடுத்து வரும்படி தலைமகனுக்கு உத்தரவளித்து உல்லாஸன் "மகனே, நாளைக்கு இவ்வாயுதங்களெல்லாம் உபயோகமாகும். எவராவது இவற்றை வெளியிலெடுத்ததற்குக் காரணங் கேட்கின் துருப்பிடித்ததைச் சுத்தஞ்செய்ய வென்று சொல்" என்றான். விளக்குகளெல்லாம் அணைந்து போய் நள்ளிருளாயிருக்கையில் ஆயுதங்கள் பகல்போல ஒளி வீசின. ஸ்தம்பங்கள் ஜோதிர்மயமாயிருந்தன. இவற்றையெல்லாங் கண்ட உல்லாஸன், மகனைப் பார்த்து "குழந்தாய், தேவர் பெருமையை நம்மாலறிதலாமா? இரவைப் பகலாக்க வல்லவர் அவரே. இவ்வொளி வீசுதலே நமக்குச் சுபசகுனம்" என்று சொன்னான். பிறகு இருவரும் ஆயுதங்களையெல்லாம் துருப்போகத் துடைத்தார்கள்.

இருபது வருஷம் கண்ணுற்பாராத தன் மனைவி பனிலோபி என்பவளைப் பார்க்கவேண்டுமென்ற அவா உல்லாஸனுக்கு மேலிட்டிருந்தது. தன் அரண்மனை ரஹஸ்ய வழிகளெல்லாஞ் செவ்வையா யறிந்தவனானதால் அந்தப்புரத்திற்குச் சென்றான். அந்த ஸமயந்தான் பனிலொர்பியின் சேடிமார் அவளைப் படுக்கைக்கு அழைத்துப்போகுந் தருணம். பனிலொபி, புருஷர் ஸபையில் விசேஷ தினங்கள்தவிர மற்றைக் காலங்களில் வருகிறதேயில்லை. அந்தப்புரத்தில் தானுஞ் சேடிமாரும் வீட்டிற்குரிய வேலைகளைச் செய்துகொண்டு பொழுது போக்கினார்கள். சேடிமார் உல்லாஸன் வந்ததைக் கண்டு "இன்று பகலில் ஒரு பிக்ஷுவைப் பற்றிப் பிரபுக்கள் ஆரவாரித்தாரே, அவன்தான் இங்கு வந்திருக்கிறான். அவனுக்கு இங்கு என்ன காரியம்?" என்றதைக் கேட்ட நிமிஷமே பனிலொபி "பிக்ஷுவாயினும் நம்முன் அவன் வரட்டும். பலதேச யாத்திரை செய்திருத்தலால், எமது பிராண நாயகன் உல்லாஸனைப்பற்றி ஸமாசாரம் தெரிந்தவனாயிருத்தல் கூடும்," என்றாள்.

நாளாகியும் தன்னையும் தன் பெயரையும் மறக்காமல் ஸதா தன்னையே தியானம் பண்ணிக்கொண்டிருந்த பனிலொபியின் தேன்மொழிகள் காதிற்படவே, உல்லாஸனுக்கு மிகுந்த ஸந்தோஷம் பிறந்தது. அரசியின் ஸந்நிதானத்தில் உல்லாஸன் நின்றபோது அவனைப் பிக்ஷுவாக எண்ணினாளேயன்றித் தன் பர்த்தாவாகிய உல்லாஸன் எதிரில் நிற்கின்றானென்பதைப் பனிலொபி அறிந்தாளில்லை. உரு மாற்றம் தடுமாற்றஞ் செய்தது.

பனிலொபி பிக்ஷுவுக்கு உபசார வார்த்தைகள் சொல்லி உட்காருவித்துத் தன் பர்த்தாவைப்பற்றி விசாரித்தாள்.

உல்லாஸன் வாஸ்தவத்தை மறைத்தே பேசினதாவது:—

"நான் பிறந்தது கிரீடதேசம். மைனஸன் என்னும் அரசனுடைய பௌத்ரான். உல்லாஸன் த்ரோஜா நகரத்திற்குப் போகும் வழியில் எங்கள் துறையில் இறங்கிப் பன்னிரண்டு நாட்களிருந்தான். அவனுக்கு நான் பலவிதமாக விருந்துகள் செய்தேன். அவன் அங்க அடையாளங்கள், தரித்திருந்த ஆடையாபரணங்கள் எல்லாவற்றையும் நன்றாயறிவேன். காலத்தின் கொடுமையா லேழையாகிப் பிச்சை வாங்கிப் பிழைக்கின்றவனாய் விட்டேனே யல்லாமல், பிச்சைக்காரனாய்ப் பிறந்தவனல்லன். உல்லாஸனை யுத்தகளத்திலும் பார்த்திருக்கின்றேன். அவனுடைய பராக்கிரமங்கள் ஸாமான்ய மனிதனொருவனுக்குங் கிடையாது. அவனுடைய புத்திக் கூர்மையை வருணிப்பது என்னாலாகாத காரியம். புருஷ லக்ஷணங்கள் அவனிடத்திலமைந்தனபோல மன்மதனுக்கும் இல்லை யெனலாம். உல்லாஸனுக்கு வாழ்க்கைப்பட்டவளைப் பார்க்கிலும் உத்தமிகள் உலகிலில்லை யென்றே சொல்லத்துணிவேன்."

இந்த மதுரமொழிகள் காதிற்பட்டவுடன் பனிலொபி கண்களினின்று தாரைதாரையாய் நீர் பெருகிற்று. தன் பர்த்தா உயிருடன் எதிரில் நிற்கையிலே பனிலொபி அவனிறந்தானென்றெண்ணி யிருந்தாள். உல்லாஸனுக்கும் கண்ணீர்வர ஆரம்பித்தது. மனவுறுதியால் கண்ணீரைத் தடுத்து அன்னியன்போல் அவன் நடித்தான்.

பிக்ஷு தான் பேஷியா தேசத்திற்கு வந்திருந்ததாயும் அங்கு உல்லாஸனைப்பற்றி ஸமாசாரந் தெரிந்ததாயுஞ் சொன்னான். பனிலொபிக்கு நம்பிக்கை பிறந்து தான் கண்ட சொற்பனமொன்றைப் பிக்ஷுவினிடத்தில் சொன்னாள். அதாவது:—

"என்னரண்மனையில் இருபது கோழிகளுண்டு. அவைகளுக்கு நானே தீனிபோடுவது வழக்கம். கோதுமை மணிகளை அவற்றிற்கு நான் இறைத்துக் கொண்டிருந்தபோது ஒரு ராஜாளிப்பக்ஷி பறந்தோடி வந்து அந்த இருபது கோழிகளையுங் கொன்றுவிட்டு ஓடிப்போயிற்று. வளர்த்த பறவைகள் கொல்லப்பட்டதை நினைந்து நான் துக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தேன். ராஜாளி என்னைப் பார்த்து "இதனினும் மங்களகரமான விஷயம் ஒன்றுமில்லை. ராஜாளிப் பக்ஷி உன் புருஷன் உல்லாஸன். கோழிகளெல்லாம் உன் அரண்மனைத் திரவியத்தைத் தின்றழித்து உன்னை மணம்புரிய வந்திருக்கும் சண்டாளப்பிரபுக்கள் இந்தப் பாவிகளுக்குக் காலன் கிட்டினானென்பது தான் இதனால் நீ அறியவேண்டியது" என்று சொல்லிற்று. நானும் விழித்துக்கொண்டேன். கோழிகள் உயிரோடிருக்கின்றனவாவென்று போய்ப்பார்த்தேன். அவை ஒன்றுஞ் சாகாமலிருந்தன. இந்தச் சொற்பனம் ஸூசிப்பிப்பது என்ன ?

பிக்ஷுவான உல்லாஸனும் ராஜாளிப்பக்ஷி சொன்னவையே சொர்ப்பனத்தின் கருத்தென்று தெரிவித்தான். பனிலொபியும் மனமகிழ்ந்து "உத்தமரே, உமது மதுரவாக்கைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தாலே நித்திரை வராது. மனிதஜென்மமெடுத்தவர்களுக்குத் தேவர் நித்திரை யென்னும் க்ஷணமரணத்தைக் கற்பித்திருக்கிறார். அதுவும் மனிதருடைய அநித்தியத்தை உணர்த்தற்பொருட்டே. நான் படுக்கப் போகின்றேன். இருபது வருஷகாலமாய் என் கண்ணீரால் நனைந்திருக்கின்ற படுக்கையை இன்றும் நனைக்கின்றேன். இதற்குத்தான் நான் பெண்ணாய்ப் பிறந்தேன்போலும். தமது வரவு நல்வரவாகுக. எனக்கு விடைதரல் வேண்டும்" என்று பிரார்த்திக்க உல்லாஸனும் அந்தப்புரத்தை விட்டுத் தன் மகனிருந்த விடத்திற்கு வந்தான்.

கே. வேங்கடராமையர், பி. ஏ.

ராகங்களின் உற்பத்தி

ORIGIN OF TUNES

ஸங்கீத புஸ்தகங்களில் ஏற்பட்டிருக்கிற இவ்வளவு ராகங்களும் ஆதிகாலந்தொட்டு வழக்கத்திலிருந்தன வல்லவென்று ஸங்கீதப் பழக்கமுள்ளவர் யாரும் கண்டறிந்துகொள்ளலாம். எப்படி கரஹரப்பிரியா என்றும் ஹரிகாம்போதி என்றும் உள்ள கர்த்தா ராகங்களும் ஸரஸ்வதி என்றும், ஸரஸ்வதி மனோஹரி என்றும் பலவிதமான ஜந்நிய ராகங்களும் ஸ்ரீ தியாகராஜய்யர் அவர்களால் கொடுக்கப்பட்டுள்ளனவோ, அதுபோலவே வேறு கர்நாடக வித்துவான்களும் அபூர்வ ராகங்கள் பாடியிருக்கிறார்கள். ஆக, தியாகய்யர் அவர்கள் பாடியதும், மற்ற வித்வான்கள் பாடியதும் எல்லாம் சேர்ந்து சுமார் முன்னூறு ராகங்களில்தான் ஸாஹித்தியங்கள் இருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. அந்த 300 ராகங்களில் சுமார் 50 ராகங்கள்தான் ராகங்களாய்ப் பாடும் வழக்கத்தில் உள்ளவை.

[வித்துவான்கள் என்று பெயர் வைத்துக்கொண்டு சபைகளில் பாடுவோர், அபூர்வ ராகத்தை ராகமாகப் பாடும் சக்தி பொருந்தியவராயும், அபூர்வ ராகத்தின் ஸாஹித்தியங்களைப் பாடும்போது, அவைகளுக்கு ஏற்ப மனோரத ஸ்வரங்கள் பாடும் வழக்கமுள்ளவராயும் இருக்கவேண்டும். ஆனால் இப்போதைய வித்துவான்களுக்கு அந்த வழக்கம் குறைபட்டுக்கொண்டு வருவது மிகவும் விசனிக்கத்தக்கதே.]

அதுவுமன்றி, புஸ்தகங்களிலோ, சுமார் ஆயிர ராகங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆயிர ராகங்களும் 72 ஸம்பூர்ண ராகங்களாகிற ஜநக ராகங்களும், அவற்றிலிருந்து பிரஸ்தரித்துக் கிடைத்த ஜந்நிய ராகங்களுமாகும்.

பிரஸ்தரிக்கும் விதிகள் ஷாடவம் (6 ஸ்வரச் சேர்க்கை) ஔடவம் (5 ஸ்வரச் சேர்க்கை) என்னும் விதிகளாம். ஆரோஹணத்திலோ, அவரோஹணத்திலோ குறைந்த பக்ஷம் 5 ஸ்வரங்கள் வைத்து பிரஸ்தரித்து வர்ஜ்ஜிய ராகங்கள் உண்டாயின. இப்படி வர்ஜ்ஜிய ராகங்களில் மேலடி உண்டாக வேண்டுமென்றால், ம, ப என்னும் இரண்டு ஸ்வரங்களில் ஏதாவது ஒன்றைத்தான் வர்ஜ்ஜியம் செய்வதேயொழிய இரண்டையும் வர்ஜ்ஜியம் செய்கிறதில்லை. அப்படி இரண்டையும் வர்ஜ்ஜியம் செய்த ராகம் பாட முடியாததாம்.

இதைத் தவிர வக்ரம் என்னும் ஒரு விதி இருக்கிறது. அதாவது ஸ்வரங்களைப் பிடிக்கும்போது நேரில் வரிசைக்கிரமமாய் உச்சரிக்காமல் மடக்கி உச்சரிப்பதாம். உதாரணம், ஸகரி கமப என்பதில் க வக்ரமாம். இதேமாதிரி எல்லா ஸ்வரங்களையும் வக்ரமாக வைத்துக்கொண்டாவது சில ஸ்வரங்களைமட்டும் வக்ரமாய் வைத்துக்கொண்டாவது, அல்லது ஆரோஹணத்தில் மட்டுமோ அவரோஹணத்தில் மட்டுமோ வக்ரம் வைத்

துக்கொண்டாவது அநேக ராகங்களை ஜந்ய ராகங்களாக ஏற்படுத்திக்கொள்ளலாம்.

இப்படிப் பிரஸ்தரித்து ஆயிரம் ஆயிரமாகக் கணக்குக்கு ராகங்கள் ஏற்பட இடமிருந்தாலும் புஸ்தகங்களில் சுமார் ஆயிரம் ராகங்களுக்குத்தான் ஆரோஹண அவரோஹணம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆயிரம் ராகங்களுக்கும் ஆதாரம் என்னவென்று விசாரிப்போமாகில் வெங்கடமகி என்பவரால் ஏற்படுத்தியுள்ள லக்ஷண கீதமன்றி, இன்னார் இயற்றியவர் என்று தெரியாத வேறொரு லக்ஷணகீத புஸ்தகம் ஒன்றில் ஏற்படுத்தியிருக்கிற ராகவரிசைகளை யநுசரித்திருக்கிற ஒரு அட்டவணை போலிருக்கிறது. மற்றும் ஒரு லக்ஷண கீதபுஸ்தகம் ஒன்றும் இருக்கிறது. ஆகவே லக்ஷணகீத புஸ்தகம் மூன்றுவகையாய் இருக்கிறது. வெங்கடமகி இயற்றிய தொன்றும் மற்றும் இரண்டின் இயற்றியவர் பெயர் தெரியாமலும், இருக்கிறது.

அவைகளில் மேளகர்த்தாக்களை வரிசைக்கிரமமாக எடுத்துக்கொண்டு, ஜநகராகத்திலும் பிறகு அதன் ஜந்ய ராகங்களிலும் ஒவ்வொரு சீதம் ஸாஹித்தியம் செய்து ஸ்வரத்துடன் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

[சீதம் என்பது ஒருவகை ஸாஹித்தியம். அதன் லக்ஷணம் ஸாஹித்தியம் என்னும் அதிகாரத்தில் விஸ்தரித்து எழுதப்படும்.]

முதல் முதல் பாட்டை ஸ்வரமாக எழுதி ஸாஹித்யத்தையும் ஸ்வரத்தையும் எழுதி வைத்திருக்கும் வழக்கம், இந்த லக்ஷண கீதத்தில்தான் ஏற்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. முதல்முதல் ஏற்படுத்திய நோடேஷன் (Notation) அந்தப் புஸ்தகத்தில் கண்டுள்ளதுதான்.

இந்த லக்ஷண கீதங்களில்கூட ஏற்பட்டிருக்கும்ராகங்கள் முந்நூறு ராகங்களே.

ஸம்ஸ்கிருதத்தில் எழுதும் புஸ்தகங்களில் சாஸ்திரங்களில் சில லக்ஷண லக்ஷியம் சேர்த்தே எழுதியிருப்பதுபோல், ராகங்களின் ஸஞ்சாரக்கிரமத்தையும் ராகத்தின் பெயரையும் காட்டி எழுதியிருப்பது கவனிக்கத் தக்கதாகும்.

ஆகவே இந்த ஆயிர ராகங்களுக்கு ஆரோஹண அவரோஹணங்களை மட்டும் காட்டும் புஸ்தகத்தின் கிரந்தகாரரும் தெரியவில்லை. அதில் ராகங்களின் லக்ஷணமும் விரித்துத் தெளிவாய் எழுதியிருக்கவில்லை. இந்த அட்டவணையையே இக்காலத்து ஸங்கீதப் புஸ்தகங்களை அச்சிடுவோர் எழுதிப் பிரசுரிக்கிறார்கள். அதன் அபிப்பிராயம் இன்னதென்று யாருக்கும் தெரியவில்லை. அவைகள் விற்பனை யாவதற்கும் குறைவில்லை.

கீதங்களை ஸ்வரப்படுத்தி எழுதியிருக்கும் லக்ஷண கீத புஸ்தகம் மூன்றுவகை என்று சொன்னோமல்லவா? அதில் வெங்கடமகி இயற்றிய கீதங்களைக் காலம் சென்ற (முத்துசாமி தீக்ஷிதர் அவர்கள் வம்சத்திற் பிறந்த அவரது பேரப்பிள்ளையான) சுப்பராமதீக்ஷிதர் அவர்கள் "ஸங்கீத ஸம்பிரதாயப் பிரதர்சினீ" என்னும் நூலில் அச்சிட்டுப் பிரசுரித்திருக்கிறார்கள்.

மற்றும் உள்ள இரண்டும் அச்சிடப்படவில்லை. ஆனால் ராகங்களின் ஆரோஹ அவரோஹ அட்டவணை மட்டும் அச்சிட்ட ஸங்கீத புஸ்தகங்களில் அநுபந்தமாகக் காணலாம். ஆனால் லக்ஷண கீத புஸ்தகத்திலிருந்து ஸ்வரஞான பலமிருந்தால் ஏதோ ஒருவகையாய் நாம் ராகத்தின் ஸஞ்சாரத்தை நிர்ணயித்துக் கண்டறியலாம். ஆனால் கேவலம் ஆரோஹணம் அவரோஹணம் மட்டும் எழுதியுள்ள புஸ்தகத்திலிருந்து ராக ஸஞ்சாரத்தைக் கண்டுபிடிக்க இடமில்லை. இப்படி புஸ்தகமில்லாததாலும் ஸ்வரஞான மில்லாததாலும் இருவிதத்திலும் ஸங்கீத சூனியராயிருந்தபோதிலும் ஸங்கீத ஞானஸ்தராய் வேஷம் போட்டுக்கொண்டிருப்பவர்இந்த இரண்டாவது தினுசு அச்சிட்ட புஸ்தகத்தை வாங்கித் தங்கள் அலமாரிகளில் வைத்துக்கொண்டு ஸங்கீதத்தைச் சிரமப்பட்டு அப்பியஸிக்காமலும் ஸங்கீதத்தில் முக்கிய பாகமான ராகத்தின் லக்ஷணத்தை அறியும் திறமை யில்லாமலும் இருந்தபோதிலும், ஸங்கீத ஸம்பந்தமான சில பரிபாஷை வார்த்தைகளை (Technical Terms) பேசிக்கொண்டு ஸங்கீதத்தைப்பற்றி வாய்மொழியாய்ப் பேசித் தள்ளிக்கொண்டு இருப்பவரே யன்றித் தாங்கள் பேசும் விஷயங்களை அனுபவ ஸித்தமாய்ப் பாடிக்காட்டி திருஷ்டாந்தப்படுத்தும் வல்லமை யின்றிப் பிதற்றுவோராம். இந்த வகையரா மனிதரிடத்தில் இன்னொரு கெட்ட சுபாவம் ஒன்றுண்டு. அதென்னவெனில், "குறை குடம் கூத்தாடும்" என்னும் பழமொழிக்கிணங்க நல்ல பாடகர்கள் பாடும் பாட்டுக்களை லக்ஷண பூர்வமாய்க் கேட்க முடியாதிருந்தும், "இவருடைய பாட்டுக் காதில் ஏறவில்லை" என்றும் "அவருடைய பாட்டுச் சுகப்படுகிறதில்லை" என்றும் அதிகப் பிரஸங்கமான குணதோஷத்தைச் சொல்லுவதால், நமது ஸம்பிரதாய வித்வத்து முறையான ஸங்கீதம் குறைபட்டு வருகிறதென்று யாரும் அறியலாம். தாம் குறை கூறும்போது, "பாட்டு இன்ன விதமாய் இருக்கவேண்டும். அது இன்னாருடைய பிராசீன ஸாஹித்தியத்தில் இப்படித்தானிருக்கிறது. இது இவ்விதமா யிருக்கக்கூடாது" என்று சுட்டிக்காட்டினால் எவ்வளவோ சௌகரியமாயும் வித்தை அபிவிருத்திக்கு வரும்படியாயும் இருக்கும். அப்படிக்குக் காட்ட வேண்டிய திறமையோ இல்லை. நமது ஸங்கீதத்தில் அபிமானமுள்ளவர்களே! மேற்படி போலி ஞானஸ்தர்கள் அதிகப் பிரஸங்கமாய்ப் பேசுவதையும், அவர்கள் ஸங்கீதத்தை நடத்துவதற்காகத் தலையிட்டுக் கொள்வதையும் நிறுத்தி, ஸங்கீத ஸபைகளில் அவரது அபிப்பிராயங்கள் தலையெடுக்காமல் அடிக்கவேண்டுமென்பது நீங்கள் இவ்வித்தைக்குச் செலுத்தவேண்டிய உங்கள் முதற்கடமை யென்று எண்ணவேண்டும்.

பி. எஸ். சுந்தரம் ஐயர், பி.ஏ., எல்.டி.

கல்யாணி
KALYANI

3-ம் அதிகாரத் தொடர்ச்சி

"பிரபுவே! இல்லை. இவ்விதத் துறைகளில் இழிபவர், கிழம், குருடு, அசக்தர் இவர்களைத் தங்கள் ஆலோசனையில் சேர்க்கிறதில்லை. நான் உம்மை எச்சரிப்பது வேறு விஷயத்தில். புனபதிகளுக்கு நீர் மிகுந்த கஷ்டமான காரியங்களைச் செய்திருக்கின்றீர். உண்மையைச் சொல்லுகிறேன். நம்பும். அவர்கள் உக்ரமானவர்கள். மனத்தமொற்றமாகித் துணிவு பிறந்தவருடன் காரியங்கள் நடத்துவதில் எப்பொழுதும் அபாயமுண்டு" என்று முனியம்மாள் சொன்னாள்.

"ஓ! எங்களுக்குள் நடந்தது சட்டப்படி நடந்ததே ஒழிய, நானாகச் செய்ததல்ல. வழக்கின் முடிவை எதிர்க்க அவர்கள் சட்டத்தின் உதவியைத்தான் தேடவேண்டும்" என்றான் வீரசேனன்.

"சரிதான், அவர்கள் வேறுவிதம் நினைக்கலாம். மற்றைய நிவர்த்திகட்கிடமில்லாவிட்டால், கையாலானதைப் பார்க்கலாம்" என்றாள்.

"நீ சொல்லுகிறதென்ன? மாதவன் தேகக் கெடுதி செய்யமாட்டானல்லவா?" என்றான்.

"அந்த வாலிபன் கவுரவமுடையவன், கபடமற்றவன்; இம்மட்டோ, உதாரன், தயாளு, கம்பீர சுபாவமுடையவன். ஆனாலும் அவன் புனபதி வமிசத்தன். சமயம் பார்த்திருப்பான். தனக்கு நேர்ந்த துன்பங்களால் மனம் துணிந்திருப்பவனைச் சட்டத்தைத்துணைக்கொண்டு நிர்ப்பந்திப்பதா லுண்டாவதைப்பற்றி எச்சரிக்கையா யிருக்கவேண்டும். ஆகையால் அவன் விஷயத்தில் நீர் கவனமாயிருக்கவேண்டும்" என்றாள்.

தெரிந்தோ தெரியாமலோ முனியம்மாள் சொன்னது வீரசேனனுடைய பயத்தை உறுதிப்படுத்துவதாயிற்று. முற்காலங்களில் நடந்துவந்த சதிக்கொலைகள், அபூர்வமான காரணங்களால் தற்காலத்திலும் நடத்தப்படுகின்றன என்பதை அவன் அறிந்தவன். புனபதிகள் விஷயத்தில் நடத்தப்பட்ட வியாச்சியங்களால் மாதவனுக்குக் கெடுதிகளுண்டா யிருக்கின்றன. அவற்றால் அவன் பழிவாங்க நினைக்கக்கூடும். நியாயஸ்தல முடிவுகள் சிலவற்றால் அடிக்கடி பயங்கரமான செய்கைகள் நடத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்று அவன் அறிவான். தனக்குண்டாகிய பயத்தை முனியம்மாள் அறியாமலிருக்க அவன் முயன்றாலும் அவனால் முடியவில்லை. அவளினும் குறைந்த புத்தியுடையவர்களுக்கே அவன் மனத்தில் அது நன்றாய்ப் பதிந்துவிட்டதென்று தெரியக்கூடியதா யிருக்கும்பொழுது அவளுக்கு அது தெரியாமலிருக்குமா? அவன் குரல் மாறிப்போய் "மாதவன் கவுரவமுடையவன். ஒருவேளை அப்படி யில்லாவிட்டாலும், தங்கள் கையாலானதைப் பார்ப்பவர் படுகிறபாடு அவன் தெரியாதவனா?" என்று சொல்லிவிட்டு அவள் மறுமொழிக்குக் காத்திராமல் சடக்கென எழுந்து அவ்விடம்விட்டுச் சென்றான்.

4-ம் அதிகாரம்

மிகுந்த மௌனத்துடன் வீரசேனன் தன் மாளிகையைநோக்கி நடந்தான். சுபாவத்தில் கோழைத்தனமுள்ளவளும், அக்காலத்துக் கன்னிகைகளுக்கு வழக்கமாய்க் கற்பிக்கப்பட்டு ஆசாரத்தில் நடந்து வந்த பெற்றோரிடத்தில் பயபக்தி, அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடத்தலாகிய குணங்களுடன் வளர்ந்த அவன் பெண் அவனுடைய ஆலோசனையைக் கலைக்கத் துணியவில்லை. இப்படிக் கால் "மைல்" தூரம் சென்றபின் அவன் சடக்கெனத் திரும்பித் தன் மகளைப் பார்த்து "கல்யாணி! நீ என் முகம் இவ்வளவு வெளுத்துத் தோன்றுகிறாய்" என்றான்.

எவ்வித முக்கியமான சங்கதிகளிலும் தன்னைக் கேட்டால் ஒழியத் தான் தனக்குத் தோற்றுவதைப் பேச ஒரு யுவதிக்கு அதிகார மில்லாததாகக் கருதப்பட்ட அக்காலத்தில், முனியம்மாளுக்கும் தன் பிதாவுக்கும் நடந்த சம்பாஷணையின் அருத்தம் தெரியாதவளாகப் பாவிக்க வேண்டியவளாகிய கல்யாணி அப்படிச் செய்து, அவர்கள் அப்பொழுது நடந்துபோகும் பரந்த காட்டில் மேயும் மிருகபயத்தால் தன் முக வெளுப்பு உண்டானதாகச் சொன்னாள்.

அக்காலத்தில் சில பிரபுக்கள் காட்டு மிருகங்களை வளர்த்து வந்தார்கள். காளைகள் முற்காலத்திலிருந்த பலமும், பரிமாணமும், மிகக் குறைந்தும், பிடரிமயிர் நிறைந்தில்லாமலும், உருவம் சிறுத்தும், நிறம் குன்றி மங்கலாயும், பலமற்றும், கறுப்புக்கொம்பும் குளம்பு

* An adaptation of Bride of Lammermoore.

முடையவைகளாக இருந்தாலும், அவைகளுடைய மூர்க்கம் மட்டும் குறையவில்லை. மனிதர்களிடத்திலுள்ள பகையால் பழக்கப்படக்கூடாதவைகளாயும், தெரியாமல் ஒருவன் சமீபத்தில் போய்விட்டாலும் அல்லது வேண்டுமென்று அவற்றின் மந்தையைக் கலைத்தாலும் அடிக்கடி அபாயகரமானவைகளாயும் அவைகளிருந்தன.

இக்காளைகளில் சில கும்பலாய்ச் சமீபத்தில் நிற்கக் கண்டதைத் தனக்கு வேறு வகையாலுண்டான பயத்திற்குக் காரணமாக வியாஜமாக்கினாள். அவள் அடிக்கடி இந்த வேட்டைக்காட்டில் திரிந்து, காட்டு மிருகங்களைக் கண்டு பழகியவள். இக்காலத்தில்போல அக்காலத்தில் ஸ்திரீகள் பயமிருப்பதாக வீணாக நடிக்கிற வழக்கமில்லை. ஆனாலும் அப்பொழுது மெய்யாகப் பயப்படவேண்டிய காரியம் நேரிட்டது.

அவள் அப்படிச் சொல்லவும் அவளுடைய கோழைத்தனத்திற்காக அவள் பிதா அவளை அதட்டிக் கண்டிக்க ஆரம்பிக்கும்பொழுது, அவளுடைய சிவந்த மேலாடையைக் கண்டோ, அல்லது மிருகங்களுக்கு ஒவ்வொரு காலத்திலுண்டாகிற காரணமில்லாத வீராவேசத்தாலோ ஏவப்பட்டுத் தூரத்தில் புல் மேய்ந்து கொண்டிருந்த மாட்டு மந்தையிலிருந்த காளை ஒன்று கூட்டத்திலிருந்து திடீரென்று பிரிந்து "உம்" காரம் செய்து, பூமியைத் தன் முன்கால் குளம்பால் கீறிக்கொண்டும், தனக்குக் கோபமும் மூர்க்கமும் உண்டாக்கிக்கொள்வதற்குப்போல் தன் கொம்புகளால் மண்ணைக் கிளைத்துக்கொண்டும், தான் புல்மேயும் இடத்தில் துராகிருதமாய்ப் பிரவேசித்தவர்களைச் சமீபித்தது.

அவ்வெருதின் செய்கையைக் கண்ட வீரசேனன், அது கெடுதி செய்யப்போகிறதென்று அறிந்து, தன் கக்கத்தில் தன் மகள் கையை வைத்துப் பிடித்துக்கொண்டு, அந்த மாட்டிற்கு அகப்படாமல் அதன் கண் பார்வைக்குத் தப்பிப்போக நினைத்துத் தீவிரமாக நடந்தான். இது மிகவும் அவிவேகமான செய்கை. அவன் ஓடுகிறதைக்கண்டு தைரியங்கொண்டு அந்தக் காளை அவர்களைத் துடர்ந்து அதிக வேகமாய்த் துரத்திற்று. வந்திருக்கிற ஆபத்தைக் கண்டால், வீரசேனனிலும் அதிக மனத்தைரிய முள்ளவர்களும், அதைரியப்பட்டிருப்பார்கள். ஆனால் மரணத்திற்கும் அஞ்சாமல் செய்யும் புத்திரவாஞ்சையானது அவனுக்குத் துணையாயிருக்க அவன் தன் புதல்வியைத் தாங்கி இழுத்துக்கொண்டு சென்றான். கடைசியில் பயம் மிஞ்சி ஓடமுடியாமல் அவள் விழுந்துவிடவே, தப்பி ஓடமுடியாமல் அவன் திரும்பி அவளுக்கும், அதிக வேகமாய் ஓடித் துரத்துவதால் மிகுந்த கோபத்துடன் சமீபத்தில் வந்துவிட்ட அந்த காளைக்கும் மத்தியில் தான் நின்றுகொண்டான். அவனிடத்தில் ஆயுதம் ஒன்றுமில்லை. கைத்தடிகூடவில்லை. அதிருந்தாலும்தான் என்ன பிரயோசனப்பட்டிருக்கும். பிதாவோ, புத்திரியோ, அல்லது. இருவருமோ அம்மிருகத்தால் இறக்கவேண்டியதாயிருந்த அந்த ஆபத்துவேளையில், பக்கத்திலுள்ள ஒரு புதரிலிருந்து பிரயோகிக்கப்பட்ட ஒரு துப்பாக்கிக் குண்டால் அக்காளையின் ஓட்டம் தடைப்படுத்தப்பட்டது. அதன் முதுகெலும்பு, தலை மண்டை யோட்டுடன் சேர்கிற கழுத்தின் பாகத்தில் குண்டு பட்டதால், அதன் உடம்பின் வேறெந்தப் பாகத்தில் பட்டாலும் அதற்குச் சிறிதும் தீங்கு விளைத்திருக்க முடியாத அந்தக் குண்டடி அதற்கு உடனே மரணத்திற்கேதுவாயிற்று. கோரமான கூச்சலுடன் அது முன்னே இடறி, அதன் கால்நடையாலல்லாமல் முன்வந்தவேகத்தின் துடர்ச்சியாக, வீரசேனனுக்கு 10 அடிதூரத்தில்வந்து விழுந்தது, மரண வியர்வையால் அதன் அவயவங்கள் கறுத்து, நரம்புத் துடிப்பால் இழுத்துப் பதைத்துத் தரையில் புரண்டது.

இவ்விதம் அதிக ஆச்சரியமாக உண்டாகிய ஆபத்து நிவிர்த்தியை அறியாதவர்களாய்க் கல்யாணி மூர்ச்சையற்றுத் தரையில் கிடந்தாள். விலக்க ஒண்ணாத கோரமான மரணத்திலிருந்து எதிர்பாராமல் திடீரென்று நீங்கிப் பத்திரமாய்க் காப்பாற்றப் பட்டதால், அவள் தகப்பன் ஸ்தம்பித்துப்போனான். நடந்ததின்னதென்று தெரிய ஒட்டாமல் செய்த அவனுக்குண்டாகிய பேசமுடியாத குழப்பமான ஆச்சரியத்தோடு இறந்தும் பயங்கரமாயிருந்த அந்த மிருகத்தை அவன் உற்றுப்பார்த்தான். தன் கையில் ஒரு சிறு துப்பாக்கியுடன் ஒரு மனித உருவம் சோலையின் மரக்கிளைகளின் மத்தியில் வருவதை அவன் பார்க்காவிட்டால், இடிவிழுந்து அந்த மிருகத்தின் ஓட்டம் தடைப்பட்டதென்று அவன் நினைத்திருப்பான். நடந்ததைப் பற்றிய ஞானம் அவனுக்கு அவ்வளவு தெளிவற்றதாயிருந்தது.

இது உடனே வீரசேனனுக்குத் தங்களுடைய நிலைமையைத் தெரிவித்தது. தன் பெண்ணைத் திரும்பிப் பார்க்கவே அவளுக்கு உதவி செய்யவேண்டிய அவசியம் அவன் மனத்திலுண்டாயிற்று. தன்னுடைய வனவேடர்களில் ஒருவனை அவன் நினைத்த அந்த மனிதனை அழைத்துத் தன் பெண்ணுக்கு உடனே வேண்டியவைகளைச் செய்யச் சொல்லிவிட்டு உதவிக்காக ஆள் தேட ஓடினான். அவ்வேட்டைக்காரன் அவர்கள் சமீபம் சென்றான். அவன் ஒரு அன்னியனென்று வீரசேனன் கண்டும் தன்னுடைய அவசரத்தில் அதிகம் ஒன்றும் பேச முடியாதவனாய், தன்னிலும் அதிகத் திடகாத்திரமும் ஜாக்ரதையுமுடையவனாயிருந்த அவனிடத்தில் அடுத்துள்ள ஒரு ஊற்றிற்கு அவளைக் கொண்டுபோகச் சொல்லிவிட்டு, அதிகமாக உதவி தேட முனியம்மாள் குடிசைக்குத் திரும்பினான்.

காலத்தில் செய்த உதவியால் அவர்களைத் தனக்கு அதிகக் கடமைப்பட்டவர்களாகச் செய்த அந்த மனிதன் தன்னுடைய நற்செய்கையை அரைகுறையாக விட்டுவிட மனமற்றவனாக இருந்தான். தரையிலிருந்து கல்யாணியைத் தன் கைகளிலெடுத்து, அவனுக்கு நன்றாய்த் தெரிந்திருந்ததாகத் தோன்றிய பாதைகளிலும் அக்காட்டின் ஊடுவழிகளிலும் அவளைத் தூக்கிச் சென்று, ஒரு காலத்தில் மிக்க அழகான ஒரு கட்டடத்தால் மூடப்பட்டிருந்து ஸ்படிகம்போல் தெளிந்த நிறைந்த நீரையுடையதான ஒரு ஊற்றின் பக்கத்தில் அவளைச் சாவதானமாய் இறக்கி வைக்கிறவரை ஓரிடத்திலும் அவன் நிற்கவில்லை. அந்தக் கட்டடம் உடைந்து தகர்ந்து கிடந்ததால் தரையிலிருந்து கொப்புளித்து வருகிற தண்ணீர் அதன்மேல் வெயிலும் காற்றும் பட அதன் பக்கத்தில் உடைந்து கலந்து கிடக்கும் வெண்சுதை உருவங்கள் மேலும் பாசி படர்ந்த கற்களின்மேலும் ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

S. V. கள்ளபிரான் பிள்ளை, பீ. ஏ.

ஜகந்மாதாவின் ஸ்மரணம்.—பெண்ணும் பொன்னுமே உலக முழுவதையும் பாவத்தில் முழுக்கடித்துவிட்டன. பெண்ணை ஜகந்மாதாவின் ஸ்வரூபமென்று நீ எண்ணுங்கால் அவளுடைய வன்மை அடங்கிப் போய் விடுகின்றது.

நாகாநந்தம்

NAGANANDAM: A CLASSICAL DRAMA

(தொடர்ச்சி)

சங்க சூடன்—

என்று மின்மை யின்றி விளங்குறூஉம்
அணிபணி தன்மேல் அடைதரக் கபாலத்
தொடரின் வெண்மதித் தொகைகொடு சங்கரன்
உடலென விளங்குமிம் மாயனம்
விநாய கர்க்கின்பம் விழைத்து பொலிந்தென.

நீ போ! அமைதி பெறும்படிப் பேசுவதில் பிரயோஜனம் என்ன? கருடன் வரும்வேளை யாகிவிட்டது. (தாயின் காலில்வீழ்ந்து பணிந்தெழுந்து கைகுவித்து)

மானிட ராவ தரிதென்பர் மானவர்;
ஞான முணர்ந்து நயம்பட வளர்ந்து
மோன மூழ்கி முதல்வனை யடைவதே
வழியென்ப ராரியர்; வானென் றுண்டென்பர்—
தருதண் டனைதனை தந்து தக்க
புகுமுடற் றந்து புகுத்துமென் றும் முரைப்பர்;
அம்ம விவற்றுள் ளுண்மை யறிவது
எம்மனோர்க் கில்லை; இவ்வுட லழிந்து
ஆருயிர் தானும் நீரொடு நீரும்
காற்றொடு காற்றும் ககனத் ததுவும்
கலந்திடு மென்பதும் கண்டிலன்; அன்றி,
இவ்வுல கிதுவே இருமையு மென்றும்
புண்ணியக் கின்பமும் புன்மைக் கல்லதும்
நண்ணுவ ததுவே நாடு நயமதனால்
விண்ணென் றொன்றிலையால் புண்டரு நரகின்றா
லென்றெண் ணுவதோ; அன்றியிவ் வுலகில்
இன்ப மடைவதே இம்மையென் றெண்ணி
விழைவதோ, யெதுவோ, குழைமனத் தறிந்திலேன்.
புழைவள ரிரவுபோல் ஒழியா விளங்கும்
சன்மக் காட்டில் தவழ்ந்து
கன்மத் தொகையின் கணக்கிற் கேற்ப
எப்பிறப் படையினு மப்பிறவி தன்னில்
தப்பா துனையே தாயென வடைதர
ஈதோர் வரந்தா கோதிலென் னையே!

(தாயின் காலில் வீழ்ந்து நமஸ்கரிக்கின்றான்.)

கிழவி.—(கண்ணீர் வடித்து) அந்தோ! என்ன இனிய மொழிகள்! என்னப்பனே! உன்னைவிட்டு என் கால் என்னைகொண்டு செல்ல எழவில்லை. இவ்விடமே உன்னோடு உயிர்மாய்ப்பனடா! என் குழந்

தாய்! என் அப்பா உன்னைவிட்டெப்படியடா நான் வாழ்வேன்! என்னப்பா! என் செல்வமே! என் சீரே!—

சங்கத்தூடன்.—(எழுந்துகொண்டு) இத்தக்ஷிண கோகர்ணத்தில் விளங்கும் எம்பெருமானது திருச் சன்னிதானம் சென்று அவரது கோயில் வலம்வந்து அவரது ஆணையைச் செலுத்துவன் — (இருவரும் போதல்).

நாயகன் .—

இன்றே வமயம் வாய்ந்ததென் எண்ணத்திற்
செவ்வழி துணைக்கொண் டெய்து முடிவுறும் .—

(பராபத்யன் வரல்)

பாராபத்யன் .—இந்த இரண்டு செவப்பு வஸ்திரங்கள் இளவரசு மித்ராவஸுவின், தாயால் அனுப்பப் பட்டுள்ளன. அவற்றை அரசிளங்குமாரர் அணியட்டும்.

நாயகன் .—(அவற்றைப் பார்த்து ஸந்தோஷத் துடன் — தனக்குள்)

எண்ணு தடைந்தவிவ் விருவுடை தம்மா
லெண்ணிய விருப்ப மெய்துவதா யிற்று.

(வெளிப்படையாக)

கஞ்சுகி! யான் அதைப் பெறட்டும்!
(பராபத்யன் அவற்றைக் கொடுத்தல்)

நாயகன்.—(அவற்றைப் பெற்று—தனக்குள்) மலையவதியின் மணமின்றே பலம் தந்தது. (வெளியாக) பாராபத்ய!—நீ போகலாம்.—யான் நமஸ்கரித்ததாக அரசியிடம் சொல்வாய்!

பாராபத்யன் .— தாங்கள் ஆணையிட்டபடியே?
(போகிறான்.)

நாயகன் .—

உற்ற விந்த பொற்றிகழ்க் கலைதாம்
செறியின் பாழ்த்திய துறமுயிர் பிறர்க்காய்
அளிதர வளித்திட அவாவினேற் கின்றே!

(சுற்று முற்றும் பார்த்து)

துளங்கிட மலையமும் தொடர்கொளும் பழுவமும்
தடதட கிடுகிடுத் துடற்றி யெங்கணும்
படபொடி நிலனதும் அடிபட மரவினம்
வெடிபட ககனமும் மிகைவய வுடல்தொறும்
வடவடத் திடநமன் மனமது மயங்கிருள்
செறித்தொகைத் தொடர்கொள வரூஉம் வழிதொறும்
கல்மணுங் கலந்தெரிந் தெல்லென் வெயில்பட
சில்லென் கூதிரும் செவ்வனற் படவையும்
ஒல்லென வீசி எல்லையீண் டெங்கும்
அடி அதிர்ந் திம்மலை அலமரல்,—
கொடுங்கழுத் தலையவன் குறுகலைக் காட்டுமால்;
அப்பாழ்ங் கூரலகான் பராஅவிய வச்சிறை
செப்பொணு வொழுங்கின் திமிரத் தொகைதாம்
படுநாள் படரூஉம் யூழி கொண்டல்
கக்கிடு மழலின் சிவணும்;
வருஉம் விசை யதனுன் அழூஉங்கடல் வருத்தி
பரூஉ மூழி வெள்ளம் படர்ந்தது
கரைதின் றேறுடி கலங்கிட் டலையவும்,
திக்குக் கரிதாம் திகைத்து நடுங்கி
புக்கி டந்தெரியாப் புலம்பி
ஊழி கிட்டிற்றென் உப்பரைக் கலக்கவும்,
செய்யொளி புறமெலாம் செறிதர
மெய்படு செம்மையின்
நைபடு மாறுறு ஞாயிறென்றி வந்தாஅங்
கப்புள்ளின் நாயகன் அடைந்ததால்—
சங்க சூட்னும் தலத்திவன் வருமுனம்
தங்கூன் பாறையின் தயங்கா தடைகுவன்.

(கற்பாறைமேல் உட்கார்ந்து அக்கல்லின் ஸ்பர்சத்தைப் பெறுகிறான்.)

செய்யச் சீதச் சேற்றின் தழுவுர
மையில் மலைய வதியுமிப் பாறையாங்
செய்திட தருமெற் கெய்வரு மின்பம்!—அதான்றி
சிறுநாள் தாயின் கவான்மிசைச் செறிந்து
பெறலரூஉ மின்பம் பெரிதுமிச்
சிறுபாறை மிசைபடீஇ பெறுமின்பம் பயக்குமென்?
கருடனும் வந்தனன் கலையுடீஇக் கொள்வனே!

(சிவப்பு வஸ்திரங்களை அணிதல்)

ஜகந்மாதாவின் ஸ்மரணம்.—ஆசையை உண்டாக்கும் இடங்களுக்கு அவசியமாய்ப் போகும்படி நேரிடும்போது ஜகந்மாதாவை இடைவிடாமல் ஸ்மரணம் செய்துகொண்டுபோனல், உண் ஹிருதயத்திலேயே பதுங்கிப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் கெடுதிகளுக்குக்கூட உட்படவொட்டாமல் அப்பராதேவதை உன்னைப் பாதுகாப்பள். அப்படிப்பட்ட இடங்களில் உன் அன்னையாகிய அம்பிகையின் ஸாந்நியத்தியமே உன்னைத் தீய செய்கைகளுக்கும் எண்ணங்களுக்கும் உட்படவொட்டாது வெட்கமுறச் செய்து தவிர்க்கும்.

பெரும்புயல்

TEMPEST

இரண்டாம் அதிகாரம்

இனி கப்பலுடைந்ததினின்று தப்பிக்கரையேறின வர்க ளென்னசெய்து கொண்டிருந்தார்கள் என்று சிறிது ஆராய்வோம். இப்படி இறங்கினவர்கள் தனித் தனிக்கூட்டமா யனேகரிருந்தார்களென்று சொன் னோம். அவற்றில் சிலர் ஒருவனைப்பார்த்து, இவன் தூக்குமரத்திற் கென்று பிறந்தவனுயிற்றே! அதினு லல்லவா அந்தத் தூக்குமரத்தினதிர்ஷ்டம் இவன்மூழ் கிப்போகாமல் அவனுடன் நாமுமிருந்ததினுல் அவன் பிழைத்ததோடு நாமும் பிழைத்துக்கொண்டோமென்று ஒருவரை ஒருவர் சடாய்த்தமாய்ப் பேசிக்கொண்டு துக் கத்தை மறக்க முயற்சிசெய்து கொண்டிருந்தார்கள். மற்ருெரு பக்கத்தில் காலிபன் விறகு சுமந்துகொண்டு பிராஸ்பெரோவை சாபமிட்டுக்கொண்டே வந்து கொண்டிருந்தான். இவருக்கு அவர் பாஷை கற்பித்த பயனெல்லாம் தன்னை வையவும் திட்டவும்தான் பயன் பட்டது. அந்தச் சமயத்தில் அந்தப்புறமாய் கப்பலி லிருந்து வந்த ஸ்டீபானே என்ற உக்கிராணக்காரன் ஒருவனும், டிரின்குலோ என்ற விதூஷகனும் அவ்வழி யாய் வந்துகொண்டிருந்தார்கள். அவர்களைக் கண்டு பயந்து காலிபன் உடனே குப்புறவடித்து படுத்துக் கொண்டான். அப்படியிருந்தும், அவனிருந்தது டிரின் குலோவுக்குத் தெரிந்து இது என்ன மனிதனு மீனு இன்னதென்று உருத்தெளிவு இல்லாமலிருக்கிறதே. ஆ! இதை நம்மூருக்குக் கொண்டுபோய் ஒரு இடத் தில் வைத்துக் காண்பித்தால் வேலைமெனக்கிட்ட ஒவ்வொருவனும் ரூபாய் கொடுத்துவந்து பார்க்கமாட் டானு? நம்மூரில் உயிரோடிருக்கிற ஒருவனைப்பார் த்து ஒரு தம்பிடி பிச்சைகொடுப்பவன் கிடையாது. செத்துப்போன மிருகத்தை வைத்துக்கொண்டு காண் பித்தால் அந்த அதிசயத்தைக்காண கூட்டங்கூட்டமாய் ஜனங்கள் அதிக பணம் கொடுத்து வருவார்களல்லவா? என்று சொல்லிக்கொண்டே காலிபனை உதைத்துப் பிரட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். காலிபனும் அவன் உதை பொறுக்காமல் கத்திக்கொண்டிருந்தான்.

ஸ்டீபானே.—நல்லது இது என்னவாயினு மென்ன வென்று கண்டுபிடிக்க கொஞ்சம் சாராயம் கொடுத்துப் பார்ப்போமென்று காலிபனுக்குத் தன் கையிலிருந்த புட்டியிலிருந்து சாராயம் கொடுத்தான். சாராயத்தை உட்கொண்டவுடனே அதன் மதுரத்தையும் அது உண் டாக்கிய உற்சாகத்தையும் நினைத்து நினைத்து ஆ! இது பூமியிலுண்டானதன்று. இன்று முதல் உமக்கு அடிமையாகின்றேன். நீர் ஆகாயத்தினின்று வந்த வர்போலத் தோன்றுகிறது, என்று சொன்னுன். பின் னும் குடிவெறி அதிகப்பட அதிகப்பட, வாரும் நான் உமக்கு இந்தத் தீவில் நல்ல தண்ணீரெங்கே, உப்பு ஜலம் எங்கே என்று காண்பிக்கிறேன். உமக்காக மீன் பிடித்து கட்டை வெட்டிக்கொண்டு வருகிறேன். நான் இப்போ அவ்வளவு வேலையுஞ் செய்துகொடுத்தும், நான் யாருக்கு உழைக்கிறேனே அச்சண்டாளன், இது மாதிரி மதுரமானவை ஒன்றுந்தருவதில்லை. ஆகவே இனி அவனுக்கு வேலையொன்றுஞ் செய்வதில்லை. உமக்கே வேண்டிய வேலை செய்கிறேன். கிழங்குகள் பிடுங்கித்தரவோ, பறவைகள் பிடித்துத்தரவோ, பழங் கள் பறித்துத்தரவோ எதுவுஞ் செய்கிறேன் வாருங்க ளென்று அவர்களை அழைத்துக்கொண்டே, தனக்கு இப்புது எஜமானன் வந்தபின்பு குறைவொன்றுமில்லை யென்று,மற்றக் குடிகாரர் நினைத்துப் புத்தியைத்தவற விடுவதுபோல் விட்டு, உல்லாசமாய்ப் பாடிக்கொண்டு வந்தான். இத்தனையும் சாராயத்தினுல் வந்ததல்லவா என்று நினைத்து டிரின்குலோ எது சாராயமென்று விசாரித்தால்,ஸ்டீபானே இவனுக்கு முன்பு கரையேறி னவன் கப்பலிலிருந்து புயல் சமயத்தில் பாரத்தைக் குறைப்பதற்காகக் கீழே எறிந்துவிட்ட சாராயம் நிறை ந்த பீப்பாய் ஒன்று மிதக்க அதைப் பிடித்து தொத்தி வந்து ஒரு குகையில் பத்திரமாய் வைத்துக்கொண்டு, அதைத் தன் இடம் ஜோபிலிருந்த புட்டி ஒன்றில் கொஞ்சம் கொஞ்சம் அடைத்துச் சாப்பிடுவதாகச் சொன்னுன்.இப்படி யெல்லாரும் குடித்து வெறிபிடித் திருக்கும்போது அவர்கள் காலிபனை நம்மைத்தவிர இத்தீவிலிருப்பது வேறே யார் என்று கேட்டார்கள். காலிபன்ஒரு மந்திரவாதியும் அவன் மகளுமிருக்கிறுர் கள்.இந்தத்தீவு என்னுடையது,என்னை யவர்கள் குரூர மாய் அடித்து அநியாயஞ்செய்து இதைப் பறித்துக் கொண்டார்கள். இப்பொழுது உங்களுக்கு நான் அடி மையாயிருப்பதால் இந்தத் தீவை நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஆனுல் முதலில் அந்த மந்திரவாதியைக் கொன்றுவிட வேண்டியது. அதற்குத் தக்கசமயம் என்னவென்றுல் சாயங்கால வேளையில் தூங்குவது அவனுக்கு வழக்கம். அந்தச்சமயம் பார்த்து, முதலில் அவன் புஸ்தகங்களைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு பருத்த விறகுக் கட்டையொன்றைக்கொண்டு பலமாக அவன்

தலையிலடித்துக் கொன்றுவிடலாம். பிறகு அந்தப் புஸ்தகங்களை யெரித்துவிட்டு மற்றச் சாமான்களையும், அவனே ஒப்பிலாச்சிறப்பு வாய்ந்தவனென்று சொல்லுகிற இவன் மகளைக் கல்யாணம் செய்துகொள்ளலாம். நான் அதிகமாகப் பெண்களையே பார்த்ததில்லை. ஆனால் ஸைகோராக்ஸ் எவ்வளவு கிழவியாயும் அசங்கியமாயு மிருந்தாளோ அவ்வளவுபோல் முற்றிலும் மாறாய் இவள் யௌவனமாயும் அழகாயுமிருக்கிறாள். அவளுக்குநேர் எதிரிடை என்று வைத்துக்கொள்ள வேண்டியதுதான். மற்றப்படி அவளைப்பற்றி அதிகம் சொல்லவும் வேண்டுமோ என்றான். நல்லது அப்படியே செய்கிறோம். கிழவனைக் கொன்று அவன் பெண்ணைக் கவர்ந்து கொள்ளுகிறது நல்லதுதான் என்று சொல்லிக்கொண்டே அவ்வழி நடக்கையில் ஏரியில் ஓகோ இது மோசம்போலிருக்கிறது என்றாலும் இல்லாவிட்டாலும் எஜமானுருக்குத் தெரிவிக்க வேண்டியது கடமை என்று மனதில் ஞாபகமாக வைத்துக்கொண்டு, எப்போதும்போல இசைபாட வாரம்பித்து. உடனே இது என்ன ஆச்சரியம் என்று இருவரும் திடுக்கிட்டு நின்றார்கள். காலிபன் பின்னும் பயப்படாதேயுங்கள். இதுமாதிரி இன்னிசை இத்தீவிலெங்கு முள்ளது தான். ஆயிரம் வாத்தியங்கள் ஒருங்கே தொனித்தாற் போல அனேகந் தடவை சப்தங் கேட்பதுண்டு. அதைக்கேட்டு விழித்தும், விழித்தபின் அதின் இனிமையினால் தூங்கியுமிருக்கிறேன். ஆகையால் பயப்படாதேயுங்கள். என்னுடன் வாருங்களென்று கூப்பிட்டுக்கொண்டு வழிகாண்பித்து முன்சென்றான்.

இனி, கப்பலினின்று மற்றொரு கூட்டத்தார் புயல் தப்பி கரையிலேறி யிருந்தார்கள். அவர்கள் நேப்பிள்ஸ் அரசனாய அலான்ஸோ, அவன் தம்பி ஸெபாஸ்டியன் மிலானில் பிரபுவாயிருந்த அன்டோனியோ இவர் மூவரும் தம்மைச்சேர்ந்த மற்ற சிப்பந்திகளுடன் வேறொரு புறத்திலிருந்தார்கள். எப்படி அரசன்மகன் பர்டினாண்டு தன் தகப்பனிறந்துபோனானென்று வருந்திக்கொண்டிருந்தானோ, அவ்விதமே அரசன் தான்மட்டும்பிழைத்ததாயும், தன்மகன் பர்டினாண்டுஇறந்துவிட்டதாயும் நினைத்து, யாவருந் தேற்ற சிறிதும் தேறுதல் அடையமாட்டாமல் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருந்தான்.

பிரபுக்கள் ஐயா நமக்கின்று ஒருநாள் வந்த கஷ்டம், வியாபாரிகளுக்கு என்றைக்குமுள்ளது. எத்தனை கப்பற்காரன் மனைவி, தன் மங்கிலியத்தைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறாள். இதுபோலவும் மற்றப்படி எவ்வெவ்வளவு கஷ்டம் ஜனங்கள் அனுபவிக்கிறார்கள். நாமட்டுமாவது தப்பிப் பிழைத்து இவ்வளவு சவுகரியத்தோடிருக்கிறோமேயென்று நாம் சந்தோஷப்பட்டுக்கொள்வதைத் தவிர செய்யக்கூடியது வேறொன்றுமில்லை யென்று தேறுதல் சொல்லிக்கொண்டிருந்தான். அரசன் அப்படிச் சொல்லியும், ஐயோ! இப்படிக் கஷ்டம் வருமாயின் ஆப்பிரிக்கா அவ்வளவு தூரத்தில் பிள்ளையைக் கொண்டுபோய் கல்யாணஞ் செய்து வைத்திருக்கவும் மாட்டேன். அப்படிச் செய்வித்த விடத்திலிருந்து வரும் வழியில் என் புத்திரனையும் இப்படிக் கடலுக்கிரையாகக் கொடுத்திருக்க மாட்டேனென்று பலவாறாகப் புலம்பிக்கொண்டிருந்தான். சிலர் ஐயனே, அஞ்சாதேயுங்கள். நாங்கள் பார்த்தவரை அவன் அலைகளோடு எதிர்த்து எதுந் தளர்ச்சியில்லாமல் நீந்திக்கொண்டிருந்தபடியால் உங்கள் புத்திரனுக்கு ஒரு கெடுதியும் வாவில்லை. இத்தீவிலேயே வேறு இடத்தில் வந்து கரையேறி யிருக்கக் கூடுமென்று தேறுதல் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லியுமின்னுந் தேறுதலடையாமல், பெற்ற மனம் பித்து என்பார்களல்லவா, பின்னுமவன் ஐயோ நேப்பிள்ஸ்க்கும் மிலானுக்குமரசனாகவேண்டுமென்று அருமையாய் வளர்த்த குழந்தையை இப்பொழுது எந்த மீன் விழுங்கித் தின்றுவிட்டதோ, என்று உலக வழக்கமெங்குமொன்றாதலால், அரசனும் பிள்ளையைப் பறிகொடுத்துவிட்டு ஒரு பெண்பிள்ளைபோல் கதறிக் கொண்டிருந்தான். அவன் தம்பி ஸிபாஸ்டியன் நான் அந்தப் பெண்ணை ஆப்பிரிக்காவில் கொடுக்க வேண்டாமென்றெத்தனையோ சொல்லியும் அங்கே கொடுக்கப்போய் இந்த பையனுந் தவறி, நாமிவ்வளவு தடுமாற்றத்தில் வரவேண்டியதாயிற்று என்று ஆறுதல் சொல்லவேண்டிய இடத்தில்நம்முள்ளும் அநேகர் தமக்குப் பிடிக்காத விஷயங்களையெல்லாம் இதுமாதிரி சமயங்களில் தம் பெருமை விளங்குவதற்காகச் சொல்வதுபோல் மிகவும் துக்கிப்பவன்போலப் பேசினான். பின்னர் அழுகிறவர்கள் தாமே அழுது ஓய்வதுண்டு. அப்படி, அலான்ஸோ வருத்தமெல்லாம் அழுது தொலைத்துவிட்டு, அழுதுதான் என்ன, இனி ஆகவேண்டிய விஷயங்களைப் பார்ப்போம், என்று எல்லோரும் சிறிதுதூரம் வந்து நாலாபுறமும் பார்த்தார்கள். என்ன இந்தத் தீவு மனித சஞ்சாரத்தைத் தவிர மற்றெல்லா விதமாயும் உதவும்போலிருக்கிறதே. உயிர் வாழவேண்டியன தவிர்த்து மற்ற எல்லாப் பொருளுமிவ்விடம் கிடைக்குமென்று நம்புகிறேன் என்று சொல்லிச்சடாய்த்தமாய்ப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். அச்சமயத்தில்

ஏரியல் இவர்கள் கண்ணுக்குக் காணாமல் ஆகாயத்தில் இன்னிசையுடன் பாடிக்கொண்டு இவர்கள் பக்கமாய் வந்தது. சாதாரணமாகச் செவிக்கினிய பாடல்களைக் கேட்டால் அனேகருக்கு நித்திரை வந்துவிடுவதுண்டு. ஆகவே பஜனைக்காரர் சிலர் இருந்தாற்போல் தூங்கி விடுவது நாம் பார்த்திருக்கிறோம். இவர்கள் உடைந்த கப்பலிலிருந்து கஷ்டப்பட்டு நீந்திவந்து கரையேறின அலுப்பையும், சரீர சிரமத்தையும் உத்தேசித்து, பாடலினினிமையையும், அந்த நிர்மானுஷியமான காட்டில் வேறு சப்தமில்லாத விடத்திலுண்டான இனிமையினை இவ்வளவு என்று சொல்லவும்வேண்டுமோ. அவர்கள் அயர்ந்து தூங்கிவிட்டார்களென்று அதிசயிக்கவும் வேண்டுமோ? ஆகவே எல்லோரும் தூங்கிவிட்டார்கள். ஆனால் இருவர்மட்டும் தூக்கம்பிடிக்காமலிருந்தார்கள். அவர்களில் அன்டோனியோ ஒருவன். அவன்போலிருந்த ஸிபாஸ்டியனென்ற நேப்பிள்ஸ் அரசன் தம்பி, மற்றொருவன். அன்டோனியோவைப்பற்றி முன்னமே நமக்குக் கொஞ்சம் தெரியுமல்லவா? தான் பட்டங்கட்டி ஆளவேண்டுமென்று தன்னண்ணனாகிய பிராஸ்பெரோவையும் அவன்குமாரத்தியையும், கடலிலனுப்பி விட்டு, தன் தேசத்தை மற்றொருவனுக்குக் கீழ்ப்படுத்தி வைத்தவன். இப்பொழுது சிறிது சிறிதாகத் தான் கெட்டுப்போனது மட்டும்போதாது என்று மற்றவனையுங் கெட்டுப்போகத் தூண்டுதல் செய்ய வாரம்பித்தான். ஆகவே அவன் ஸிபாஸ்டியனை நோக்கிச் சொன்னான்.

உன் தலையில் ஒரு கிரீடமிருப்பதாக எனக்கு வெகு திண்ணமாய்ப் புலப்படுகிறது.

ஸிபாஸ்டியன் : என்ன நீயும் விழித்துக்கொண்டு தானிருக்கிறாயா? இல்லாவிட்டால் கனாக்கண்டு புலம்பிக்கொண்டிருக்கிறாயா?

அன்டோனியோ : ஆ! ஸிபாஸ்டியன் நீயல்லவா கண்கள் கொட்டைப்பிராந்துபோல் விழித்துக்கொண்டிருக்கையிலேயே தூங்கிவிடுகிறாய். பர்டினாண்டு இறந்துவிட்டபடியினால் நேப்பிள்ஸுக்கு அரசன் இவருக்குப் பின் யார் என்று நினைக்கிறாய்?

ஸிபாஸ்டியன் : என்! பர்டினான்டு போனால் கிளாரிபெல் என்கிற அவன் சகோதரி எங்கேபோனாள், அவள் பட்டத்துக்கு வருவாள்.

அன்டோனியோ : அடா பேதை கேள். கிளாரிபெல் டியூனிஸில் வாழ்க்கைப்பட் டிருக்கிறாளே. அவ்விடமிருந்து நாம் ஊர் போவதுக்குள்தான் இவ்வளவு தடமோட்டமாய் விட்டதே. அவளாவது வந்து அரசாளவாவது, நீதான் அடுத்த படியிலிருக்கிறாய். இப்போ தூங்குகிறவர்கள் பெருந்தூக்கமாய் தூங்கிவிட்டால் நீ அந்த விடத்திற்கு வருவதற்கும் சந்தேகமோ? அலான்ஸோ இல்லாவிட்டால் வேறு அந்தவிடம் ஆளமுடியாது போய்விடுமோ. உலகமே முடிவுக்கு வந்துவிடுமோ என்று இன்னும் பலவாறாய் தன் மனதில் முன்னமே எண்ணங்கள் ஓடி எப்படித் துரோகஞ்செய்ய நேர்ந்ததோ அதேமாதிரி இவனுக்கும் தூண்டிக் கொடுத்தான். இதுமாதிரி தூண்டுதல் அநேகருக்கு வருவதுண்டு. ஆனால் உடனே தூண்டுதலுக்கு உட்பட்டு போபவர்கள் தக்க மனோதைரிய மில்லாதவர்களாயும், பிரயோஜனமற்றவர்களாயுங் கெட்டுப்போகிறார்கள். மற்றவர்கள், என்ன தூண்டுதலாயினும் அதற்குட்படாம லிருப்பதால் தடவைக்குத் தடவை நற்குண மிகுந்து ஒருவிதத் தூண்டுதலுக்கும் உட்படாமல் நல்லோராய் நன்மை யடைந்திருக்கிறார்கள். அலான்ஸோ முதலில் அவ்வளவு கெட்டவனல்ல ஆனாலும், சமயம் வாய்த்து தூண்டுதலும் வந்தபின்னர், அவனால் அதை ஜெயிக்க முடியவில்லை. அது மட்டுமல்ல. ஒரு தடவை கெட்டுப்போனவன் நாளுக்குநாள் அதிகமாகக் கெட்டுப்போய் பிறனையுங் கெடுக்குங் கெட்ட புத்தியுமுண்டாயிற்று. ஸிபாஸ்டியன் அன்டோனியோவிலும் நல்லவன் என்பதற்குச்சந்தேகமேயில்லை. ஏனென்றால் அவன் மனதில் கிளாரிபெல் பட்டத்துக்கு வருவாள் என்று பட்டதே ஒழிய, எவ்விதத்திலும் எல்லாரையு மொழித்துவிட்டுத் தான் ஆண்டுவர வேண்டுமென்று ஆசை கிடையாது. என்றாலும், எல்லாரும் தூங்கும் சமயம். நிர்மானுஷியமான தீவு, உதவிக்கும் தூண்டுவதற்கும் ஒரு கெட்ட மனிதனுண்டானால் எவனும் கெட்டுப்போவதற்குத் துணிவதுண்டு. ஸிபாஸ்டியன் நற்குணத்திற்கு வேண்டிய வைராக்கியஞ் செலுத்தக் கூடியவனில்லை. ஆகவே அவன் தூண்டுதலுக்குட்பட்டு இருவரும் கத்தியை யுருவ வாரம்பித்தார்கள். அந்தச்சமயத்தில் ஏரியல் கோன்ஸாலோவின் காதில் நீங்களெல்லாம் தூங்கும்பொழுது துன்மார்க்கர் துர்நினைவு நினைக்கிறார்களே. உயிர்மேலாசையுண்டானால் உறக்கமெல்லாமுதறிவிட்டு, உடனே எழுந்திரு, மற்றவர்களையுமெழுப்பிவிடு என்று சொன்னது உடனே எல்லோரும் விழித்து எழுந்து பார்த்தார்கள். அலான்ஸோ இதுவென்று கேட்க நெஞ்சுத்துணிவுடன்.

ஸிபாஸ்டியன் —ஐயா தாங்கள் சவுகரியமாய்த் தூங்கும்படி நாங்கள் காத்திருக்கும்போது, கரடிகளும், புலிகளும், சிங்கங்களும் வருவதுபோல் பெரியகர்ச்சனை ஒன்று கேட்டது. உடனே உருவின கத்தியோடு நிற்கிறோம்.

மாணவர் பக்கங்கள்
STUDENTS' PAGES
வியாஸ விதானம்
Essay writing
IV. ஆராய்ச்சி வியாஸங்கள்
REFLECTIVE ESSAYS
இலக்கிய விஷயங்கள்—கம்பர்
Literary Subjects—Kambar

குறிப்பு:—முகவுரை : காலம் முதலியன—அலங்காராதிகள் முதலியன—விஷய ஒழுங்கு—வாக்சாதுர்யம் முதலியன—முடிவு: சிறப்பு.

கம்பர் என்ற பெயர் இந்தக் கவிசக்கிரவர்த்திக்குத் தாம் பிறந்த நாட்டினளவாக வந்ததென்று தோற்றுகிறது. இதற்கேற்பவே 'கம்பநாட்டாழ்வார்' என்றும் 'கம்பநாடுடைய வள்ளல்' என்றும் இவர் புகழப்பட்டிருக்கிறார். இப்பெயர் ஏகாம்பர புறமாகிய காஞ்சீபுரத்தின் சிதைவு என்று மதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே காஞ்சிபுரத்தில் பிறந்தவர் இவர் என்பது பெறப்படும். இவர் பின்னர் தெற்கே சென்று கல்வி பயின்று மேன்மை அடைந்தவர். இவர் ஸுமார் பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டிற்கு முன்னரே செழித்தவர் என்று அநேகவித முகாந்திரங்களால் வெளியாகின்றது. நம் நாட்டவர் பொதுவாகத் தமது நூல் முதலியன உலகிற்கு உபயோகப்பட்டால் போதும், தமது விஷயங்கள் நீடித்து நிற்கவேண்டியதில்லை என்ற அமைதியான எண்ணங்கொண்டவராதலால் தமது காலம், சரித்திரம், சிறப்பு முதலியவைகளை நூலைவிட்டு வேறாகக் கண்டறியக்கூடிய சரித்திராதிகளுக்கு இடங்கொடுக்காமல் போய்விட்டனர். ஆதலால் நம் பெரியோரது சரிதாவிஷயங்கள் அனுமானாதிகள் மூலமாக ஒருவாறு நிச்சயிக்கப்பட்ட பொதுவாக அவர்களைப்பற்றி வழங்கிவரும் அத்புதக் கதைகள் பொருத்தமுடையனவா அல்லவா என்று மதிக்கலாம். இதைத்தவிர வேறு உறுதியாக ஒருவிஷயத்தையும் கூற முடியாது. ஆதலால் இப்போது விஷயத்தை இச்சுருக்கத்தோடு விட்டு கம்பர் செய்துள்ள நூலில் வெளியாகும் சிறப்பை ஆராயப் புகுவோம்.

கம்பர் சொற்சுவை பொருட்சுவை ஆகிய இவ்விரண்டும் நிறைந்த கவி. இதனாலேயே 'கல்வியிற் பெரியர் கம்பர்' என்பது இலக்கணத்தில் ஐந்தாம் வேற்றுமை ஏதுப்பொருளுக்கு உதாரணமாகி ஒரு பழமொழிபோல வழங்கத் தொடங்கிவிட்டது. இவர் அலங்காரங்களை வெகு நேர்த்தியாக உபயோகப்படுத்தி வாசிப்பவர் மனதை எளிதில் கவருவார். தன்மை என்ற ஒரு அணி உள்ளது. அதன் லக்ஷணம் உள்ளதை உள்ளவாறு வாசிப்பவருக்கு விளங்கும்படி இயற்கைப்பொருள்களை வர்ணிப்பதே. இவ்வணியின் சிறப்பு:—

மிதித்தது மெல்ல மெல்ல, வெறித்தது, வெறுமிமீதில்
குதித்தது செவியை நீட்டிக் குரபதம் உரத்திற் கூட்டி
உதித்தெழுவமூதை உள்ளம் என்றிவைஉருவச்செல்லு
கதிக்கொரு கல்விவேறோ காட்டிய தொத்ததன்றே. [ம்

என்று மாரீச மான் செயலைக்கூறி மான்கள் இயற்கையை உள்ளபடி வர்ணித்ததில் நன்கு வெளிப்படும். தற்குறிப்பேற்றம் என்ற அணியின் அழகை.—

மய்யறு மலரி னீங்கி யான்செய்மா தவத்தின் வந்து
செய்யவ ளிருந்தாள் என்று செழுமணிக்கொடிகளென
கய்களை நீட்டி அந்த கடிநகர் கமலச் செங்கண் [னும்
அய்யனை ஒல்லைவாவென் றழைப்பது போன்றமாதோ.

என்று மிதிலைக்காட்சிப்படலம் முதற்செய்யுளில் ராமர் வரும்பொழுது அடிக்கும் அநுகூல காற்றால் ஏற்படும் கொடி அசைவைப் பொருட் படுத்திவிளக்குகிறார். எதிர்காற்றின் பொருளை இம்மாதிரியே வில்லிபுத்தூராழ்வார் வெளிப்படுத்துவதை உத்யோக பர்வம் வாஸுதேவனைப் படைத்துணை அழைத்த சருக்கசெய்யுளில் காணலாம்.

ஈண்டுநீ வரினும் எங்கள்
எழிலுடை எழிலி வண்ணன்
பாண்டவர் தங்கட் கல்லாற்
படைத்துணை யாக மாட்டான்
மீண்டுநீ போகென் றென்று
அவ்வியன் மதிற்குடு மிதோடும்
காண்டகு பதாகை யாடை
கைகளால் தடுப்ப போன்ற.

இங்கு துர்யோதனன் பகவானைச்சண்டையில் ஸஹாயம் செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்ள த்வாரகை நோக்கி வருகையில் எதிர்காற்றில் ஆடும் கொடிகள் கருத்து எடுத்துக் காட்டப்பட்டது. இதுபோன்ற பொருள் நிறைந்த தற்குறிப்பேற்றம் வேறெங்கும் அதிகமாகக் காணப்படுவதில்லை.

உவமையில் காளிதாஸன் சிறந்தவன் என்பது வடநூலோர் துணிபு. கம்பர் அத்தகையவர் தமிழில். இவர் உவமை மிகப்பொருத்தமாகவும், ஸாதாரண தர்

மங்கள் அநேக விஷயங்களில் பொருந்தி யிருப்பன வாகவும் காணப்படும்.

* * * *

விண்ணவர்க் காக்கிய முனிவன் வேள்வியை
மண்ணினைக் காக்கின்ற மன்னன் மைந்தர்கள்
கண்ணினைக் காக்கின்ற விமையிற் காத்தனர்.

என்று விச்வாமித்ர யாகஸம்ரக்ஷணம் வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது. இதை வெகு விஸ்தாரப்படுத்தி வ்யாக்யாதாக்கள் கூறுவர். யாகசாலை கண் வெள்ளை விழி, அதிலிருக்கும் ஹோமகுண்டம் கருவிழி, ராமலக்ஷ்மணர்கள் மேலிமைகீழிமைகள், அவர்கள் அம்புகள் இமைமயிர்கள், மேலிமை கண்ணைக் காப்பதுபோல் ராமர் யாகசாலையைச் சுற்றிக்கொண்டும், கீழிமைபோல லக்ஷ்மணர் ஓரிடத்தில் நின்றுகொண்டும் காத்தனர் என்ற இம்மாதிரியான பூர்ணப் பொருத்தம் இவ்வுவமையில் உள்ளது. இதுவுமன்றிக்கண்ணைப்போல எண்ணியாகத்தை ராமலக்ஷ்மணர்கள் காத்தனர் என்ற பொதுப்பொருளையும் இது கொடுக்கும். இம்மாதிரியே அநேக உவமைச் செய்யுள்கள் கம்பரிடம் காணப்படும். இல்பொருளுவமையைத் தகுந்தவிடத்தில் இவர் உபயோகிக்கிறார்.

கருமுகில் தாமரைக் காடு பூத்துநீ
டிருசுட ரிருபுறத் தேந்தியே டவிழ்
திருவொடும் பொலியவோர் செம்பொற் குன்றின்மேல்
வருவபோல் கலுழன்மேல் வந்து தோன்றினன்.

என்றபாட்டு பகவான் க்ஷீராப்தியில் தேவர்கள் முன் தோன்றுவதை வர்ணிக்கையில் அமைந்துள்ளது.

உவமையில் உபமானம் தெரிந்த பொருளாயும் உபமேயம் தெரியாத பொருளாயும் இருந்து ஸாதாரண தர்மத்தால் விளங்குவதாக விருக்கவேண்டும். கம்பர் சிற்சில விடங்களில் இதை மாற்றி உபமானத்தை நேரிடத் தெரியாத அரிய விஷயமாயும், உபமேயத்தை அறியக்கூடிய விஷயமாயும் அமைத்து உபமானத்தின் விஷயமான ரஹஸ்யத்தை நன்கு வெளிப்படுத்துகிறார். இதிலிருந்து கம்பர் அந்தரங்க அபிப்பிராயங்களும்மனே நிலையும் வெளியாகும். தாடகை வதத்தை வர்ணிக்குங்கால்

சொல்லொக்கும் கடிய வேகச்சுடுசரம் கரியசெம்மல் [றக்
அல்லொக்கும் நிறத்தி னுள்மேல் விடுதலும் வயிரக் குன்
கல்லொக்கும் நெஞ்சிற் றங்கா தப்புறங்கழன் றுகல்லாப்
புல்லர்க்கு நல்லோர் சொன்னபொருளெனப் போயிற் [றன்றே.

இதில் இழிவானவர்களுக்குச் செய்யும் உபதேசத்தின் கதி நன்கு விளங்குகிறது. அதன் மூலமாக ராமபாணச் சிறப்பு வெளிப்படும்.

வரைக்காட்சிப் படலத்தில் தசரதர் தேர் சந்திர சைல மலைச்சாரலில் வந்தபொழுது சக்கிரத்தின் சுற்றுகட்டு பொன்னாக விருந்ததால் அடியிலிருந்தபாறைகள் பொன்மயமாகி ப்ரகாசித்ததை வர்ணிக்கையில்,

தெருண்ட மேலோர் சிறியவர் சேரினும் அவர்தம்
மருண்ட தன்மையை மாற்றுவரெனுமிது வழக்கே
உருண்ட வாய்தொறும்பொன் னுரு னைத்துரைத்
திருண்ட கல்லையும் தன்னிறமாக்கிய விரதம் [தோடி

என்று கூறிப் பெரியோர்கள் சிறப்பை நன்கு விளக்குகிறார்.

பொதுவாக ஜனங்களுக்கு இருக்கும் மதத்வேஷத்தை நீக்கி மற்ற மதங்களை நன்கு மதித்து தம் மதத்தையும் விடாது விருத்தியடைவதற்கு வேண்டிய ரஹஸ்ய ஞானத்தை, கம்பர் உலாவியற் படலத்தில் ஸ்ரீராமர் ஆனந்தபவனி வருகையில் காட்சி வைபவத்தை வர்ணிக்குங்கால் தமது விசேஷ உபமானம் ஒன்றால் வெளிப்படுத்துகிறார்.

தோள்கண்டார் தோளே கண்டார்
தொடுகழற் கமல மன்ன
தாள்கண்டார் தாளே கண்டார்
தடக்கைகண் டாரு மஃதே
வாள்கண்ட கண்ணார் யாரே
வடிவினை முடியக் கண்டார்
ஊழ்கொண்ட சமயத் தன்னான்
உருவு கண்டாரை யொத்தார்.

இதை வாசிக்கும்பொழுது "ஸமயகோடிகள் எல்லாம் தன்தெய்வ மென்தெய்வ மென்றெங்கும் தொடர்ந்து எதிர் வழக்கிடவும் நின்றதெது' என்ற அருள்வாக்கு ஞாபகம் வாராமல் போய்விடுமோ? சிறப்பாகச் சைவ வைஷ்ணவ ஸம்பந்தமாக ஜனங்களுக்கு ஏற்படும் பேதபுத்தி த்வேஷபுத்தி மஹாபாபம் என்பதைக் கிஷ்கிந்தாகாண்டம் நாடவிட்ட படலத்தில்,

அரனதிகன் உலகளந்த அரிஅதிகன்
எனஉரைக்கும் அறிவலார்க்குப்
பரகதிசென் றடையவரிய பரிசேபோல்
புகலரிய பண்பிற்றுமால்
சுரநதியின் அயலதுவான் தொடுநெடுமிச்
சுடர்த்தொகையை தொழுவோர்க்கெல்லாம்

வானதிகம் தரும்நகைய தருந்ததியா
நெடுமலையை வணங்கியப்பால்.

என்ற உபமானத்தால் நன்கு விளக்குகிறார். இம் மாதிரி உவமை யலங்காரத்தை அரிய ரஹஸ்யத்தை வெளிப்படுத்த கம்பர் அடிக்கடி உபயோகப்படுத்து கிறார்.

இனிக் கதை எடுத்து நடத்தும் அத்புதம் கம்பரிடத் தில் மிக ஏராளமாக உண்டு. ஆதி கவியாகிய வால் மீகி எழுதிய ராமாயணத்தில் ஸாதாரணமாக நேர் கதையாக ஒழுங்காகக் கூறப்பட்டவைகளை எல்லாம் நாடக ஒழுங்குக்கேற்ப சற்று மாற்றி யமைத்து வாசிக் கும்போதே மேல் என்ன வரப்போகிறது என்ற நீங்கா ஆவலைப் படிப்போர் மனதில் உண்டாக்குகிறார் கம்பர். புத்ர காமேஷ்டியைப்பற்றி வஸிஷ்டரிடமிருந்து தசரதர் தெரிந்துகொள்ளுங்கால், அவர் மனத்தில் தோன்றிய தேவரஹஸ்யம், ஜனகஸபை போனதும் விச்வாமித்ரர் ராமர் குலமுறையை வெளியிட்டதும் சிவதனுஸை எடுக்க வேலையாட்கள் போனபொழுது ஸீதையின் குலமுறை வெளியிடப்பட்டதையும், ராமர் விவாஹத்திற்கு முன்னர் நடந்த விஷயங்களை விரி வாக வர்ணிக்கும் 7 படலங்கள் விஷயங்களையும் பரதர் அயோத்திக்குத் திரும்ப தேவர்கள் இடைநின்றதை யும், சரபங்கர் பிறப்பு நீங்கும் முன் இந்திரன் ஸ்ரீராம ரைத் துதித்ததையும், ராவணன் பூமியோடு பெயர்த்து ஸீதையை எடுத்துச் சென்றதையும், வாலி கேள்வி களின் வீர்யத்தையும், ஸம்பாதிக்கு இறகு முளைத்த விதத்தையும், ஸுந்தர யுத்த காண்டங்களிலுள்ள சிறு கதை மாறுபாடுகளையும், விபீஷணர் ராவணனைவிட் டுப் பிரியும் முன் அவனுக்கு இரணியன் கதையைக் கூறியதையும் வாசிப்போருக்குக், கம்பர், கவிகளுக்கு ஏற்பட்டுள்ள கற்பனைசக்தியை உபயோகித்து, மற் றைய ராமாயணங்களுக்கு ஏற்ப ராம கதையை மாற்றி வாசிப்பவர்களுக்கு வியப்பையும் ராமபக்தியையும் அதிகப்படுத்துகிறார் என்பது வெளியாகும்.

இவர் வாக்சாதுர்யம் ராமாயணத்தில் அநேகவிடங் களில் அநேக விதங்களில் வெளியாகிறது. முக்கிய மாக இரட்டுற மொழிதல், சமத்காரம், த்வனி முத லியவைகள் மூலமாக இவை நன்கு வெளிவரும். இவ்விஷயங்கள் அமைந்துள்ள பாகத்தைப் பின்வரும் பாக்களில் தடித்த எழுத்திலிடப்பட்டிருக்கின்றன.

இருபொருள் படும்படியாகக் கூறுவது மாரீசன் வதைப்படலத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டுள்ள பாடல் களில் காணலாம்.

இந்திரன் சசியைப்பெற்றான் :
இருமூன்று வதனத் தோன்தன்
தந்தையும் உமையைப் பெற்றான்;
தாமரைச் செங்க ணனும்
செந்திரு மகளைப் பெற்றான் :
ஸீதையை பெற்றாய் நீயும்,
அந்தாம் பார்க்கில் நன்மை
அவர்க் கிலை உனக்கே ஐயா !

பாகத்தில் ஒருவன் வைத்தான் :
பங்கயத் திருந்த பொன்னை
ஆகத்தில் ஒருவன் வைத்தான் :
அந்தணன் நாவில் வைத்தான் :
மேகத்தின் மின்னை முன்னே
வென்றநுண் ணிடையை நீயும்
மாகத்தோள் வீர பெற்றல்
எங்ஙனம் வைத்து வாழ்வாய்?

பிள்ளைபோல் பேச்சி னாளைப்
பெற்றபின் பிழைக்க லாற்றாய்
கொள்ளைபோ கின்ற செல்வம்
அவளுக்கே கொடுத்தி ஐய !
வள்ளலே உனக்கு நல்லேன்,
மற்றுநின் மனையில் வாழும்
கிள்ளைபோல் மொழியார்க்கெல்லாம்
கேடுசூழ் கின்றே னன்றே.

தூய தவங்க டொடங்கிய தொல்லோன்
மயவன் வல்வில் ருப்பதன் முன்னம்
சேயிழை மங்கையர் சிந்தைதொ றெய்யா
ஆயிரம் வில்லை அனங்கனிறுத்தான்.

வார்ச்சமத்காரம் பின்வரும்பாட்டுகளில் விளங்கும்.

தடுத்திமை யாம லிருந்தவர் தாளின்
மடுத்ததும் நாணுதி வைத்ததும் நோக்கார்
கடுப்பினின் யாரும் அறிந்திலர் கையால்
எடுத்தது கண்டார் இற்றது கேட்டார்.

விழிக்கும் கண்வே றில்லாவெங்கான்
என்கான் முளையைச்
சுழிக்கும் வினையால் வகச்சூழ்வாய்
என்னைப் போழ்வாய்
பழிக்கும் நாணும் மாணும்பாவி
இனியென் பலவுன்
கழுத்தின் நாணுன் மகற்காப்
பின்நாண் என்றான்

ஒருவன் கஷ்டப்பட்டபோதிலும் அதனல் அநேக
ருக்கு நன்மை உண்டாகுமானல் அதை அவன் ஸுக
மாகவே ஏற்கவேண்டும் என்ற ரஹஸ்ய தர்மத்தைத்
துக்கப்படும் ஸீதைக்கு ஹனுமார் எடுத்துக் கூறித்
தேற்றுவதாக,

> சின்னள் நீயிடர் தீராதாய்
> இன்ன வைகவி னெல்லோரும்
> நன்னள் காணுதல் நன்றன்றே
> உன்னல் நல்லறமுண்டானல்

என்ற பாட்டால் வெளியிட்டிருக்கிறர். இந்த எண்ணம்
எக்காலத்திலும் மேன்மையுடையதாக ஓங்கி நிற்பது.
இதைக் கம்பர் நன்கு அனுபவித்தறிந்து நல்ல ஸந்தர்ப்
பத்தில் தமது நூலில் புகுத்துத் தமது கவித்திரத்தை
நன்ருக வெளிக்காட்டி யிருக்கிறர்.

கம்பர்தமதுகாலத்தில்தாம்கற்றநூல்களின்கருத்தை
தழுவி அநேக விடங்களில் ராமாயணத்தில் பாடல்கள்
அமைத்துள்ளதால், அதை வாசிப்போருக்கு அவை பழ
மொழிபோல் உள்ள பெரியோர் வாக்குக்குத்தகுந்தபடி
விவரித்து பொருள் தோன்றச் செய்து சந்தோஷப்
படுத்தும். கவி சக்ரவர்த்தியாகிய கம்பர் வேறு சில
நூல்கள் எழுதியிருந்தபோதிலும் ராமாயணம்போல
அவைகள் ப்ரஸித்தி பெற்றவைகளல்ல. இந்த ராமா
யணமொன்றிலேயே அவர் தம் திறனைப்பூர்ணமாகக்
காட்டி தமது மதத்வேஷமில்லாத விஷ்ணுவாராதனத்
தை விளக்கி தாம் இக்காலத்திய ஸ்மார்த்தர்கள் மதத்
தைச் சேர்ந்தவர் என்பதை நன்ருகக் காட்டி
விட்டார். இவர் பிறந்தது சைவத்தில் என்றும்
அதனல்தான் இவருக்குக் கம்பர் என்றும் இவர்
பிள்ளைக்கு அம்பிகாபதி என்றும் உள்ள பெயர்கள்
அமைந்தனவென்றும், பின்னர் விஷ்ணு பக்தி பரவச
ராகிய இவர் பரம அத்வைத மதத்தவராய் நடுநிலைக்கு
வந்தனர் என்றும் இவர் சரித்திரங்களிலிருந்தும்,
இவர் செய்யுள்களிலிருந்தும் நன்ருக வெளியாகும்.

இம்மாதிரியே விவரிக்கக்கூடிய வியாஸ விஷயங்கள்:—

1. ஒட்டக்கூத்தர்	6. காளிதாஸன்
2. புகழேந்தி	7. பவபூதி
3. திருவள்ளுவர்	8. அப்பையதீக்ஷிதர்
4. ஔவை	9. வால்மீகி
5. வில்லிபுத்தூரார்	10. வ்யாஸர்

1. முகவுரை காலம் பெயர் முதலியன.
2. அலங்கார அமைப்பு முதலியன.
3. பொருட்சுவையாகிய வாக் சாதுரியம் முதலியன
4. முடிவுரை சிறப்பு.

மொழிபெயர்ப்பு விளக்கம்
Translation Models

Destroying enemies.

A Chinese Emperor was told that his enemies had raised a rebellion against him in one of his distant provinces. 'Come, then, my friends', said he, 'follow me, and I promise you that I will quickly destroy them.' He marched against them, but they submitted on his approach. All now expected that he would take the most signal vengeance upon them. Instead of doing so, however, the captives were treated with kindness and calmness, 'How!' exclaimed his chief minister, 'Is this the way you fulfil your promise? You gave your royal word that your enemies should be destroyed; and behold, you have pardoned them all and even bestowed favours upon some of them.' 'I promised,' replied the Emperor, with a generous air, 'to destroy my enemies, and I have kept my word, for see, they are enemies no longer; I have made friends of them." Like this Emperor, let us learn 'to overcome evil with good', and destroy our enemies by changing them into friends by kindness.

எதிரிகளை அழித்தல்

தூரத்திலிருந்த தன்னைச்சேர்ந்த மாகாணங்கள் ஒன்
றில் தன் எதிரிகள் கலகம் தொடங்கிவிட்டனர் என்று
ஒரு சீனசக்கிரவர்த்தி கேள்விப்பட்டான். 'ஆனல்
ஸரி, தோழர்களே! புறப்படுங்கள். என்கூடவே வா
ருங்கள். நான் அவர்களை அழித்துவிட்டே மறுவேலை
பார்ப்பேன்' என்று அவன் உறுதிமொழி கூறினன்.
அவன் எதிரிகள்மேல் படையெடுத்துச் செல்ல, அவர்
கள் அவன் நெருங்கியதும் அடங்கிவிட்டார்கள். அவர்
களை அவன் நன்ருகப் பழிவாங்கிவிடுவான் என்று
எல்லோரும் எதிர்பார்த்திருந்தனர். ஆனல் அவ்வாறு
செய்வதை விட்டு பிடிப்பட்டவர்களை அன்பாகவும்,
அமைதியாகவும், நடத்தினன் சக்கிரவர்த்தி. இதைக்
கண்ட முதல்அமைச்சன், 'என்ன இது? இது
தான உமது வாக்குறுதிப்படி நடப்பது? உமது
ராஜ வாக்கால் எதிரிகளை அழித்துவிடவேண்டும்
என்று கூறிவிட்டீரே! இதோ பாரும், அவர்களை மன்
னித்துவிட்டீர், போதாதென்று அவர்களுள் சிலருக்கு
வெகுமதியும் அளித்துவிட்டீரே!' என்று வியப்புடன்
கேட்டான். அதற்குச் சக்கிரவர்த்தி, 'ஆம், நான் எதிரி
களை அழித்துவிடுவதாகத்தான் வாக்களித்தேன்!
அதன்படியும் செய்துவிட்டேனே! நீயேதான் பார்,
இங்கு விரோதிகள் ஒருவருமில்லையே! இங்கு எல்
லோரும் எனக்குத் தோழர்களாகிவிட்டனர்' என்று
பெருந்தன்மையோடு மறுமொழி சொன்னன். கெடுதி
யை நன்மையால் அடக்கவும், எதிரிகளை அன்பால்
அழித்துத் தோழர்களாக்கவும் இந்தச் சக்கிரவர்த்தி
யைப்போல முயலுவோமாக.

சிறுவர்களுக்கான பக்கங்கள்

CHILDREN'S PAGES

உண்மை உயர்வு அல்லது வாஸுதேவ சாஸ்திரி

TRUE GREATNESS OR VASUDEVA SASTRI

அத்தியாயம் 14

சாஸ்திரி வேலையில் புகுதல்

குலமகட்குத் தெய்வம் கொழுநனே மன்ற
புதல்வர்க்குத் தந்தையும் தாயும் அறவோர்க்
கடிகளே தெய்வம் அனைவோர்க்குந் தெய்வம்
இலைமுகப் பைம்பூ ணிறை.

சாஸ்திரிகளுக்கும் நாராயணய்யருக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணையை அதிகமாக விஸ்தரிக்கவேண்டியதில்லை. சுருக்கிச் சொல்லுமிடத்தில் முடிவில் ஸ்ரீனிவாஸனைக் கண்டுபிடித்து நல்வழிக்குக் கொண்டுவந்து அவனைப் பெண்சாதியுடன் சேர்த்துவைக்கும் வேலை சாஸ்திரிகள் தலையில் விழுந்தது. இந்த சாந்த புருஷனைத் தவிர இவ்வேலையை முடிக்க வல்லார் ஒருவருமில்லை, என்பது அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரிந்த விஷயம். அன்றைக்கே இந்த யாத்திரையில் புறப்பட்டு விடுவெதாகச்சாஸ்திரி தீர்மானித்துவிட்டார். உடனே ருக்மிணியைத் தனிமையில் அழைத்து முன்னாள் இரவு அவளுக்கும் அவள் கணவனுக்கும் நடந்தவைகளை எல்லாம் விடாது சொல்லும்படி கேட்டார், வாஸுதேவ சாஸ்திரி.

ருக்மிணி கூறலுற்றாள். "வீட்டிலுள்ளோர் எல்லோரும் படுக்கச்சென்று சப்தம் எல்லாம் அடங்கி வெகு நாழிகைவரையில் அவர் என்னிடம் வரவில்லை. அந்தத் திருட்டு வித்தன் வாயிற்படியிலேயே பழியாகக் காத்துக் கிடந்தார். அவரிடம் இரண்டு மூன்று தரம் அணுகிக் கண்ணும் கண்ணீருமாக படுக்க வரவேண்டும் என்று நான் மன்றாடினேன். அதற்குக் கைம்மாறாக எனக்கு வசவுதான் கிடைத்தது. நான் விடாது கெஞ்சத் தொடங்கிவிட என்னை அவர் காலால் உதைத்துத் துரத்தினார். நான் அழுதுகொண்டே என் அறை வந்து சேர்ந்தேன். உடனே வித்தர் உள் கதவு திறந்த சப்தம் கேட்டது. கொஞ்ச நாழிகைக்கெல்லாம் கையில் ஒரு வீஸாவை மறைத்துக்கொண்டு என் கணவன் வந்து சேர்ந்தார். நான் கீழேபோய் எங்கே வீட்டைக்கலக்கி விடுவேனோ என்று பயந்தே அவர் என்னிடம் வந்து விட்டார் போலிருந்தது. என்னருகில் வந்து உட்கார்ந்து என்னைக் கண்கொட்டாது வெறித்துக் கொஞ்சநாழிகை பார்த்துவிட்டு என்னை வாயில் வந்தபடி எல்லாம் வைது கொட்டிவிட்டார்.

"இதற்கு 'உமக்கு நான் பெரும் தடையாகவிருக்கிறாற்போலிருக்கிறது. என்னைக் கண்டால் ப்ராண வைரியைக் காணுவது போலத் தோற்றுகிறதோ? ஆ தெய்வமே! என்றைக்கு என்னை உமது பாதாரவிந்தங்களில் சேர்த்துக்கொள்ள உமக்குத் திருவுளமிரங்குமோ!' என்று வெறுப்புடன் கூறினேன். 'ஆம், ஆம்! நீ தான் எனக்கு உண்மையான விரோதி. நீ இல்லாவிட்டால்—' என்று கூறித்தயங்கினார். 'இந்தக் கொடிய தான்தோன்றி வித்தனுடன் நீங்கள் ஓடிப்போயிருப்பீர்கள்' என்று நான் பூர்த்திசெய்துவிட்டேன். 'என் குருவை யேன் வைகிறாய்? பாபீ! திருடி!!' என்று கோபத்துடன் கூறி என்னை மறுபடியும் உதைத்தார். 'நான் உண்மையாக ஓடத்தான்போகிறேன்? யார் என்னைத் தடுப்பார்கள் பார்ப்போம். துக்கம் நிறைந்த இவ்வுலகில் உன்னைப்போன்ற கெட்ட கழுதைகளைக் கட்டிக்கொண்டழுவதைவிட காட்டிற்கு ஓடிப்போய் எங்கேயாவது ஒருவர் கண்ணிலும் படாது இறப்பதே மேல்; என்று மிகுந்த பரபரப்புடன் அவர் பொழிந்து விட்டார். துக்கமும் பயமும் என் வாயை அடைத்துவிட்டன. நான் மறுமொழி ஒன்றும் கூறவில்லை. 'நான் சொன்னபடி நடத்திவிடுவேனா என்ன? எனக்கு அவ்வளவு தெரியாதா? நீ அழாதே' என்று என்னை அவர் பின்னர் தட்டிக்கொடுத்து ஸமாதானப்படுத்தினார். நாங்கள் கடிந்து பேசியதன் காரணவிஷயங்களைப்பற்றிப் பேசி ஸமாதனப்பட ஸுமார் ஒரு மணி நேரத்திற்கு மேலாகிவிட்டது. ஒருவாறு இருவருக்கும் மனம் ஒப்பிவந்ததும், கையிலிருந்த கண்ணாடி வீஸாவைத் திடீரென்று எடுத்து 'நல்ல தூக்கம் உண்டாக்கும் மருந்து, ராத்திரி நாழிகை அதிகமாகிவிட்டது. நல்ல தூக்கமும் வரவேண்டும். ஆதலால் தான் நான் இதைக் குடிக்கிறேன்' என்று சொல்லிக்கொண்டே அதைக் கொஞ்சம் குடித்து, எனக்கும் கொஞ்சம் கொடுத்தார். நானும் குடித்தேன். கொஞ்ச நாழிகை யானதும் ஒருவிதமான மயக்கம் வந்து என்னைத் தூக்கத்தில் முழுத்திவிட்டது. எனக்குப் பின்னர் ஒன்றும் தெரியாது. வீட்டில் உண்டான குழப்பத்தில் விழித்துப் பார்ப்பேனோ! அவர் போய்விட்டது உடனே தெரியவந்தது. இனிமேல் நான் கதியற்றவளாகிவிட்டேன். இனிமேல் சாவைத்தவிர வேறென்ன எனக்கு வேண்டியிருக்கிறது. நாலைந்து நாளைக்குள் அவர் வந்து சேராவிட்டால் என் உயிரை மாய்த்துக் கொள்ளுவேன். அவ்வளவுதான்' என்று கூறி முடித்தாள் ருக்மிணி.

'ஒரு பக்ஷத்திற்குள் எப்படியாவது அவனை அழைத்து வந்துவிடுகிறேன். நீ தேறியிரு' என்று ஸமாதானம் கூறிவிட்டு, அன்றைக்கே தன் வேலைமேல் கிளம்பிவிட்டார் சாஸ்திரி. இரவு 12-மணிக்கும், 3-மணிக்கும் இடையில் மதுரையை விட்டுப் போகும் வண்டி வடக்கு நோக்கியே போய்க்கொண்டிருந்ததால், ஸ்ரீநிவாஸன் அதிலேதான் போயிருக்க வேண்டும் என்று ஆராய்ந்து உணர்ந்து சாஸ்திரி அடுத்த வடக்குநோக்கிப் போகும் வண்டியில் புறப்பட்டு விட்டார்.

ஸ்திரீகளுக்கான பக்கங்கள்

'LADIES' PAGES

ருக்மிணி அல்லது பக்தி நிலை

பக்தி மலர்ந்த காதை

(தொடர்ச்சி)

"இப்பொழுது பார்த்தால்தான் தாங்கள் நாரதர் போலிருக்கிறீர்கள். மறுபடியும் சொல்லுகிறேன்: அந்தக் குரங்கை என்னசெய்கிறேன் பாரும்."

"இப்பொழுதுதான் எனக்கென்னுயிர் வந்தது. இனி எனக்கென்ன குறை. தாங்கள் மஹாபலவானுகி யாவரையுங் காத்து ரட்சிக்கும் பெருமை வாய்ந்தவரிருக்க எனக்கென்ன குறை."

* * * *

பவழந்தவழத் தனது கதிர் விளக்கி வரும் இளஞ் சூரியனது கிரணங்கள் தெருவெங்கும் பதிந்து விளங்கியது. யாதவர்தலைவன், எம்பெருமான் அன்று ஆயர் பாடியில் வெண்ணெத்தயிருண்டு அடியுண்டு பால லீலையில் விளங்கியவாறு, இன்று தன் மனைவியாது இல்லந் தோறும் சாரலீலையிற் பதிந்து தன்னுசை நாயகிகளின் கள்வாய் அமுதம் தன் கனிவாயிற்பதிந்து கருத்தொருமித்து விழுங்கிய கோலங் களைந்து, தன் ஆஸ்தான மண்டபத்து வந்து ஏறினர். யாவரும் அங்கு வருவதன் முன்னமே காத்திருந்த நாரதர் தம்பிரான்முன், தன் தலையை நீட்டினர். அமலனும் தனது செந்தாமரை முகத்தில் சிறு நகையைக் காட்டினர். மேலும் திருவாய்மலர்ந்தனர்:—

"வாரும் வாரும்! தாங்கள் நெடுநாழிகை காத்திருந்தீர். யான் வருவதற்குத் தாமஸமாய்விட்டது. என் அன்பாது மனந்துடிக்க அவர் காத்திருக்க எனக்கு மனம் ஒப்புவதில்லை. அதிலும் தம்போன்ற பெரியார் ஆப்த நேசர்களாகியவரிடத்தில் யான் முன்னமே வாராது செய்த அபசாரத்தை மன்னிக்கக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"தமது உருவம் ஓர் சடமாகிய சரீரத்திற்குள் புகுந்து விளையாடுவதுபோல் செய்யும் தமது மாயைக்கென்ன குறை? தங்களைக் காண இங்கும் வரவேண்டுமோ? தாங்களிங்கு செய்யும் பலவற்றி லொன்றியும் ஒன்றிற் பலவாயுங் காணும் லீலையைக் காணவே இங்கு வந்தேன். தன்யனுனேன். ஒன்றுமறியாத இப்பேதையிடம் தாங்களிவ்விதங்கூறல் தகுமோ? தயவுசெய்து என்னிடம் அன்புகொண்டு இவ்வாறு கூருது அருள்செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

"அது கிடக்கட்டும். நான் கூறியது என்னவாயிற்று?"

"என்னவாயிற்று? அது தானே தெரியும்."

"என்ன தெரியும்?"

"தாங்கள் எண்ணிய விதமே."

"நான் எண்ணிய விதமா?"

"ஆம் அப்படியே."

"என்ன அது?"

"இன்னம் கொஞ்ச நேரத்திற்குள் தெரியும்."

"நீ சொல்வது ஒன்றும் விளங்கவில்லையே. என் அன்பன் அவ்வனுமானை அழைத்து வந்தீரா?"

"தாங்கள் கூறியதொன்ருவது நான் தவறியதுண்டோ?"

"ஆனல் ஹனுமாரிங்குவந்து விட்டாகியது."

"இன்னமிங்கு வரவில்லை.—இனி வருவார்."

இவ்வாறிவர் பேசிக்கொண்டிருக்கும் ஸமயத்தில் கால் நடுங்க கை நடுங்க ஒன்றும் தெரியாது மயங்கி கிடுகிடுவென்ருேடிவரும் சப்தம் கேட்டது. "அது யார்? ஹனுமாரா?" என்ருர் கிருஷ்ணர்.

"என் அவ்வளவு கவலை? தங்களுக்குத் தெரியாதது போல் என் இந்த வேஷம்?" என்ருர் நாரதர்.

"யாரோ தங்களைக் காண வந்திருக்கிருர்" என்று வந்துரைத்தனன் வாயிற்காப்போன்.

"உள்ளே விடு" என்ருர் எம்பெருமான்.

அவரும் வந்தார்.

"யார் அது? நன்ருகத் தெரியவில்லை—அண்ணு! என்ன இந்த கோலம்? யாரோ வருவதாக வல்லவோ சொன்னுன் வாயிற்காப்போன். உமது அடையாளமே தெரியவில்லை. நேற்றைக்குள் என்ன விபரீதம் வந்துவிட்டது. என்ன அண்ணு ஸமாசாரம்? ஏன் இப்படி மயங்கி ஓடிவந்தீர்? எனக்கு மிகவும் ஸங்கடமாக இருக்கிறது. தயவுசெய்து சொல்லும். இங்கு உட்காரும்—" என்று தான் எழுந்து தனது ஆஸனத்தைப் பலராமனுக்களித்து தான் நின்றுகொண்டு அவர்க்கு உபசாரம் செய்துகொண்டிருந்தனர்.

"யாரிவர்? இவர்க்கென்ன உடம்பு? என்ன கஷ்டம் வந்துவிட்டது இவர்க்கு?" என்ருர் நாரதர்.

"இவர் உமக்குத் தெரியவில்லையா? என் முன்னேன் ஸ்ரீபலராமன். வலியிற் சிறந்தோன். இங்கு என்ன ஸங்கடமோ அடைந்துவிட்டார். எனக்கு இன்னது என்று தெரியவில்லை. அடையாளங்கூட தெரியாமல் மாறிவிட்டார்."

"பலராமா! நேற்று சாயுங்காலம் அவரைக் கண்டு வந்தேன். எனக்குத் தேற்றறிவு கூறினர். இவர்க்கென்ன உடம்பு? வைத்தியர் யாருமிங்கில்லையோ?"

"கிருஷ்ண! என்னவென்றடா சொல்லட்டும்! நேற்றிந்த நாரதர் என்னிடம் வந்து ஒரு சிறு குரங்கைப்பற்றிப் பேசினர். அவரைத் தொந்தரை செய்ததாம். அதைத் தொலைத்து விடுகிறேன் என்று சொன்னேன். உடனே சேனைத்தலைவனை நமது யாதவ சேனையுடன் அனுப்பினேன். ஒருவன்தான் திரும்பிவந்தான். என்னவென்றவன் சொல்லுகிருன். ஒரு கயிறுபோல் ஒன்று அச்சேனை முழுதையும் சுற்றிக்கொண்டு ஆகார வீதியில் எழும்பி எல்லாரையும் உதிர்த்துவிட்டதாம். மானிட மழைப் பெய்தாப்போல் எல்லாரும் பக்கத்து ஸமுத்திரத்தில் வீழ்ந்திறந்தார்களாம்.

விசேஷக் குறிப்புகள்

NEWS AND NOTES

மிஸ்டர் S. வெங்கோபாச் சாரியார் காலமாயினார்.—மதுரைக் காலேஜியில் 23 - வருஷகாலமாகப் பிரின்சிபலாகவிருந்த மிஸ்டர் S. வெங்கோபாச் சாரியார் ஜூலை மீ 17ᵤ காலை காலஞ்சென்றார் என்பதைக் கேட்டு நமக்கு ஆராத்துயரம் உண்டாயது. இவர் ஷை காலேஜின் அபிவிருத்தியின் பொருட்டு அதிக சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டு உழைத்தமை யாவரும் மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. இவர் மரணத்தினால் ஷை காலேஜுக்கு பெரும் நஷ்டமே.

*
* *

நரிகளின் விசேஷகுணம்.—அமெரிக்காவின் அலாஸ்கா,என்னும் பிரதேசத்தில் வசிக்கும் நரிகள் கற்பிற் சிறந்தனவாம். ஆண் நரி யிறந்துபோனால் பெண் நரி மற்றோ ராண்நரியை விரும்புவதில்லையாம் ; ஆண் நரியும் பெண் நரி இறந்து போனால் மற்றொரு பெண் நரியை விரும்புவதில்லையாம். எவ்விடத்தும் நரிகளது சுபாவ மிவ்வாறேயாம். ஸ்திரீ புருஷர்களுள் பெரும்பான்மையார் மறுமணமுடையவராக விருப்பது நரிகளின் குண விசேஷத்தை நோக்கும்போது நியாயமாகத் தோன்றுவதாமோ?

*
* *

ஒரு வெண்கல வீடு.—சுவிட்சர்லாந்தைச் சார்ந்த நியூசாற்ற லென்னும் நகரில் ஆஸ்பத்திரி கட்டடக்கடைக்கால் தோண்டுகையில், வெண்கலத்தால் கட்டிய ஒரு வீடு காணப்பட்டது. அதில் ஒருஸ்திரீயின் முழுவெலும்பு அழிவின்றியிருந்தது. அதன் கைகளில் ஆறு வளையல்க ளிருந்தன; அவற்றுள் நான்கு வெண்கலத்தாற் செய்யப்பட்டவை. இந்த வீடு 600 வருஷங்கட்கு முன்னரமைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்று அங்குள்ள பூதசத்துவ சாஸ்திரிகள் கூறுகின்றார்கள்.

*
* *

புதுவகையான ஒரு தோட்டில்.—பிரான்சு தேசத்துள்ள பாரிஸ் நகரத்தில் புதுவகையாய்க் குழந்தையை வளர்த்தியாட்டுந் தொட்டில் மின்சார சக்தியினுதவியால் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அது குழந்தை யழவாரம்பித்தால், அக்குழந்தை தூங்கும்வரை யாடுமாம். அதிலமைக்கப் பட்டுள்ள கிராமபோன் தாயார்பாடுவது போல் பாடுமாம், குழந்தை தூங்கிவிட்டால் தொட்டிலாடுவதும் கிராமபோன் பாடுவதும் நின்று விடுமாம்.

*
* *

பிள்ளைபெறும் ஸ்திரீகளுக்குக் கிராண்டு.—ஆஸ்டிரேலியாவில் ஜனனவிகிதம் குறைவுபட்டு வருவதை யுத்தேசித்து அந்தத் தேசத்துக் கவர்ன்மெண்டார் பிள்ளைபெறும் ஸ்திரீகளுக்குக் கிராண்டு கொடுப்பதாக உத்தரவு செய்திருக்கின்றன ரென்று ஆஸ்டிரேலியா பார்லிமெண்டைத் திறக்கும்போது லார்டு டென்மென் கூறினாராம்.

ஒரு செம்புலியுடன் யுத்தம்.—காசிப்பூர் மகாராஜாவுடைய சகோதரராகிய குன்வார் ஆனந்தசிங் என்பவர் நெயினிடாலில் வேட்டையாடப் போயிருக்கும்போது திடீரென்று தானிருந்த இடத்திலிருந்து 100 கஜதூரத்துக்குள் ஒரு செம்புலியைக் கண்டாராம். கண்டமாத்திரத்திலே தன்கையில் வைத்திருந்த துப்பாக்கியினால் அம்மிருகத்தை ஒருதரம் சுட்டாராம். அப்படிச்சுட்டதினால் அம்மிருகத்திற்கு சொல்ப காயங்கள் ஏற்பட்டதே யொழிய மரணத்தையுண்டு பண்ணக்கூடிய இடத்தில் குண்டுபடவில்லையாம். அப்புலியானது நெருங்கி வந்துவிட்டது. மறுபடியும் சுட்டும் அதனாலும் அம்மிருகம் விழவில்லையாம். அச்செம்புலியானது அவர் மீது தாவிவிழுந்து புருவத்திலும் கன்னத்திலும் காயங்களை உண்டாக்கி விட்டதாம். குன்வார் தன் இருகைகளையும் அம்மிருகத்தின் வாயிற்கொடுத்து அதை வாயை மூடவிடாமற் தடுத்துக்கொண்டாராம். இப்படி செய்யவும், அம்மிருகத்திற்கும் அவருக்கும் மல்யுத்தம்போன்ற யுத்தம் யேற்பட்டு கடைசியாய் அவர் அப்புலியை கீழேதள்ளி தன் கூடவந்திருந்த ஒருவனிடமிருந்து ஒரு வேட்டைக் கத்தியை வாங்கி அம்மிருகத்தைக் கொன்றுவிட்டனராம். அவ்வாறு அம்மிருகத்தோடு அவர் மல்யுத்தம் செய்ததில் அவருக்கு புருவத்திலும் கன்னத்திலும் அநேக பெருங் காயங்கள் உண்டாயிற்றாம்

*
* *

மிருகங்களின் வயது.—மிஸ்டர் எம்மெட் காம்பல் ஹால் (Mr.Emmett Campbell Hall)என்பவர் மிருகங்களின் வயதைப்பற்றி அடியிற் கண்டவாறு எழுதியிருக்கிறாராம். உலகத்திலுள்ள ஜந்துக்களிலெல்லாம் அதிக நாள் உயிரோடு இருப்பது திமிங்கிலம், அம்மீன் 1000-வருஷம் வரை உயிரோடிருந்ததாகவும், கூவியர் (Cwier) என்பவர் கண்டுபிடித்திருப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார்.அதற்கடுத்தது யானை.யானையானது400-வருஷம்வரை உயிரோடிருந்ததாயும், ரிக்கார்டு இருக்கிறதாம்.சிங்கமானது 70-வரும் வரை ஜீவித்திருக்கிறதாம். ஒட்டகமும் நெடுநாள் ஜீவித்திருக்கும் மிருகங்களுள் ஒன்று. அது 100-வருஷம் வரையிலும்கூட உயிரோடிருந்திருக்கிறதாம். சில குதிரைகள் 60-வருஷம் வரை உயிரோடிருந்திருக்கிறதாம். ஆனால் சராசரியாய்ப்பார்த்தால் குதிரையின் வயது 25-ல் இருந்து 30 வரையில். மற்ற மிருகங்களில் பன்றி 20-வருஷமும், கரடி 20-வருஷத்திற்கு அதிகப்படாமலும், ஓநாய் 20-வருஷமும், நரி 14-முதல் 16-வருஷம் வரையிலும் இருந்திருக்கிறதாம். அணில் 7-அல்லது 8-வருஷமும், முயல் 7-வருஷமும், இருக்கிறதாம். கழுகுகளில் சிலதும், அண்டங்காக்கைகளும், 100-வருஷம் வரையிலும்கூட உயிரோடிருந்திருக்கின்றனவாம். ஆமையானது 107-வருஷம் உயிரோடிருந்ததாயும் கூறுகிறார்.

புதிய கம்பெனி!! புதுச்சரக்குகள்!! புது ஏற்பாடு!!

பழைய ஸ்டாக்கு கிடையாது.

திருப்தியில்லாத சாமான்களை, திருப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளப்படும்.

குழந்தைகள்!

குழந்தைகள் விளையாடக்கூடிய பித்தளை வெங்கலத்தால் செய்த செம்பு, குடம், கரண்டி முதல் 32 சாமான்கள் அடங்கிய அழகும், நேர்த்தியும், நைசும், பளபளப்புமுள்ள அழகிய பாத்திரங்கள் 32 உள்ள சிறு செட்டு 1-க்கு ... ரூபா 2 0 0. பெரிய செட்டு 1-க்கு ... ரூபா 4 0 0

உருத்திராக்ஷங்கள்!! பரிசுத்தமானது. ஜபமாலைகள்!!

108 உள்ள மாலை 1-க்கு 6 அணா முதல் ரூபா 12 வரை. விலை அதிகப்படுவது போல் மணிகள் சிறிதாக இருக்கும். 6 முகக்கண்டிகள் 33 உள்ளது. கண்டி 1-க்கு ரூபா 1 முதல் 10 வரை. 5 முகக்கண்டி 32 உள்ளது. கண்டி 1-க்கு அணா 10 முதல் ரூபா 10 வரை. விலை அதிகப்படுவது போல் மணிகள் பெரிதாக இருக்கும்,

வெண்பட்டு வேஷ்டிகள்.

5	முழம்	$2\frac{1}{2}$	அகலம்	1–க்கு	ரூ	6–முதல்	8–வரை	7	முழம்	3	அகலம்	1–க்கு	ரூ	10–முதல்	13–வரை
5	,,	3	,,	,,	,,	7 ,,	9 ,,	8	,,	3	,,	,,	,,	12 ,,	15 ,,
6	,,	$2\frac{1}{2}$	,,	,,	,,	8 ,,	9 ,,	9	,,	3	,,	,,	,,	14 ,,	16 ,,
6	,,	3	,,	,,	,,	9 ,,	12 ,,	10	,,	3	,,	,,	,,	15 ,,	18 ,,

காசி பட்டுப் பீதாம்பரங்கள்

பட்டுப் பீதாம்பரங்கள் சகலதினுஸுகளும் விலை சரசமாக அனுப்பப்படும். ஜாப்தா இனாம். உடனே எழுதவும்.

விலாசம்: மானேஜர்.—பட்டுப் பீதாம்பர கம்பெனி, ஸ்ரீகாசி.

பார்த்தவுடன் சந்தோஷத்தையும், கேட்டவுடன் ஆனந்தத்தையும்,
வாசித்தவுடன் மனோஉற்சாகத்தையும்,
முடித்தவுடன் வியப்பையும் கொடுக்கும் நாவல்கள் எவை?
"இராஜாம்பாள்" "சந்திரகாந்தா" "மோஹனசுந்தரம்"
என்னும் நாவல்கள்தான்.

இவைகளைப்போல் தமிழ்ப் பாஷையில் வேறு நாவல்கள் இதுவரையில் பிரசுரமானதில்லையென்பது இதை வாசித்த ஒவ்வொருவருடைய அபிப்பிராயம். இந்த மூன்று நாவல்களில் எதையாவது ஒன்றைத் தாங்கள் வாசித்தால் மற்ற இரண்டையும் அவசியம் வாங்குவீர்களென்பது நிச்சயம். இந்த நாவல் ஒவ்வொன்றிலும் கண்டோர் மனதைக் கவரும் மூன்று சித்திரப்படங்கள் வழவழப்பான கடிதத்தில் அச்சடித்துச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளைப் புகழ்ந்து எழுதியிருக்கும் கடிதங்கள் நம்மிடம் ஆயிரக்கணக்காயிருக்கின்றன. இந்த அபூர்வமாகிய நாவல் ஒவ்வொன்றின் விலை அணா 12. போஸ்டேஜ் வி. பி. கமிஷன் பிரத்தியேகம்.

கிருஷிகன்

மாதந்தோறும் பிரசுரமாகும் ஓர் விவசாயப்பத்திரிகை. ஷை பத்திரிகையானது விவசாயத்தில் அனுபோகமும் பாண்டித்தியமுமுள்ளவர்களால் எழுதப்பட்டு வருகிறது. ஒவ்வொருவரும் வாங்கி வாசித்து நமது தேசத்து விவசாயம் விருத்தியடையவேண்டும் என்னும் எண்ணத்துடன் காகிதக்கிரயமும் அச்சுக்கூலியும் தபால் செலவும் மாத்திரம் கிடைக்கும்படிக்காக வருஷத்திற்குத் தபால்கூலி உட்பட அணா 12 என்று குறைந்த சந்தா வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு வருஷத்திற்குக் குறைந்த சந்தா அங்கீகரிக்கப்படமாட்டாது. ஒவ்வொரு வருஷமும் சித்திரைமீ முதல் ஆரம்பமாகிறது. கடந்த சஞ்சிகைகளைக் கூடுமானவரையில் சப்ளை செய்யப்படும்.

விலாஸம்:—ரங்கராஜு அண்ட் பிரதர்ஸ, 5, மௌண்ட் ரோட், சென்னை.

The "PERFECT" Paper Fasteners

BUMP'S PATENT. **BUMP'S PATENT.**

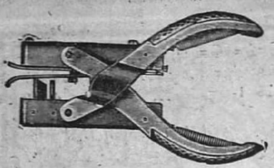

for binding securely together up to 5 thicknesses of ordinary Paper in one operation.

PINS AND PAPER CLIPS SUPERSEDED!

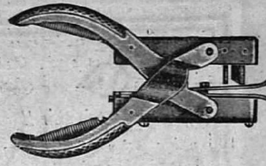

This is built in the shape of **Pliers,** 6¼ inches long, with strong double box-joints, light hollow handle moulded to fit the hand.

By compressing the handles, with papers between the jaws, it makes two incisions, a V shaped one with a slot above it, and by releasing them it turns back the tongue, so formed, and passes it through the slot, thus locking the sheets securely together. See illustration above.

These Patent Devices are constructed entirely in Steel, and finely nickel plated. They are always ready for use, require no feeding and can always be relied upon to do their work surely and expeditiously in one single operation.

Provided they are properly used, they will last a life-time, and being more expeditious and cheaper in use than pins, paper-clips and similar contrivances, they will soon repay their owner.

For these reasons, every practical business man, who values time and money, should have one on his desk.

Price Rs. 7. Postage extra.

Address

THE GENERAL SUPPLIES Co., Mylapore, MADRAS.

Aletris Cordical

அல்லெட்ரிஸ் கார்டியல்

ஸ்திரீகளின் பலஹீனத்தைத் தீர்க்கும் மருந்து.

உலகெங்கும் வைத்தியர் யாவராலும் ஸ்திரீகளின் எல்லா நோய்க்கும் உபயோகிக்கப்படுவது. ருது அடைய நிற்கும் சிறுமிகளுக்கு இம் மருந்தே சிறந்தது.

அளவு:—தேய்க்கரண்டி மருந்தை, உண்ட பின்னும் படுக்கு முன்னும் கொள்ளவேண்டும். உஷ்ண உதகத்துடன் கலந்துகொண்டால் விசேஷ குணம் உண்டு.

இப்பிரஸித்திப்பெற்ற மருந்துபோல் போலியாக இருக்கும் மருந்துகளைப்பார்த்து ஏமாராது,

Celerina

ஸிலரீனா

பலமற்றவர்க்கு கைக்கண்ட மருந்து.

உண்பதற்கும் உறங்குவதற்கும் ஒரு மணி முன்பு, ஒரு தேயிலைக் கரண்டியளவு நாளுக்கு மும்முறை சாப்பிட்டால், மனத்தளர்ச்சி, அலட்டல், புரட்டல், தூக்கமில்லாமை, மூர்ச்சை மயக்கம், நரம்புக் கேட்டாலாகும் அஜீர்ணம், பலஹீனம், குடிக்கேடால் விளையும் நோய்கள்—இவையாவும்—ஒழிந்து உடம்பு புஷ்கள மடையும். லாகிரி வஸ்துக்கள் கலவாது மூளை வஸ்து விருத்தியடைய மிக அருமையாக செய்யப்பட்டது.

RIO CHEMICAL COMPANY, NEW YORK CITY, *U. S. A.*

என்ற விலாஸத்தைப் பார்த்து வாங்கவும். இது மருந்துக்கடைகளி லெங்கும் கிடைக்கும்.

103

SPECIMEN P: PLATE

A COMPLETE COURSE IN BLACKBOARD DRAWING

DRAWINGS F: FIGURE

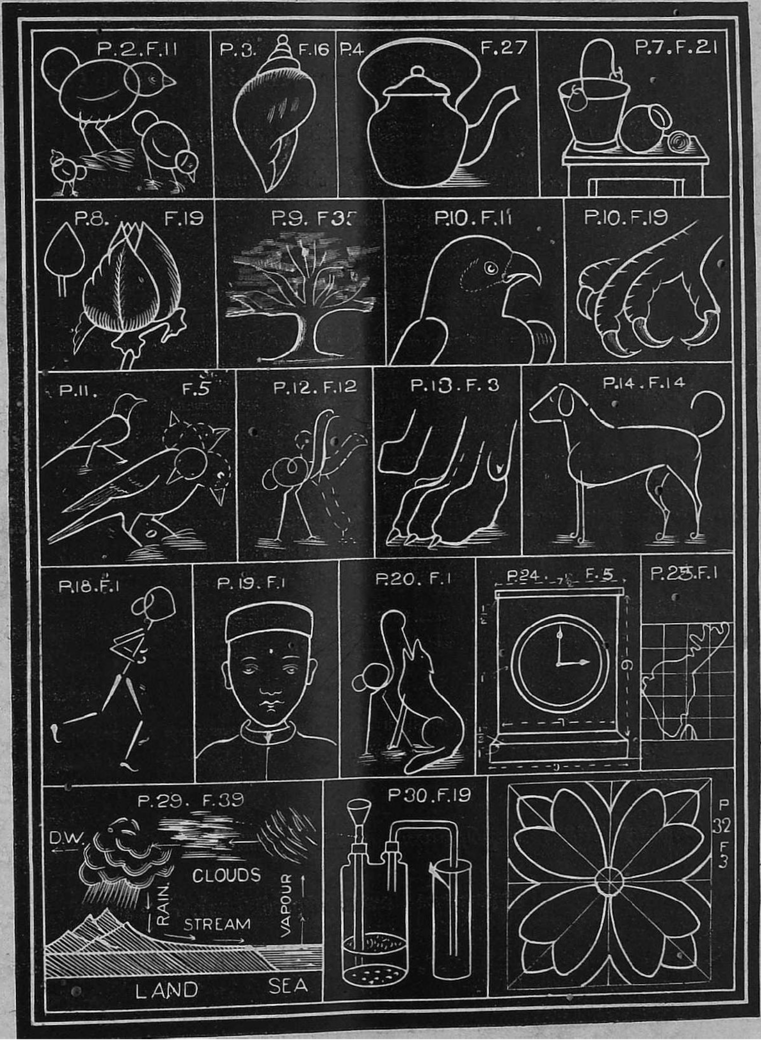

"விவேக போதினி" அனுபந்தம்

Supplement to the "Viveka Boohini"

A Complete Course in Blackboard Drawing

கரும்பலகைச் சித்திரம்

பூரணக்கிரமம்

இரண்டாவது பதிப்பு: சேர்த்தும் புதுக்கியுமுள்ளது

சைதாப்பேட்டை கவர்ன்மெண்ட் டிரேயினிங் ஸ்கூல் உதவி உபாத்தியாயரும்,

டிராயிங் போதகருமான,

ஏ. சுப்பிரமணிய அய்யர்

அவர்களால் இயற்றப்பட்டது

இதில் அடுத்த பக்கத்தில் காண்பித்தமாதிரி 32 பிளேட்டுக்களில் பள்ளிக்கூடங்களில் சித்திரம் கற்பிப்பதற்குத் தகுதியான சுமார் 500 படங்கள் தமிழில் விளக்கத்துடன் அடங்கியுள்ளது. இப்பதிப்பில் அதிக உபயோகமான 6 பிளேட்டுகள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. வட்டம், நேர்க்கோடுகள், நெடுவட்டம், முட்டைவடிவம் முதலிய பிரதமபாகங்களிலிருந்து ஆரம்பித்து, இவைகளைச்சேர்த்து சாதாரணமான வஸ்துக்கள், இலைகள், பூக்கள், காய்கள், பறவைகள், பிராணிகள், மனிதன், இவற்றின் அவுட்லயின் (Outline) வரையும் விதமும், எழுத்துக்களை எழுதும் மாதிரியும், கதை, கணக்கு, வாசகம், பொருட்பாடம், பூகோளம், சாஸ்திரம், இப்பாடங்களுக்கு வேண்டிய விளக்கப்படங்களும், அளவு மூலசித்திரம் (Drawing to Scale), மாப் டிராயிங் (Map Drawing), கற்பனை சித்திரம் (Design) இவற்றிற்கு மாதிரிகளும் அடங்கியுள்ளது.

எலிமென்டரி, டிரேயினிங் பாடசாலைகளின் பாடக்கிரமத்தை அநுசரித்து எழுதப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்காரால் பள்ளிக்கூடங்களில் உபயோகிக்கி அங்கீகரிக்கப் பெற்றிருக்கிறது.

விலை அணா 12.] [தபாற்கூலி வேறு.

இந்நூல் சென்னை பொதுஜன வித்தியா பிரேரேபகர் ஸ்தானத்தை பிரதியாகப் பார்த்து வருகிற கனம் ஜே. எச். ஸ்டோன் துரையவர்களுக்கு அவர் அனுமதியின் பேரில் அர்ப்பணம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

வேண்டியவர்கள் அடியிற்கண்ட விலாசத்துக்கெழுதவும்.

ஜனரல் ஸப்ளைஸ் கம்பெனி,

மயிலாப்பூர், மதராஸ்.

தக்ஷிணாமூர்த்தி வைபவம்

தக்ஷிணாமூர்த்தி உபதேசம்